

T.C.
KIRKLARELİ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI

BANDIRMA REDİF KIŞLASI
MİMARİ ANALİZİ VE YENİDEN İŞLEVLENDİRME PROJESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Berkay DOĞAN

EYLÜL - 2022

T.C.
KIRKLARELİ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK ANABİLİM DALI

BANDIRMA REDİF KIŞLASI
MİMARİ ANALİZİ VE YENİDEN İŞLEVLENDİRME PROJESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Berkay DOĞAN

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Soner YELER

Eylül – 2022

Bandırma Redif Kışlası: Mimari Analizi ve Yeniden İşlevlendirme Projesi adlı tez çalışması **Berkay Doğan** tarafından hazırlanmış olup aşağıdaki jüri tarafından **OY BİRLİĞİ** ile Kırklareli Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık Anabilim Dalı'nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Danışmanı:

Doç. Dr. Soner YELER
Kırklareli Üniversitesi

.....

Jüri Üyeleri:

Prof. Dr. Nadide Seçkin
Kırklareli Üniversitesi

.....

Dr. Öğr. Üyesi Tülay CANITEZ
Trakya Üniversitesi

.....

Tez Savunma Tarihi: 21/09/2022

Doç. Dr. H. Hale Karayer
Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü

ETİK BEYAN

Kırkırelı Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Tez ve Proje Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında; tez içinde sunduğum bilgileri, verileri ve dokümanları, değişik sonuç verebilecek şekilde araştırma araç gereçleri kullanmadan, işlem veya kayıt sonuçlarını değiştirmeden akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi, bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu, tez çalışmasında yararlandığım eserlerin tümüne uygun atıfta bulunarak kaynak gösterdiğimi, bu tezde sunduğum çalışmanın özgün olduğunu bildirir, aksi bir durumda aleyhime doğabilecek tüm hak kayıplarını kabullendiğimi beyan ederim.

İmza
Berkay DOĞAN
21/09/2022

ÖZET

BANDIRMA REDİF KIŞLASI MİMARİ ANALİZİ VE YENİDEN İŞLEVLENDİRME PROJESİ

Berkay DOĞAN

Yüksek Lisans Tezi

Kırklareli Üniversitesi

Fen Bilimleri Enstitüsü

Danışman: Doç. Dr. Soner YELER

Eylül 2022, 145 sayfa

Günümüzde Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi olarak kullanılan Bandırma Redif Kışlası, Balıkesir ili Bandırma ilçesi, İhsaniye Mahallesi, Kurtuluş Caddesi üzerinde yer almaktadır. H19B15C4D4 pafta, 288 ada, 10 parselde bulunan yapı Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Milli Emlak Müdürlüğü Hazinesi mülkiyetindedir. Yapı 26.10.1984 tarihinde 460 sayılı karar ile Bursa Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından tescillenmiştir (Balıkesir Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu).Yöntem olarak nitel araştırma tekniklerinden; literatür taraması, gözlem, dokümantasyon yöntemlerine başvurulmuştur. Yapının rölövesi alınmış, CAD ortamında modellenmiş ve projelendirilmiştir.

Bu kapsamda yerinde yapılan incelemeler, çeşitli görüşmelerle yapının tarihsel süreci saptanmıştır. Yapının tarihi ve mimari özellikleri üzerinde durulmuş, yapının farklı zaman dilimlerinde, askeri, sağlık ve eğitim kurumları olarak kullanım aşamaları açıklanmaya çalışılmıştır.

Toplam 2.080 m²'lik alan üzerine 535 m²'lik alana oturan yığma taş tekniği ile yapılan yapı, korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı olarak Balıkesir Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından tescillenmiştir.

Yapı özgün konumunda şehir merkezi dışında tepelik bir alanda yapılmasına karşın günümüzde şehrin büyümesi sonucunda şehir içinde kalmıştır.

Bu çalışmanın amacı 19. yüzyıl yapısı olan Bandırma Redif Kışlası'nın mimari unsurları güncel bilgilerle ortaya çıkartmaktır. Yapı, günümüze kadar farklı işlevlerle kullanılmasına karşın hakkında fazla kaynak bulunmamakta olup, bu çalışma ile belgelenmesi ve yeniden kullanıma açılması konusunda katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Yapı özgün kullanımı değiştikten sonra da farklı işlevlerle kullanılarak günümüze ulaşmıştır. Yeniden işlevlendirilerek güncel yaşam için bağlı olduğu Bandırma Onyedil Eylül Üniversitesi kapsamında yeniden değerlendirmeye katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Redif kışlası, Yeniden işlevlendirme, Restorasyon, Bandırma, Askeri yapı

ABSTRACT

BANDIRMA REDIF BARRACK

ARCHITECTURAL ANALYSIS AND REFUNCTION PROJECT

Berkay DOĞAN

MSc Thesis

Kırklareli University

Graduate School of Natural and Applied Sciences

Supervisor: Doç. Dr. Soner YELER

September 2022, 145 pages

Bandırma Redif Barracks, which is currently used as Bandırma Onyedi Eylül University Faculty of Health Sciences, is located on Kurtuluş Caddesi, İhsaniye Mahallesi, Bandırma district of Balıkesir province. The building, located in H19B15C4D4 map, block 288, parcel 10, belongs to the Ministry of Environment, Urbanization and Climate Change, Directorate of National Real Estate. The building was registered by Bursa Cultural Heritage Preservation Regional Board with the decision numbered 460 on 26.10.1984 (Balıkesir Cultural Heritage Preservation Regional Board). literature review, observation, documentation methods were used. The survey of the building was taken, modeled and projected in the CAD environment.

In this context, the historical process of the building was determined through on-site investigations and various interviews. The historical and architectural features of the building have been emphasized, and the stages of use of the building as military, health and educational institutions in different time periods have been tried to be explained.

The building, built with the masonry Wall technique, sitting on a 535 m² area on a total area of 2,080 m², has been registered by the Balıkesir Cultural Heritage Preservation Regional Board as an immovable cultural property to be protected.

Although the building was built in a hilly area outside the city center in its original location, today it has remained in the city as a result of the growth of the city.

The aim of this study is to reveal the architectural elements of Bandırma Redif Barracks, which is a 19th century structure, with up-to-date information. Although the building has been used with different functions until today, there are not many sources about it, and with this study, it is aimed to contribute to its documentation and re-use.

After the original use of the building changed, it has survived to the present day by using it with different functions. It is thought that it will contribute to the re-evaluation within the scope of Bandırma Onyedi Eylül University, to which it is connected for current life by re-functioning.

Anahtar Kelimeler: Redif barracks, Refunction, Restoration, Bandırma, Military building

TEŞEKKÜR

Çalışma sürecinin her aşamasında göstermiş olduğu ilgiden, anlayıştan ve desteğinden dolayı değerli hocam Doç. Dr. Soner Yeler'e, tez savunmam boyunca yardımlarını esirgemeyen hocalarım Prof. Dr. Nadide Seçkin ve Dr. Öğr. Üyesi Tülay Canitez'e, arşivinden ve çalışmalarından faydalandığım Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Güzel Sanatlar Tarihi Ana Bilim Dalı öğretim üyesi Doç. Dr. Eylem Güzel'e,

Tez çalışmam boyunca destekleri ve yardımları için Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi akademik ve idari personeline, gerekli izinlerin verilmesi ve çalışmam için gerekli kolaylığı sağlayan Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi Rektörlüğü idari personeline,

Yapının belgeleme çalışmaları sırasında bana yardımlarını esirgemeyen stajyer mimarlık öğrencileri Sim Serpen ve İrem Koçyiğit'e, tez çalışmam boyunca bana her türlü desteği sağlayan Bandırma Külcü Proje ofisi çalışanlarına, arşivinden ve çalışmalarından yararlandığım gazeteci-yazar Önder Balıkçı'ya,

Bana bu yolda desteğini esirgemeyen, sonsuz sabrıyla bana her zaman destek veren canım anneme, babama ve kardeşime teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmamın korunması gereken kültür varlığı yapısı olan Bandırma Redif Kışlası'nın yeniden işlevlendirilmesi önerisi konusunda katkı sağlaması umulmaktadır.

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	iv
ABSTRACT.....	vi
TEŞEKKÜR.....	viii
İÇİNDEKİLER.....	ix
ÇİZELGE LİSTESİ	xi
ŞEKİLLERİN LİSTESİ.....	xii
RESİMLERİN LİSTESİ.....	xiv
1. GİRİŞ.....	1
2. OSMANLI DEVLETİ'NDE REDİF TEŞKİLATI VE REDİF YAPILARI	3
2.1. Redif Teşkilatı	3
2.2. Redif Yapıları	10
2.3. II. Abdülhamid Dönemi Redif Yapıları.....	12
2.3.1. Birinci Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları.....	12
2.3.2. İkinci Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları.....	23
2.3.3. Üçüncü Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları.....	33
2.3.4. Dördüncü Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları	34
2.3.5. Beşinci Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları	37
3. BANDIRMA REDİF KİŞLASI	39
3.1. Bandırma İlçesi ve Tarihçesi	39
3.2. Konumu	42
3.3. Tarihçesi	42
3.4. Mimari Özellikleri	46
3.4.1. Plan Özellikleri	48
3.4.2. Cephe Özellikleri	82
3.5. Korunmuşluk Durumu	93
4. RESTORASYON VE YENİDEN İŞLEVLENDİRME ÖNERİSİ.....	103
4.1. Yeniden İşlevlendirme Önerisi	103
4.1.1. Bodrum kat düzenlemeleri	104
4.1.2. Zemin kat düzenlemeleri.....	107
4.1.3. Birinci kat düzenlemeleri	112

4.2. Dış Cephe ve Bahçe Düzenlemeleri	117
5. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME.....	127
KAYNAKLAR.....	129
EKLER.....	133
Ek A. Ordu Redif Teşkilatı Tabloları	133
Ek B. Redif Müfettişlikleri Tabloları	139
ÖZGEÇMİŞ... ..	145

ÇİZELGE LİSTESİ

Çizelge 2.3.1. Kuruluşundan redif teşkilatının kaldırılmasına kadar geçen süreç içinde Osmanlı ordu teşkilat şeması	10
Çizelge A.1. 1. Ordu Redif Kışlaları	133
Çizelge A.2. 2. Ordu Redif Kışlaları	134
Çizelge A.3. 3. Ordu Redif Kışlaları	135
Çizelge A.4. 4. Ordu Redif Kışlaları	136
Çizelge A.5. 5. Ordu Redif Kışlaları	137
Çizelge A.6. 6. Ordu Redif Kışlaları	138
Çizelge A.7. 1. Redif Müfettişliği	139
Çizelge B.1. 1. Redif Müfettişliği	140
Çizelge B.2. 2. Redif Müfettişliği	141
Çizelge B.3. 3. Redif Müfettişliği	142
Çizelge B.4. 4. Redif Müfettişliği.....	143
Çizelge B.5. 5. Redif Müfettişliği.....	144

ŞEKİLLERİN LİSTESİ

Şekil 2.1.1. Tümen, Tugay yerlerini gösterir harita ve Bandırma'nın konumu	5
Şekil 2.1.2. Nizamiye ve Redif Tümen Merkezleri ile Redif Dairelerini Gösteren Harita ve Bandırma'nın konumu	8
Şekil 2.3.1. Kalecik Redif Yapısı zemin kat planı.....	22
Şekil 2.3.2. Kalecik Redif Yapısı 1. kat planı	23
Şekil 2.3.3. Bolvadin Redif Yapısı zemin kat planı	24
Şekil 2.3.4. Bolvadin Redif Yapısı 1. kat planı	25
Şekil 2.3.5. Ilgın Redif Yapısı zemin kat planı	27
Şekil 2.3.6. Ilgın Redif Yapısı 1. kat planı	28
Şekil 2.3.7. Zemin kat planı.....	35
Şekil 2.3.8. Birinci kat planı	35
Şekil 3.1.1. Bandırma Konumu	39
Şekil 3.2.1. Bandırma Redif Kışlası'nın şehir merkezine göre konumu	42
Şekil 3.4.1. Vaziyet planı	47
Şekil 3.4.2. Bodrum kat rölöve planı	48
Şekil 3.4.3. Zemin kat rölöve planı	57
Şekil 3.4.4. Birinci kat rölöve planı	69
Şekil 3.4.5. Yapının A-A kesiti, 2022	80
Şekil 3.4.6. Yapının B-B kesiti	81
Şekil 3.4.7. Yapının C-C kesiti	81
Şekil 3.4.8. Redif binası giriş cephesi rölövesi	83
Şekil 3.4.9. Redif binası batı cephesi rölövesi	88
Şekil 3.4.10. Redif binası doğu cephesi çizimi	90
Şekil 3.4.11. Redif binası güney cephesi rölövesi	92
Şekil 4.1.1. Yeniden düzenlenmiş bodrum kat planı	105
Şekil 4.1.2. Yeniden düzenlenmiş zemin kat planı	108
Şekil 4.1.3. Yeniden düzenlenmiş birinci kat planı	113
Şekil 4.2.1. Düzenlenmiş vaziyet planı	118
Şekil 4.2.2. Düzenlenmiş ön cephe	119
Şekil 4.2.3. Düzenlenmiş arka cephe.....	120

Şekil 4.2.4. Düzenlenmiş batı cephesi	121
Şekil 4.2.5. Düzenlenmiş doğu cephesi	122
Şekil 4.2.6. Yeniden işlevlendirilmiş A-A kesiti	123
Şekil 4.2.7. Yeniden işlevlendirilmiş B-B kesiti	123
Şekil 4.2.8. Yeniden işlevlendirilmiş C-C kesiti	124

RESİMLERİN LİSTESİ

Resim 2.3.1. İzmit Redif Yapısı	13
Resim 2.3.2. İzmit Redif Yapısı Atatürk, Redif ve Etnografya Müzesi giriş cephesi....	13
Resim 2.3.3. Kastamonu Askeri Misafirhane giriş cephesi.....	14
Resim 2.3.4. Taşköprü Kent ve Tarih Müzesi giriş cephesi	15
Resim 2.3.5. Haymana İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü giriş ve yan cephesi	15
Resim 2.3.6. Boyabat Meslek Lisesi giriş cephesi	16
Resim 2.3.7. Boyabat Meslek Lisesi günümüz ön (a) ve yan (b) cepheleri	17
Resim 2.3.8. Koçhisar Kent Müzesi giriş ve yan cephesi	17
Resim 2.3.9. Bina girişinde yer alan Osmanlı tuğrası	18
Resim 2.3.10. Akdağmadeni Meslek Lisesi giriş ve arka cephesi	18
Resim 2.3.11. Ayancık Askerlik Şubesi giriş ve yan cephesi	19
Resim 2.3.12. İskilip Redif Yapısı günümüz cepheleri.....	20
Resim 2.3.13. Daday Redif Yapısı eski görselleri.....	20
Resim 2.3.14. Daday İlçe Müftülük Binası giriş (a) ve yan cepheleri (b).....	21
Resim 2.3.15. Kalecik Redif Yapısı restorasyon öncesi cepheleri.....	22
Resim 2.3.16. Kalecik Belediyesi Hizmet Binası ön cephesi	22
Resim 2.3.17. Bolvadin Kent Müzesi ön cephesi	24
Resim 2.3.18. Redif binasının özgün görüntüsü.....	25
Resim 2.3.19. Sinanpaşa Meslek Yüksek Okulu giriş (a) ve yan cepheleri (b)	26
Resim 2.3.20. Kent Müzesi cepheleri.....	26
Resim 2.3.21. Ilgın Redif Yapısı	27
Resim 2.3.22. Burdur Merkez Komutanlığı Binası giriş (a) ve yan cepheleri (b)	29
Resim 2.3.23. Seyitgazi Redif Yapısı'nın kullanım dışı bırakıldığı döneme ait görsel .	29
Resim 2.3.24. Seyitgazi Halk Eğitim Merkezi	30
Resim 2.3.25. Sındırgı Redif Yapısı.....	30
Resim 2.3.26. Sındırgı Butik Otel görseli	31
Resim 2.3.27. Uzunköprü 2'nci Hudut Tabur Komutanlığı cepheleri	32
Resim 2.3.28. Edirne Redif Yapısı açılışına ait görsel.....	32
Resim 2.3.29. Edirne Redif Yapısı 2006 yılına ait görseli	33
Resim 2.3.30. Edirne Redif Yapısı günümüz görseli, 2022	33

Resim 2.3.31. Kazım Karabekir Ortaokulu kuzey ve güney cephe görünüşü.....	34
Resim 2.3.32. Ordu Askerlik Şubesi ön (a) ve yan (b) cephesi.....	36
Resim 2.3.33. Mecitözü Kent Müzesi	37
Resim 3.1.1. Türkiye haritasında Misya bölgesi	40
Resim 3.1.2. Bandırma çevresindeki fay hatları.....	41
Resim 3.3.1. Ön cephede yer alan kitabe	42
Resim 3.3.2. 1902 yılına ait Bandırma şehri görseli	43
Resim 3.3.3. 1916 yılında Bandırma şehri	43
Resim 3.3.4. Bandırma Redif Kışlası'nın 1910 yılına ait fotoğrafı.....	44
Resim 3.3.5. Kışla önünde yaralı askerler ve görevliler.....	44
Resim 3.3.6. Bandırma Menzil Hastanesi'nde görev yapan hemşireler	45
Resim 3.3.7. Bandırma Redif Kışlası'nın atıl kaldığı döneme ait görsel	45
Resim 3.4.1. Redif binası kat holü	49
Resim 3.4.2. Redif binası B02 mekanı	50
Resim 3.4.3. Redif binası B03 mekanı	51
Resim 3.4.4. Redif binası B04 mekanı	51
Resim 3.4.5. Redif binası B04-B05 (a) ve B03-B04 (b) bağlantı kapı boşlukları	52
Resim 3.4.6. Redif binası B05 mekanı	52
Resim 3.4.7. Redif binası B06 mekanı	53
Resim 3.4.8. Redif binası B07 mekanı	53
Resim 3.4.9. Redif binası B08 mekanı	54
Resim 3.4.10. Redif binası B09-B10 geçişi	54
Resim 3.4.11. Redif binası B09 mekanı	55
Resim 3.4.12. Redif binası B10 mekanı	55
Resim 3.4.13. Redif binası B11 mekanı	56
Resim 3.4.14. Redif binası B11 mekanı	56
Resim 3.4.15. Redif binası revaklı girişi ve kapısı.....	58
Resim 3.4.16. Redif binası rüzgarlık	59
Resim 3.4.17. Redif binası Z01 mekanı giriş cephesi	60
Resim 3.4.18. Redif binası Z01 mekanı	60
Resim 3.4.19. Redif binası Z01 mekanı merdiven pencereleri	61
Resim 3.4.20. Redif binası Z01 mekanı iki kollu merdiven geçiş holü	61
Resim 3.4.21. Redif binası Z01 mekanı bodrum katı bağlantı merdiveni.....	62
Resim 3.4.22. Redif binası Z02 mekanı	62
Resim 3.4.23. Redif binası Z02 mekanı	63

Resim 3.4.24. Redif binası Z03 mekanı	63
Resim 3.4.25. Redif binası Z04 mekanı	64
Resim 3.4.26. Redif binası Z05 mekanı	65
Resim 3.4.27. Redif binası Z06 mekanı	65
Resim 3.4.28. Redif binası Z07 mekanı	66
Resim 3.4.29. Redif binası Z07 mekanı	66
Resim 3.4.30 Redif binası Z08 mekanı	67
Resim 3.4.31 Redif binası Z08 mekanı	67
Resim 3.4.32. Redif binası Z09 mekanı	68
Resim 3.4.33. Redif binası Z10 mekanı	68
Resim 3.4.34. Redif binası 101 mekanı kat holü.....	70
Resim 3.4.35. Redif binası 101 mekanı kat holü.....	71
Resim 3.4.36. Redif binası balkon.....	71
Resim 3.4.37. Balkon kapı ve pencereleri	72
Resim 3.4.38. Redif binası 102 mekanı.....	72
Resim 3.4.39. Redif binası 103 mekanı.....	73
Resim 3.4.40. Redif binası 104 mekanı.....	74
Resim 3.4.41. Redif binası 105 mekanı.....	74
Resim 3.4.42. Redif binası 106 mekanı.....	75
Resim 3.4.43. Redif binası 106 mekanı.....	75
Resim 3.4.44. Redif binası 107 mekanı.....	76
Resim 3.4.45. Redif binası 107 mekanı.....	76
Resim 3.4.46. Redif binası 108 mekanı.....	77
Resim 3.4.47. Redif binası 109 mekanı.....	77
Resim 3.4.48. Redif binası 110 mekanı.....	78
Resim 3.4.49. Redif binası 111 mekanı.....	78
Resim 3.4.50. Sıvası dökülmüş olan döşeme görseli	79
Resim 3.4.51. Yapının çatı örtüsü	80
Resim 3.4.52. Ön cephede yer alan kitabe	83
Resim 3.4.53. Redif binası Kurtuluş Caddesi cephesi.....	84
Resim 3.4.54. Redif binası Giriş Cephesi.....	84
Resim 3.4.55. Redif binası giriş kapısı (a), balkon kapısı (b)	85
Resim 3.4.56. Redif binası giriş cephesi bodrum kat bağlantısı.....	85
Resim 3.4.57. Redif binası giriş merdiveni ve bina havalandırma kapısı	86
Resim 3.4.58. Redif binası giriş cephesi alınlık	86

Resim 3.4.59.Redif binası giriş cephesi	87
Resim 3.4.60. Redif binası balkon.....	87
Resim 3.4.61. Redif binası batı cephesi	89
Resim 3.4.62. Redif binası batı cephesi	89
Resim 3.4.63. Redif binası doğu cephesi	90
Resim 3.4.64. Redif binası doğu cephesi	91
Resim 3.4.65. Redif binası arka cephe	92
Resim 3.4.66. Redif binası arka cephe bahçe ilişkisi	93
Resim 3.5.1. B01 ve B02 mekanları arasından yer alan muhdes duvar	93
Resim 3.5.2. Z02 mekanı içerisindeki sistem odası	94
Resim 3.5.3. Z07 ve Z08 mekanları arasındaki muhdes duvar	94
Resim 3.5.4. 110 ve 111 mekanları arasında aktif olarak kullanılmayan kapı.....	95
Resim 3.5.5. Giriş (a) ve balkon (b) kapı denizliklerinde aşınmalar.....	96
Resim 3.5.6. Giriş merdiven altında yer alan ve deforme edilen havalandırma kanalı girişi	96
Resim 3.5.7. Cephede oluşmuş olan bozulmalar	97
Resim 3.5.8. Pencerelerin taş sövelerinde oluşmuş olan bozulmalar.....	97
Resim 3.5.9. Bodrum kat pencere sövelerinde oluşmuş olan dökülmeler.....	98
Resim 3.5.10. Balkonda yer alan klima santralleri.....	98
Resim 3.5.11. Çatı süslemeleri, saçak silmesi ve pilasterlerdeki bozulmalar	99
Resim 3.5.12. Bacadaki ve saçak silmelerindeki sıva dökülmeleri.....	99
Resim 3.5.13. Yapının güney cephesinde yer alan dökülmeler.....	100
Resim 3.5.14. Yapının batı cephesindeki bozulmalar	100
Resim 3.5.15. Üçgen alınlıkta yer alan dökülmeler	101
Resim 3.5.16. Yapı bahçesine günümüzdeki girişleri	101
Resim 4.1.1. Dijital sanatlar sınıfı modellemesi.....	106
Resim 4.1.2. Fotoğraf atölyesi modelleme	106
Resim 4.1.3. Fotoğraf atölyesi modelleme.....	106
Resim 4.1.4. Z01 kat holü modelleme.....	109
Resim 4.1.5. Holün bitiminde yer alan üç kollu merdiven.....	109
Resim 4.1.6. Senaryo yazarlığı sınıfı modelleme	110
Resim 4.1.7. Sahne sanatları modelleme	110
Resim 4.1.8. Moda giyim tasarım atölyeleri modelleme.....	110
Resim 4.1.9. Eğitimci odası (a), memur odası (b) modelleme	111
Resim 4.1.10. Zemin kat holü modelleme.....	111

Resim 4.1.11. Birinci kat holü modelleme	114
Resim 4.1.12. Birinci kat holü modelleme	114
Resim 4.1.13. Üç kollu merdiven modelleme	114
Resim 4.1.14. Resim atölyesi I modelleme	115
Resim 4.1.15. Resim atölyesi II modelleme	115
Resim 4.1.16. Minyatür kaligrafi atölyesi I modelleme	115
Resim 4.1.17. Minyatür kaligrafi atölyesi II modelleme	116
Resim 4.1.18. Restorasyon, konservasyon atölyesi I modelleme	116
Resim 4.1.19. Restorasyon, konservasyon atölyesi II modelleme	116
Resim 4.2.1. Temizlenmiş ve düzenlenmiş ön cephe modelleme	119
Resim 4.2.2. Temizlenmiş ve düzenlenmiş arka cephe modelleme	120
Resim 4.2.3. Temizlenmiş ve düzenlenmiş batı cephesi modelleme	121
Resim 4.2.4. Temizlenmiş ve düzenlenmiş doğu cephesi modelleme	122
Resim 4.2.5. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış bahçe girişi modellemesi	124
Resim 4.2.6. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış araç girişi modellemesi...	125
Resim 4.2.7. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış arka bahçe otopark ilişkisi modellemesi	125
Resim 4.2.8. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış arka bahçe modellemesi..	126
Resim 4.2.9. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış arka bahçe modellemesi..	126

1. GİRİŞ

Batılılaşma dönemi olarak da adlandırılan 19. yüzyılda, Osmanlı askeri teşkilatında önemli yenilikler yapılmıştır. Bu yenilikler Osmanlı askeri mimarisinin değişmesinde ve biçimlenmesinde etkili olmuştur. Batılıların, Osmanlı askeri yapı tasarımlarında etkileri olmuştur (Çiftçi, 2004).

Osmanlı'da kışlalar yalnızca büyük merkezlerde oluşturulmuştur. Bu nedenle asker sayısının arttırılması ve eyalet merkezleri dışındaki bölgelerin güvenliğinin sağlanması için II. Mahmud (1808-1839) zamanında, 1834 yılında redif teşkilatı kurulmuştur. Bu teşkilat Yeniçeri Ocağı kaldırıldıktan sonra yerine getirilen Nizam-ı Cedid birliklerine hem kuruluş hem de işleyiş olarak benzemektedir. Nizam-ı Cedid birliklerinin redif teşkilatından en önemli farkı İstanbul'da kurulmuş olmasıdır (Çiftçi, 2004).

Abdülmecid'in (1839-1861) 1839 yılında ilan ettiği Tanzimat Fermanı'nda Osmanlı ordusunda çalışmalar yapılmıştır. Redif teşkilatının işleyişinde değişiklikler ve yenilikler yapılmıştır. Tanzimat'ın ilanından sonra yenilenen ordu teşkilatının, Kırım Savaşı (1853-1856) sonucunda Avrupalı ordulardan geri olmadığı anlaşılmıştır (Çakaloğlu, 2007).

Abdülaziz (1861-1876) döneminde 1869 yılında yürürlüğe giren Kuvve-i Umumiye-i Askeriyye Yönetmeliği ile Osmanlı ordusunda yeni bir yapılanma oluşturulmuştur. Bu düzenlemeler ile birlikte redif teşkilatı kendi içerisinde gruplara ayrılarak ülkenin farklı yerlerinde oluşturulmuştur (Özgen, 2013).

Redif teşkilatı inşa faaliyetleri II. Abdülhamid döneminde de (1876-1909) devam etmiştir. 1886 yılında çıkartılan Askeralma Kanunu ile redif bölgelerinde değişikliklere gidilmiştir. 1887 yılında çıkartılan Redif Kanunnamesi ile redif teşkilatları sayısı arttırılmış ve redif sürelerinde düzenlemeler yapılmıştır (Çakın, 2001).

V. Mehmed döneminde (1909-1918) ordu teşkilatında yeniden düzenlemeye gidilmiş ve 1913 yılında Teşkilatı-ı Umumiye-i Askeriye Nizannamesi ile redif teşkilatı fiilen sonlandırılmıştır (Beşikçi, 2012).

Çalışma konusu olan Bandırma Redif Kışlası ise II. Abdülhamid döneminde 1902 yılında inşa edilmiş olup, özgünlüğünü koruyarak günümüze ulaşmıştır. Çalışmada, 19. yüzyıl redif kışlalarına ait resmi ve özel arşivlerden edinilen bilgiler, planlar haritalar, fotoğraflar ve kitaplardan yararlanılmıştır. Bandırma Redif Kışlası'nın tarihine dair eski fotoğrafların kullanılması için Bandırmalı gazetecilerin arşivlerinden ve Bandırma Belediyesi'nin yayınlamış olduğu kitaplardan yararlanılmıştır. Bandırma Redif Kışlası'nda rölöve ve fotoğraf çekimleri için gerekli izinler Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi ve Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi rektörlüğünden alınmıştır. Yapı hakkında katalog oluşturulmuş, belgeleme çalışmaları yeni kullanımına ilişkin modellemeler yapılmıştır.

2. OSMANLI DEVLETİ'NDE REDİF TEŞKİLATI VE REDİF YAPILARI

2.1. Redif Teşkilatı

Redif, kelime anlamı olarak nizamiye sınıfından sonra devam edilen, sonradan gelen, arkadan gelen anlamlarına gelmektedir. Ayrıca redif, nizamiye askerlik sınıfından sonraki askerlik devresi olarak da kullanılmıştır (Kara, 2013).

Sultan III. Selim (1789-1807) ile Osmanlı ordusunda bir modernleşme söz konusu olmuştur. Yeniçeri Ocağı'nda bulunan bozulmalardan dolayı, hem merkezde hem de taşrada Yeniçeri Ocağı'nın görevlerini yapabilecek yeni bir orduya ihtiyaç duyulmuştur. Bu nedenle Nizam-ı Cedid birlikleri 1797 yılında kurulmuştur. Taşra için tasarlanan redif teşkilatı ile Nizam-ı Cedid birlikleri hem kuruluş hem de işleyiş olarak büyük benzerlikler göstermektedir. Redif teşkilatı ile Nizam-ı Cedid ordusunun en büyük farkı, Nizam-ı Cedid ordusunun İstanbul'da da kurulmuş olmasıdır (Bolat, 2000).

1831 yılında yayınlanan Takvim-i Vekayi'nin 87. sayısında redif askeri teşkilatının kurulması ile ilgili karar yer almaktadır. Bu kararda redif teşkilatının neden gerekli olduğu anlatılmıştır. Bu ferman bütün eyalet ve sancak yöneticileri ile birlikte ülkenin her tarafına gönderilmiştir (Özgen, 2016).

Sultan II. Mahmud döneminde (1808-1839) 8 Temmuz 1834'te Redif Nizamnamesi yürürlüğe girmiştir. Bu nizamnameye göre vilayetlerdeki askeri boşluğu doldurmak için Redif-i Asakir-i Mansure adıyla Anadolu ve Rumeli'de redif birlikleri kurulmaya başlanmıştır. Yeni oluşturulan yapı, şehir merkezlerinde eğitim alan ve nöbetleşe olarak askerlik yapan birlikler olarak düzenlenmiştir. Bu düzenleme ile Osmanlı Devleti hem vilayetlerdeki asker açığını kapatmıştır hem de taşranın güvenliğini sağlamış, ticaretin ve ziraatın zarar görmesini engellemiştir (Kara, 2013).

Osmanlı Devleti'nde yeniçeri ordusu yerine kurulan Asakir-i Mansure-i Muhammediye ordusu gerekli askeri yetiştiremeden, 1828-1829 yıllarında Osmanlı-Rus Savaşı'nda, 1831-1833 yıllarında ise Kavalalı Mehmed Ali Paşa orduları ile savaşa girmiştir. Muvazzaf asker yetersizliği, eğitimsiz ve güçsüz askerlerin orduda bulunmasından dolayı bir başarı elde edememişlerdir (Gedik, 2015).

Redif teşkilatı, İstanbul'da "Asâkir-i Muntazama-i Mansûre", "Asâkir-i Muntazama-i Hâssa" ve Anadolu ve Rumeli'nin bazı eyaletlerinde "Asâkir-i Redife" adlarını almıştır. Redif sisteminde, sancak içerisinde bulunan tüm askerlerin eğitimi ve konaklamaları için şehir merkezlerinde kalacakları yeni kışlalar gerekmektedir. Ancak çoğu yerde, askerin talim yaptığı sırada barınabileceği yerler bulunmamaktaydı (Gedik, 2015).

1834 yılından itibaren redif teşkilatı büyük bir nüfusu uzun süre silahaltında tutmadan, askerlik çağına gelenleri kendi bölgelerinde az masrafla belirli bir aralıklarla eğiterek savaş anında işe yarayacak kadar asker bulma amacı ile kurulmuştur (Gül, 2010).

1836 yılında redif teşkilatına birtakım yenilikler getirilmiştir. Yabancı uzmanlardan tavsiyeler alınmış, II. Mahmud'un ilk zamanlarında Prusyalı askeri heyet Osmanlı Devleti'ne gelmiştir ve bu heyet 1835'te göreve başlamıştır (Arslan, 2012).

1836 yılında, redif talimlerinde münavebe (ekim nöbeti) yöntemi getirilmiştir. Bu yöntemle göre sancak merkezlerinde devamlı asker bulunmuştur. Ancak askerlerin yıl boyunca sancak merkezlerinde kalmasından dolayı, askerlerin ikamet edecekleri binalara da ihtiyaç duyulmuştur (Kütükoğlu, 1982). Redif birliklerinin konumu göz önüne alınarak devlette yeni eyaletler oluşturulmuştur. Valilikler müşirliklere dönüştürülmüştür ve müşirlere redif alaylarının başkomutanı olma yetkisi verilmiştir. Bu düzenleme ile redif askeri taşra ordusu olma niteliği kesinleşmiştir (Gül, 2010).

Her ordu bölgesi muvazzaf alay sayısı kadar redif bölgesine ayrılmıştır. Her redif bölgesinde ise dört taburlu redif alayı kurulmuştur. Redif birliklerinde topçu, piyade, süvari alayları mevcuttur. 1848 yılı redif birlikleri merkezleri ise şunlardır:

- Hassa Ordusu Redif Alayları: İzmit, Bursa, İzmir, Aydın, Afyon, Isparta piyade alayının merkezleriydi.
- Dersaadet (İstanbul) Ordusu Redif Alayları: Merkezleri Edirne, Bolu, Ankara, Çorum, Konya ve Kayseri’de altı piyade alayı, Bolu Ankara, Kayseri’de 3 süvari alayı ve Çorum ve Edirne’de birer topçu alayı vardı.
- Rumeli Ordusu Redif Alayları: Merkezleri Manastır, Selanik, Yanya, Üsküp, Sofya ve Şumnu’da altı piyade alayı.
- Anadolu Ordusu Redif Alayları: Merkezleri Sivas, Tokat, Harput (Elazığ), Erzurum, Diyarbakır ve Kars’ta altı piyade alayından meydana gelmiştir (Kaya, 2005).

Şekil 2.1.1. Tümen, Tugay yerlerini gösterir harita ve Bandırma’nın konumu (Bayhan, Güneş, 2021)

Yedi bölümden oluşan Tarih-i Asker-i Osmani’nin altıncı bölümünü oluşturan ve redif askeri teşkilatının kurulması bölümünde yer alan kararlara göre:

-Kazaların maden, has, vakıf veya muaf olup olmadıklarına bakılmaksızın her sancaktan zabitleri ile birlikte 1400 kişilik birer taburun oluşturulacağı,

-Bir tabur çıkaracak büyüklükte olmayanların civardaki sancaklarla birleştirilerek bir tabur asker çıkartmalarının sağlanacağı,

- Müslümanların 23-33 yaşları arasında gönüllü redif askeri olarak yazılabilecekleri,
- Asakir-i Mansure'den emekli olan askerlerin güçleri yetiyorsa redif birliğine alınabilecekleri,
- Redif kuvvetleri savaş dönemlerinde kullanılacağından, barış zamanlarında ekim nöbeti olarak Asakir-i Mansure'ye alınmayacakları,
- Redif askerlerinin subayları "hanedan ve kişizadelerin" bu işe uygun olarak genç, kuvvetli kişilerin seçileceği, bulundukları yerlerin valileri tarafından merkeze bildirilerek onay alındıktan sonra atamalarının yapılacağı,
- Sahillerdeki bazı kazaların bahriyeye alındıkları için redif askeri olarak yazılamayacağı,
- Talimlerin, İstanbul'dan gönderilecek askerler tarafından nizamiye askerinin bulunduğu yerlerde yaptırılacağı,
- Çeşitli kazalardaki hanedan mensupları ve soylulardan seçilecek subayların da talime ihtiyacı olduğundan, bulundukları yerlere gönderilen öğretmenler tarafından talim görecekları, büyük talimler için İstanbul'a gelerek katılacakları, İstanbul'dan miralay, kaymakam ve alay eminleri gönderilip bulundukları yerlerde alay ve tabur talimleri yaptırılacağı,
- Haftada birkaç gün hatta boş zamanlarında kendi köylerinde her gün, arada bir de büyük kasabalarda talim yaptırılacakları,
- Halkın tarım ile uğraşmadığı mayıs ve eylül aylarında yılda iki kez büyük talim yaptırılacağı bu sayede 15-20 günlüğüne şehir merkezlerinde toplatılacak askerlerin eğitim seviyelerinin belirleneceği,
- Resif yoklamalarının yapılmasının, jurnallerinin düzenlenmesinin, serasker tarafından verilecek talimatnameye uygun yapılacağı,
- Asakir-i Mansure'de yapıldığı gibi redif askerlerine elbise, silah, aylık ve tayinat devlet tarafından sağlanacağı, askere verilen takımın yalnızca talimler sırasında giyileceği, her zaman askeri kıyafetle dolaşmak isteyenlere ses çıkartılmayacağı fakat gündelik kıyafetlerin nizami elbiseye uygun olarak diktirileceği, redif askerlerinin sivil halktan ayırt edilebilecek elbise ile dolaşacakları,

-Tayinleri sancak idareciler tarafından yapılan küçük ve büyük zabitlerin nisanlarının, bulundukları bölgelerden gelecek defterlere istinaden çıkarı çıkarılacak irade ile Darphane-i Amire’de yaptırılıp gönderileceği,

-Devlet tarafından zabitlerin kılıç, tüfek, çanta, matara, palaska ve diğer askeri eşyaların sağlanacağı, neferlere ait tüfeklerin askeri depolarda saklanacağı, sadece talimler esnasında askerlere teslim edileceği,

-Redif askeri teftiş etmek için, zaman zaman kazaları dolaşacak mutasarrıfların yaptıkları masrafları masraf defterinde göstermeyerek kendi gelirlerinden karşılayacakları, ancak bunları telafi etmek için at, katır gibi şeyler isteyerek ahaliyi ek bir yük altına sokmayacakları şeklinde özetlemiştir (Bolat,2000).

Avrupa’da cereyan eden Yedi Yıl Savaşları, halka dayalı büyük orduların kurulma sürecini başlatmıştır. Batı’da kura ile askere alma ve milis sistemi güçleri geliştirilerek ihtiyaç anında onları orduya katma gibi uygulamalar mevcuttu. 6 Eylül 1843 tarihinde Alman ve Fransız askeri teşkilat belirgin bir şekilde Serasker Rıza Paşa’nın çalışmalarıyla belirtilmiştir. İdari ve mali konularda çalışmalara hız verilmiş, askeri reformlara girililmemiştir. Ancak 1843 yılından itibaren Takvim-i Vekayi’de askeri reformların izlerine rastlanmıştır (Bolat, 2000).

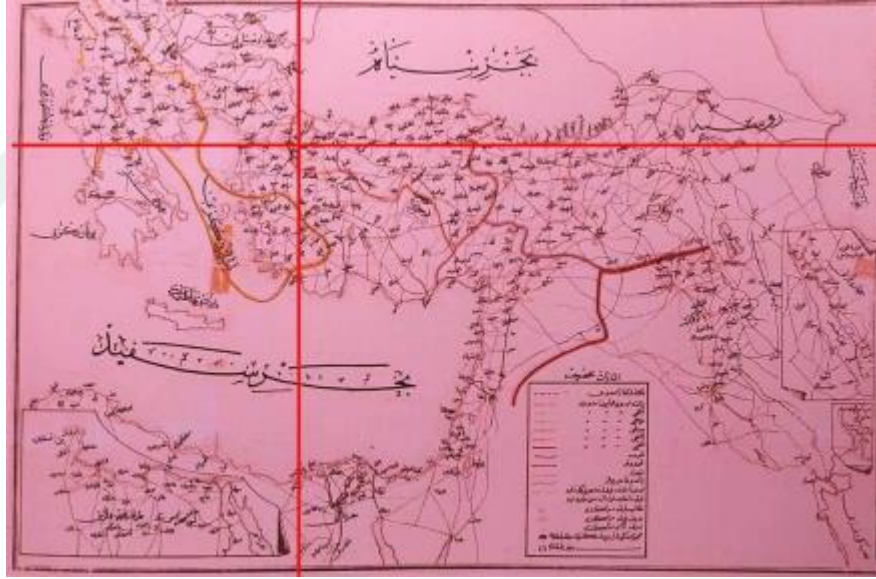
1843 yılı düzenlemesine göre, kara ordusunun küçük rütbeli subaylar ve askerlerde askerlik süresini dolduranlar zorunlu yedi yıllık redif hizmeti için redif birliklerine katılmışlardır. Bu askerler sivil halk gibi şehirlerde günlük işleriyle uğraşacaklar ve yılda bir kez belirlenen merkezlerde toplanarak eğitim alacaklardı. Eğitim alacak askerlerin bölük, tabur ve alayları önceden belirlenmiştir (Özgen, 2013).

1843 yılı düzenlemeleri istenildiği şekilde yürütülememiştir. Bunun ana nedeni ordudaki görevli asker sayısının beşte birinin terhisi ile ordunun bu oranda yenilenmesidir. Ülkede nüfus sayımı yapılmadığından kura pek mümkün olmamış, bu yöntemde yapılan denemelerde haksız uygulamalar ortaya çıktığı için olumlu bir sonuca ulaşılammıştır (Çadircı, 1999).

1846’da yapılan askeri düzenlemeyle kura usulüne geçildi ve her nizamiye ordu bölgesinde görevli alayların sayısı kadar dörder taburlu redif alaylarının kurulması kararlaştırılmıştır (Kara, 2018).

Osmanlı Ordusu, 18 Ağustos 1869 tarihinde “Kuvve-i Umumiye-i Askeriyye’ye Dair Nizamname” adı altında yürürlüğe giren yönetmelikle yeni bir yapı haline getirilmiştir. 1843’te alınan kararlar tekrar gözden geçirilip maddeler yeniden düzenlenmiştir (Tunalı, 2003). 1869 yılında gerçekleştirilen bu düzenleme ile Osmanlı ordusu nizamiye, redif ve müstahfız olarak üçe ayrılmıştır. Redif teşkilatı da birinci ve ikinci tertip olarak ikiye ayrılmıştır. İkiye ayrılan redif kuvvetlerinde birinci tertip mukaddem, ikinci tertip ise tali olarak adlandırılmıştır (Özgen,2013).

II. Abdülhamid döneminde (1876-1909) 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı’ndan sonra ordu teşkilatında Batılı devlet subaylarından yararlanılarak yeniden düzenlemeye gidilmesine karar verilmiştir. Alman Von Der Goltz Paşa başkanlığında hazırlanan yeni düzenlemelere göre orduların tümen ve alayların kuruluşunda değişikliklere gidilmiştir. Bu düzenlemelere göre ordu seferde yedisi nizamiye, on ikisi redif ve altısı mustahfız olmak üzere ikişer tümenli 25 kolorduya çıkarılmıştır (Çakın, 2001).

Şekil 2.1.2. Nizamiye ve Redif Tümen Merkezleri ile Redif Dairelerini Gösteren Harita ve Bandırma'nın konumu (Bayhan, Güneş, 2021)

1887 yılında “Redif Kanunnamesi” çıkarılmıştır. Bu kanunname ile tabur merkezleri artırılmış, redif kışlalar için yeni bölgeler belirlenmiş, rediflik süresi sekiz yıla indirilmiştir. Fakat Ek A’da gösterilen belgede bu kanunname 1891 yılında uygulamaya konulabilmiştir (Çakın, 2001).

Redif taburlarının personelin bulunduğu ve yılın çeşitli dönemlerinde askerlerin bu taburlarda kalarak eğitime alındıklarından dolayı ortaya çıkan ihtiyacı karşılayacak depo, koğuş, cephanelik gibi binaların inşası söz konusu olmuştur (Çakın, 2001).

V. Mehmed döneminin (1909-1918) 1911 yılında, Osmanlı ordusu 57 redif tümeni ile bir alaydan oluşan beş müfettişlik bölgesine ayrılmıştır. Fakat bir süre sonra redif tümenleri 54'e düşürülmüş ve teşkilat altı müfettişliğe ayrılmıştır. Her tümen ve tümenlerin kuruluşuna giren alay ve taburlar, bağlı oldukları bölgelerin il ve ilçelerinin adları ile isimlendirilmişlerdir. Buna göre müfettişliklerde bulunan tümenler, alay ve taburlar Ek B'da belirtilmiştir (Özgen,2013).

Balkan Savaşı'ndan (1912-1913) ağır bir yenilgi ile çıkan Osmanlı İmparatorluğu Rumeli'yi kaybetmiş ve bu nedenle ordu maddi ve manevi yönden zarar görmüştür. Bundan dolayı ordunun baştan düzenlenmesi ve orduya canlılık kazandırılması gerekmiştir (Çakın, 2001). Redif ordusundaki askerin, muvazzaf askere göre daha az bir eğitim alması, silah ve teçhizat yetersizliği ile birlikte tecrübesiz komutanların yönetiminde olması redif birliğinin muvazzaf ordu kadar başarılı olamamasına neden olmuştur (Beşikçi, 2012). Bunlarla birlikte bilinçli subayların olmayışı, savaş meydanlarında dirençsizliğe neden olmuştur ve dolayısıyla redif ordusu “ordu olma” vasfını kaybetmesine neden olmuştur (Gedik, 2015). Savaş zamanı, taşra ordusu olarak kurulan Redif Teşkilatı, 14 Şubat 1913 tarihinde Liman von Sanders Paşa'nın başkanlığını yaptığı heyetin önerileri ile “Teşkilat-ı Umûmiye-i Askeriye Nizâmnamesi” yayınlanması ile işlevini yitirerek kaldırılmıştır. Nizamnamede Osmanlı İmparatorluğu dört ordu müfettişliği ile bağımsız 7. kolordu ve yine bağımsız 21. ve 22. tümenlerden oluşturulmuştur. Kolordu teşkilâtı örnek alınarak, Kolordu Komutanlıklarına bağlı sancak düzeyinde bir yapılanma sağlanarak, yerele bağlı bir askerlik teşkilâtı kurulmuştur (Beşikçi, 2012).

Çizelge 2.1.1. Kuruluşundan redif teşkilatının kaldırılmasına kadar geçen süreç içinde Osmanlı ordu teşkilat şeması (Özgen, 2013)

2.2. Redif Yapıları

Redif askerinin nöbette bulundukları sırada kalabileceği uygun yer olmayan şehirlerde en azından birer bölüğün barınabileceği kışlaların yapılmasının uygun bulunduğu dair alınan karar yayınlanmıştır (Gedik, 2015). Kışla yapılarının farklı tanımları yapılmıştır. Aynur Çiftçi (2004) kışla yapılarını “bir doğru çizgisi, dikdörtgen-orta avlulu ve U” tipte, Servet Ünkazan (2013) ise “dikdörtgen, U ve L” şeklinde değerlendirmiştir (Tekin, 2021).

Anadolu’da Erzurum, Van, Trabzon, Canik, Gümüşhane, Karahisar-ı Şarkı; Rumeli’de Yanya, Delvine, Avlonya, İskenderiye, Elbasan, Ohri sancaklarının henüz kayıtları yapılmadığından dolayı redif toplanması ertelenmiştir (Kütükoğlu, 1982).

Bolu, Viranşehir, Kastamonu gibi sahil kazaları bulunan sancakların sahil kısmının ve Gelibolu sancağının bahriyeye bırakılması, diğer yerlerinden redif toplanması, Trabzon'da da ilerde aynı şeklin tatbiki; Anadolu'da Alanya ve İçel ile Rumeli'de Kavala ve Priştine'nin Tophane-i Amire'ye tahsisi ve buralarda ne yolda hareket edileceğinin Damad Halil Paşa'nın vereceği tasarının neticesine bırakılması; Kars, Bağdat, Musul ve Şehrizar eyaletleri valilerine redif nizamnamesi gönderilerek buralarda uygulamanın mümkün olup olmadığı araştırılmıştır. Ankara, Çankırı ve Karahisar-ı Sahib (Afyonkarahisar) ilk tamamlanan redif kışlaları olmuştur (Kütükoğlu, 1982).

1834 yılının eylül ve ekim aylarında padişahın emriyle redif kışlalarına asker alımına başlanmıştır. Karahisar-ı Sahib, Ankara ve Kangırı sancaklarından 3 tabur, Selanik'e bağlı Siroz ile Menteşe sancaklarından birer tabur oluşturulmuştur. Hedeflenen 40 redif kışlası iki yıl içerisinde Anadolu ve Rumeli'nde oluşturulmuştur. "Asker yatağı" olarak nitelenen Anadolu'da, İzmir-Suğla, Teke (Aralık, 1835); Bolu, Kastamonu, Kocaeli, Konya, Kütahya (Ocak, 1835); Aksaray-Beyşehir, Akşehir-Kırşehir, Aydın, Hamid, Kayseri, Saruhan, Viranşehir (Şubat/Mart, 1835); Karesi (Mart/Nisan, 1835); Amasya, Sivas (Nisan/Mayıs, 1835); Bozok, Niğde (Mayıs/Haziran, 1835); Hüdavendigar, Maraş (Haziran/Temmuz, 1835); Divriği (Kasım/Aralık, 1835); Çorum (Şubat/Mart, 1836); Arabgir, Harput, Siverek-Malatya ve Erzurum (Nisan/Mayıs, 1836) gibi sancaklarda redif taburları oluşturulmuştur. Rumeli'de ise Selanik, Serez, Silistre (Ocak, 1835); Çirmen (Ocak/Şubat, 1835); Gümülcine-Ahi Çelebi- Sultanyeri, Niğbolu, Üsküb-Kötendil (Mart, 1835); Samakov-Dobrice-Radomir, Tırhala (Mart/Nisan, 1835); Priştine-Vılçitrin-Novabrda (Mayıs/Haziran, 1835) Nevrekop (Eylül/Ekim 1835); Manastır (Kasım/Aralık, 1835); Prizrin (Aralık/Ocak, 1836/1837); Filibe-Pazarcık (Ocak/Şubat 1837) gibi sancaklarda ve Bosna'da redif yapıları kurulmuştur (Ayaydın, 2011).

Kışla inşaatları ordu sistemindeki düzenlemelerle birlikte sürdürülmüş, Anadolu ve Rumeli redif yapıları yeniden düzenlenmiştir. İhtiyaç duyulan redif yapıları 1836/1837 yılından itibaren Anadolu'da inşası hızlanmıştır. Aydın Güzelhisar ve Kütahya Asakir-i Redife yapısının inşasına başlanmıştır (Özgen,2013).

2.3. II. Abdülhamid Dönemi Redif Yapıları

II. Abdülhamid tahta çıkmasıyla ekonomik, siyasal ve sosyal alanda sorunlarla karşılaşmış ve bu durum imar çalışmalarını etkilemiştir. Bu dönemde askeri mimari, sivil ve dini mimariye göre daha azdır. Askeri personelin yetiştirilmesi ve geliştirilmesi için birçok karakol ve kışla yapıları yapılmıştır fakat bu yapıların birçoğu günümüze ulaşmamıştır (Duymaz, 2003).

1891 yılında redif teşkilatı altı ordu komutanlığına ayrılmıştır (Ek A). Günümüzde ülke sınırları içerisinde yer alan ve günümüze ulaşmış olan yapılar açıklanacaktır.

2.3.1. Birinci Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları

Taraklı (1885), Hendek (1890), Çankırı (1891), Osmancık (1892), Kayseri (1892), Sivrihisar (1894), Keskin (1897), Bartın (1899), Geyve (1899), Hamidiye (1902-1904), Düzce (1902), Akhisar (1900), Araç (1902), Ereğli (1908), Şile (1908), Çatalca (1908) redif kışlaları günümüze ulaşmamıştır (Özgen, 2013). Günümüze ulaşan 11 redif yapısı, kronolojik sıra ve günümüz işlevleri ile birlikte açıklanacaktır.

İzmit Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1889

Konum: İzmit

Günümüz işlevi: Atatürk, Redif ve Etnografya Müzesi

Yapı, inşa döneminden Balkan Savaşı'nın sona erdiği 1913 yılında kadar özgün işlevinde kullanılmıştır. 1918 yılından Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılışına kadar (1920) geçen süre içinde askeri amaçla kullanımına devam edilmiştir. İşgal sonrası ve Cumhuriyet'in ilanını takip eden yıllar boyunca farklı birliklere tahsis edilerek karargah merkezi olarak kullanılan bina, 1958 yılında, 15'inci Kolordu Komutanlığı'na tahsis edilmiştir (Özgen, 2013).

Yapı dikdörtgen bir plana sahiptir, iki kattan oluşmaktadır ve dört cephesi açıktır (Resim 2.3.1). Yapıya sütunlu bir giriş ile girilmektedir.

Resim 2.3.1. İzmit Redif Yapısı (Özgen, 2013)

Cephelerde yer alan pencereler söveli olup, yapı girişi üzerinde Osmanlı tuğrası yer almaktadır (Resim 2.3.2).

Resim 2.3.2. İzmit Redif Yapısı Atatürk, Redif ve Etnografya Müzesi giriş cephesi (Url-6)

Kastamonu Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1896

Konum: Kastamonu

Günümüz işlevi: Askeri Misafirhane

Bina ilk dönemlerinde redif kışlası olarak kullanılmıştır. Cumhuriyet döneminde ise Kastamonu Askerlik Dairesi Başkanlığı ve Merkez Dairesi Başkanlığı olarak Milli Savunma Bakanlığı'na tahsis edilmiştir. Günümüzde ise misafirhane olarak kullanılmaktadır (Özgen, 2013).

Resim 2.3.3. Kastamonu Askeri Misafirhane giriş cephesi (Url-7)

Yapı dikdörtgen bir plana sahiptir. Bodrum, zemin ve birinci kat olarak toplamda üç katlıdır. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Girişin üst kısmında balkon bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencerelerin üst kısmı kemerli olup sövelidir. Yapıda kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır. Yapı köşelerinde taş pilasterler kullanılmıştır (Resim 2.3.3).

Taşköprü Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1866

Konum: Taşköprü / Kastamonu

Günümüz işlevi: Kent ve Tarih Müzesi

1891 yılında inşa edilen kışla Cumhuriyet döneminde askerlik şubesi olarak hizmet vermiştir. Yapı daha sonra Sağlık Bakanlığı'na devredilmiştir. 2007 yılında Taşköprü Belediyesi Başkanlığı'nca Sağlık Bakanlığı'ndan devralınan yapı, günümüzde Kent ve Tarih Müzesi olarak kullanılmaktadır (Özgen, 2013).

Dikdörtgen bir plana sahip olan yapı, bodrum, zemin ve birinci kat olmak üzere üç katlıdır. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olup üçgen alınlık ile ön cephe tamamlanmıştır.

Cephelerde simetrik olarak yer alan pencereler söveli olup üst kısımları kemerlidir. Yapı köşelerinde taş pilasterler mevcuttur. Kat aralarında taş kat silmesi bulunmaktadır (Resim 2.3.4).

Resim 2.3.4. Taşköprü Kent ve Tarih Müzesi giriş cephesi (Url-8)

Haymana Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1898

Konum: Haymana/Ankara

Günümüz işlevi: İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü

Askeri amaçla inşa edilen yapı askerlik şubesi ve hükümet konağı olarak kullanılmış olup sonraki yıllarda ise eğitim yapısı olarak işlevlendirilmiştir (Özgen, 2013).

Resim 2.3.5. Haymana İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü giriş ve yan cephesi (Url-9)

Yapı dikdörtgen bir plana sahiptir. Zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapıya sütunlu bir giriş ile girilmektedir.

Girişin üst kısmında balkon yer almaktadır. Cephelerde simetrik olarak bulunan pencereler söveli olup üst kısımları kemerlidir Yapının dört köşesinde taş pilasterler ve kat aralarında kat silmeleri mevcuttur. Kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır (Resim 2.3.5).

Boyabat Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1898

Konum: Boyabat/Sinop

Günümüz işlevi: Meslek Lisesi

Redif askeri deposu olarak kullanılan yapı, 1940-1944 yılları arasında 38. Piyade Alay Komutanlığı tarafından kullanılmıştır. Yapı 1955 yılından beri askerlik şubesi olarak kullanılmaktadır (Özgen, 2013).

Dikdörtgen plana sahip olan yapı bodrum, zemin ve birinci kat olmak üzere üç katlı inşa edilmiştir. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir.

Cephelerde yer alan pencereler söveli ve üst kısımları kemerli olup yapıda simetrik olarak yer almaktadır. Yapı köşelerinde taş pilasterler mevcuttur. Kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır. (Resim 2.3.6 ve resim 2.3.7).

Resim 2.3.6. Boyabat Meslek Lisesi giriş cephesi (url-6)

Boyabat Meslek Lisesi günümüz işlevi Resim 2.3.7’de belirtilmiştir.

Resim 2.3.7. Boyabat Meslek Lisesi günümüz ön (a) ve yan (b) cepheleri (url-6)

Koçhisar Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1899

Konum: Koçhisar / Ankara

Günümüz işlevi: Kent Müzesi

Dikdörtgen plana sahip olan yapı zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir girişe ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir. Cephelerde yer alan pencereler söveli ve üst kısımları kemerli olup yapıda simetrik olarak yer almaktadır. Yapıda taş pilasterler mevcuttur. Kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır (Resim 2.3.8).

Resim 2.3.8. Koçhisar Kent Müzesi giriş ve yan cephesi (Url-10)

Bina girişinde, yer alan tuğrada yapının 1899 yılında yapıldığı belirtilmiştir (Resim 2.3.9) (Özgen, Aydın, 2009).

Resim 2.3.9. Bina girişinde yer alan Osmanlı tuğrası (Özgen, Aydın, 2009)

Akdağmadeni Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1901

Konum: Akdağmadeni/Yozgat

Günümüz işlevi: Kız Teknik ve Meslek Lisesi Ek Binası

Dikdörtgen plan olarak inşa edilen yapı zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Ön cephede yer alan sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir. Cephelerde yer alan pencereler söveli olup üst kısımları kemerlidir. Kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır (Resim 2.3.10).

Resim 2.3.10. Akdağmadeni Meslek Lisesi giriş ve arka cephesi
(Özdemir, 2016)

Ayancık Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1902

Konum: Ayancık/Sinop

Günümüz işlevi: Askerlik Şubesi Hizmet Binası

1902 yılında inşasına başlanan redif deposu yapısı daha sonraki yıllarda askerlik şubesi işlevi ile günümüze kadar ulaşmıştır (Özgen, 2016).

Yapı dikdörtgen bir plana sahiptir. Zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapıya sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Yapıda taş pilasterler mevcuttur. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiş olup giriş cephesi üçgen alınlık ile tamamlanmıştır. Kat aralarında taş kat silmesi bulunmaktadır. Simetrik olarak dört cephede de söveli ve kemerli pencereler mevcuttur (Resim 2.3.11).

Resim 2.3.11. Ayancık Askerlik Şubesi giriş ve yan cephesi
(Google haritalar, Erişim yılı 2022)

İskilip Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1902

Konum: İskilip/Çorum

Günümüz işlevi: -

1902 yılında inşa edilen yapı 1982 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'na devredilerek İskilip Lisesi'ne ait spor salonu olarak kullanılması için restorasyon işlemlerine başlanmıştır fakat tamamlanmamıştır (Özgen, 2013).

Dikdörtgen plana sahip olan yapı zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Kat aralarında taş kat silmesi bulunan yapıda simetrik olarak dört cephede de söveli ve kemerli pencereler mevcuttur (Resim 2.3.12).

Resim 2.3.12. İskilip Redif Yapısı günümüz cepheleri (Özgen, 2013)

Daday Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1906

Konum: Daday/Kastamonu

Günümüz işlevi: İlçe Müftülük Binası

1904 yılında planlanan, 1906 yılında temeli atılan yapı redif deposu olarak kullanılmıştır. Yapı 1980’li yıllara kadar askerlik şubesi olarak kullanıldıktan sonra günümüzde ilçe müftülük binası olarak işlevlendirilmiştir (Özgen, 2013).

Yapı dikdörtgen plana sahiptir, zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapının dört cephesi de açıktır. Yapıya sütunlu ve üstü kısmı balkon olan giriş ile girilmektedir. Yapının giriş cephesinde üçgen alınlık mevcuttur. (Resim 2.3.13).

Resim 2.3.13. Daday Redif Yapısı eski görselleri (Özgen, 2013)

Yapıda taş pilasterler ve kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencereler söveli ve kemerli olup dört cephede de simetrik olarak bulunmaktadır (Resim 2.3.14).

Resim 2.3.14. Daday İlçe Müftülük Binası giriş (a) ve yan cepheleri (b) (Özgen, 2013)

Kalecik Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1880

Konum: Kalecik / Ankara

Günümüz işlevi: Kalecik Belediyesi Hizmet Binası

Kalecik'teki redif birlikleri redif binası, redif dairesi ve cephanelik olarak üçlü düzendedir. Kalecik'te yer alan redif birliği yapıları, Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu'nun 23.07.1981 tarih A-3029 sayılı kararı ile tescillenmiştir (Yonga, 2019).

Dikdörtgen plana sahip olan yapı zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı olarak inşa edilmiştir. Cephelerde yer alan pencereler söveli olup üst kısımları kemerli olarak inşa edilmiştir. Kat aralarında kat silmesi, yapı köşelerinde pilasterler kullanılmıştır (Resim 2.3.16).

Kalecik Redif Yapısı restorasyon öncesi cepheleri Resim 2.3.15'te belirtilmiştir.

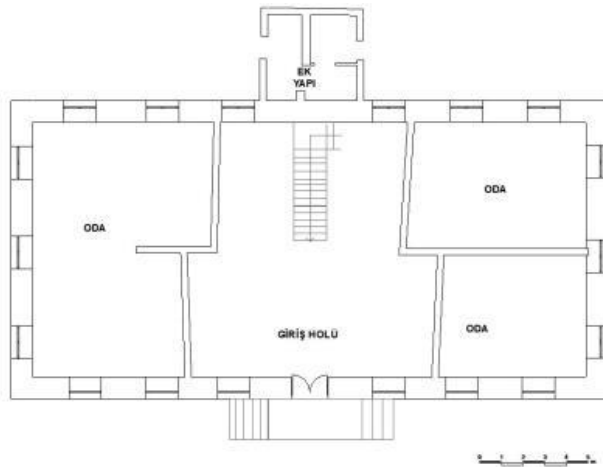

Resim 2.3.15. Kalecik Redif Yapısı restorasyon öncesi cepheleri (Yonga,2019)

Redif yapısının zemin katı 3 oda, giriş holü ve ahşap merdiven kovanının bulunduğu hol olmak üzere 4 mekandan oluşmaktadır. Planın üst kısmında, özgün plana ek bir yapı bulunmaktadır (Şekil 2.3.1) (Yonga, 2019).

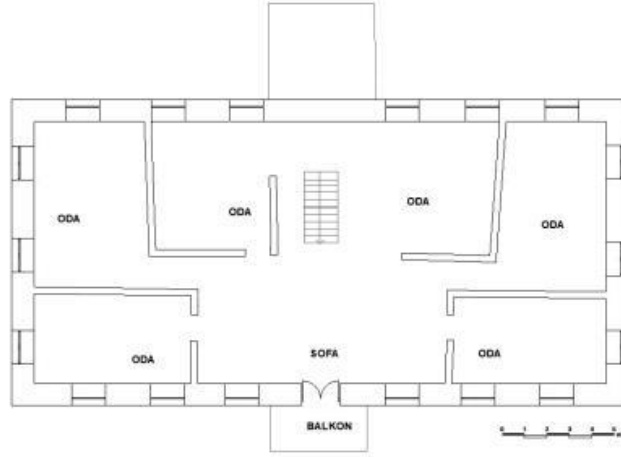

Resim 2.3.16. Kalecik Belediyesi Hizmet Binası ön cephesi, (Google haritalar, Erişim yılı 2022)

Şekil 2.3.1. Kalecik Redif Yapısı zemin kat planı (Yonga,2019)

Redif binasının birinci katında 6 adet mekan bulunmaktadır. Bu mekanlar 5 oda ve merdiven kovasının bulunduğu hol olarak adlandırılmaktadır. Binanın birinci katının dolaşım alanını merdiven holü ve sofa oluşturmaktadır (Şekil 2.3.2) (Yonga, 2019).

Şekil 2.3.2. Kalecik Redif Yapısı 1. kat planı

2.3.2. İkinci Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları

Seydişehir (1888), Sandıklı (1889), Akşehir (1892), Sille (1892), Beyşehir (1892), Yenişehir (1893), Gediz (1893), Bayramiç (1893), Mihalliç (1894), Tekirdağ (1895), Kırkkilise (1899), Kütahya (1899), Eğirdir (1899), Tefenni (1899), Eğridere (1899), Aksaray (1899), Bozkır (1899), Biga (1900), Balıkesir (1900), Paşmaklı (1901), Gönen (1903), Gelibolu (1901), Palas (1901) redif kışlaları günümüze ulaşmamıştır (Özgen, 2013). Günümüze ulaşan 8 redif yapısı, kronolojik sıra ve günümüz işlevleri ile birlikte açıklanacaktır.

Bolvadin Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1893

Konum: Bolvadin/Afyonkarahisar

Günümüz işlevi: Kent Müzesi

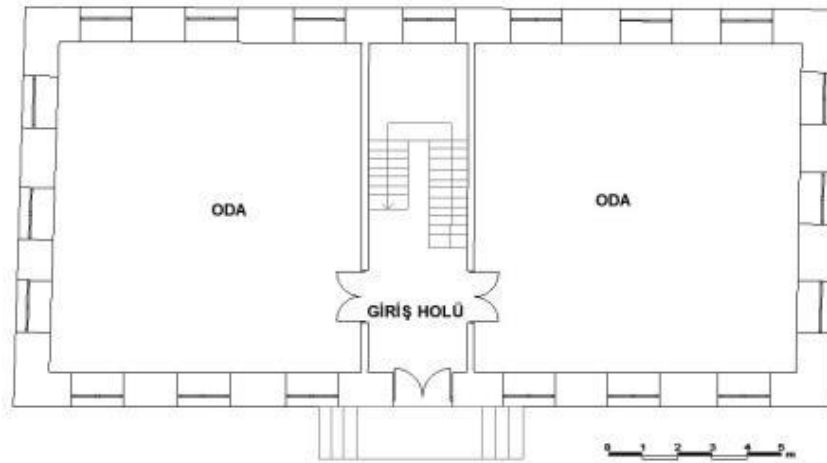
Yapı girişinde yer alan kitabede 1893 yılında yapıldığı kaydedilmektedir. Koğuş, hamam, idari bina, silahhane, askeri depo ve mutfak olmak üzere oluşturulan kışladan günümüze sadece koğuş olarak kullanılan bina kalmıştır (Aydın, 2007).

Yapı dikdörtgen bir plana sahiptir ve dört cephesi de açıktır. Yapı zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Kışlaya sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak kullanılmaktadır. Giriş cephesini, balkonun üst kısmında yer alan alınlık tamamlamaktadır. Yapıda taş pilasterler ve kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencereler söveli olup kemerlidir (Resim 2.3.17).

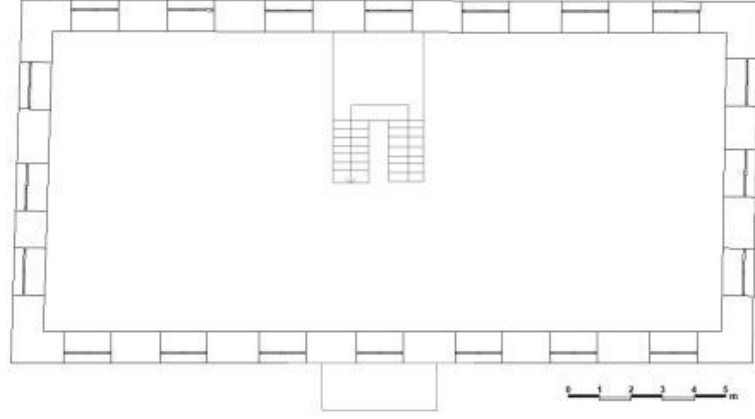
Resim 2.3.17. Bolvadin Kent Müzesi ön cephesi (url-6)

Yapının zemin kat planında yükseltilmiş bir giriş ve bu girişten iki kollu merdivene uzanan bir hol bulunmaktadır. Yapıdaki pencereler dört cephede de simetrik olarak bulunmaktadır. Holün iki yanında odalar bulunmaktadır (Şekil 2.3.3).

Şekil 2.3.3. Bolvadin Redif Yapısı zemin kat planı (Özgen, Aydın, 2009)

Birinci kat planında ise merdiven ve girişin üstünde saçak görevi gören balkon bulunmaktadır (Resim 2.3.17).

Şekil 2.3.4. Bolvadin Redif Yapısı 1. kat planı (Özgen, Aydın, 2009)

Sinanpaşa Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1892

Konum: Sinanpaşa/Afyonkarahisar

Günümüz işlevi: Afyonkarahisar Üniversitesi Sinanpaşa Meslek Yüksek Okulu

1892 yılında inşa edilen redif yapısı 1924 yılında Leyli İlk Mektebi adı ile yatılı eğitim kurumu olarak işlevlendirilmiştir (Resim 2.3.18). 1999 yılında halk eğitim merkezi olarak kullanılan yapı 2007 yılından itibaren meslek yüksekokulu olarak kullanılmaktadır (Özgen, 2016).

Resim 2.3.18. Redif binasının özgün görüntüsü (Özgen, 2016)

Yapı dikdörtgen plana sahiptir ve dört cephesi de açıktır. Zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir.

Balkonun üst kısmında ise üçgen alınlık mevcuttur. Yapının dört köşesinde de taş pilasterler mevcuttur. Kat aralarında taş kat silmesi bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencereler söveli olup kemerlidir. Dört cephede de simetrik olarak bulunan pencerelerin kenarlarında ahşap gölgelik mevcuttur (Resim 2.3.19).

Resim 2.3.19. Sinanpaşa Meslek Yüksek Okulu giriş (a) ve yan cepheleri (b) (Özgen, 2016)

İlgın Redif Kışlası

Yapılış yılı: 1891

Konum: İlgın/Konya

Günümüz işlevi: Kent Müzesi

1893 tarihli Konya Salnamesi'nde binanın 1892'de yapıldığını kaydedilmiştir. Yapı uzun yıllar boyunca askerlik şubesi olarak kullanılmıştır. 2010 yılında yapılan restorasyon çalışmasından (Resim 2.3.20) sonra yapı kent müzesi olarak kullanılmaya başlanmıştır (Özgen, Aydın, 2009).

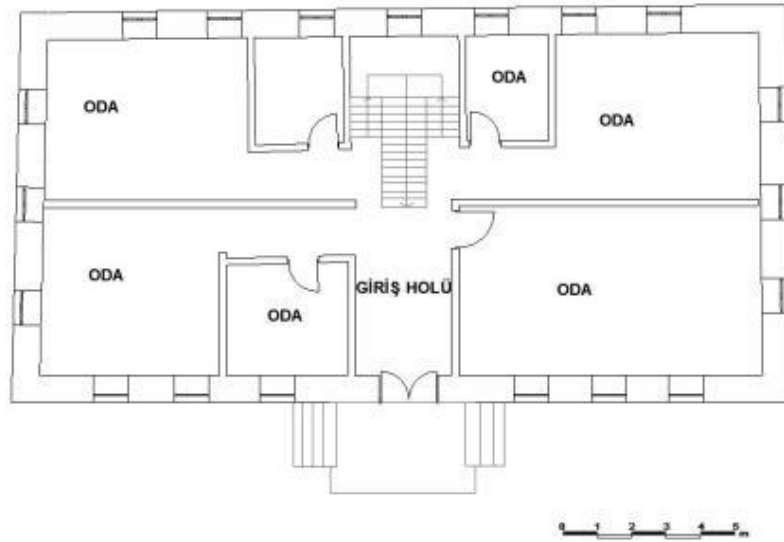
Resim 2.3.20. Kent Müzesi cepheleri (Özgen, 2013)

Dikdörtgen plana sahip olan yapının dört cephesi de açıktır. Yapı zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir. Yapı girişini balkonun üst kısmında bulunan üçgen alınlık tamamlamaktadır. Yapının dört köşesinde taş pilasterler mevcuttur. Kat aralarında taş kat silmesi bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencereler söveli olup üst kısımları kemerlidir (Resim 2.3.21).

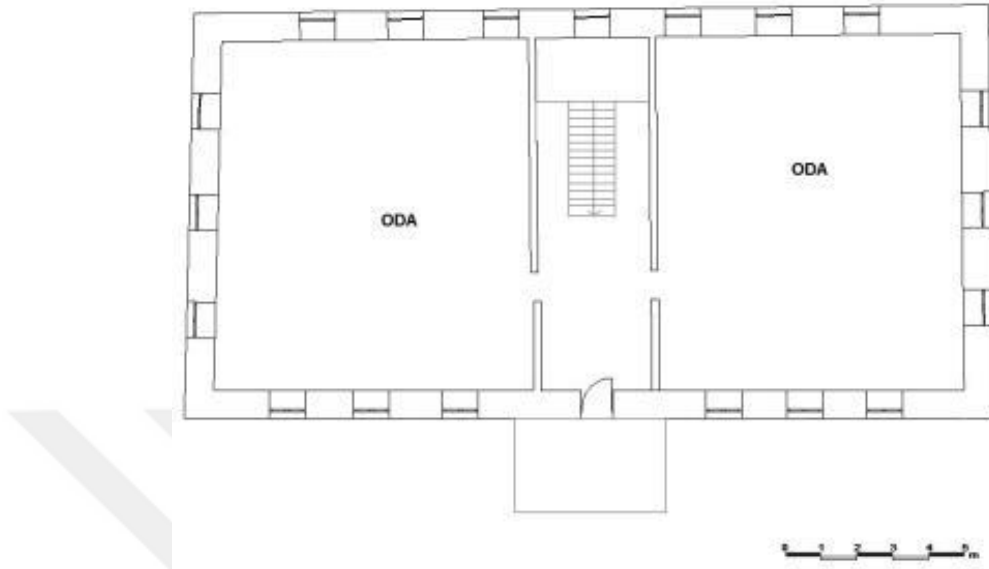
Resim 2.3.21. Ilgın Redif Yapısı (Aydın,2007)

Zemin katta holün her iki yanında birimler yer almaktadır. Giriş aksının karşısında birinci kat bağlantılı merdiven bulunmaktadır (Şekil 2.3.5).

Şekil 2.3.5. Ilgın Redif Yapısı zemin kat planı (Aydın,2007)

Birinci kat düzeni zemin kat ile benzerdir. Merdivenin iki yanında yer alan birimler zemin katta olduğu gibi bölünmemiştir. Merdivenin bulunduğu orta alandan giriş üstünde saçak işlevi gören balkona geçiş sağlanmaktadır (Şekil 2.3.6).

Şekil 2.3.6. Ilgın Redif Yapısı 1. kat planı (Aydın,2007)

Burdur Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1892

Konum: Burdur

Günümüz işlevi: Burdur Merkez Komutanlığı

Yapının tarihi ile ilgili bir bilgiye ulaşılamamıştır.

Dikdörtgen plana sahip olan yapı zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapının dört cephesi de açıktır. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir. Balkonun üst kısmında ise üçgen alınlık mevcuttur. Yapının köşelerinde taş pilasterler mevcuttur. Cephelerde kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır. Simetrik olarak dört cephede de söveli ve kemerli pencereler mevcuttur (Resim 2.3.22).

Yapının günümüz işlevi Resim 2.3.22’de belirtilmiştir.

Resim 2.3.22. Burdur Merkez Komutanlığı Binası giriş (a) ve yan cepheleri (b)
(Özgen, 2013)

Seyitgazi Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1908

Konum: Seyitgazi/Eskişehir

Günümüz işlevi: Halk Eğitim Merkezi

1908 yılında inşa edilen yapı 1981 yılına kadar askerlik şubesi olarak kullanılmıştır. Bu tarihten sonra şubenin taşınması ile yapı kullanım dışı kalmıştır (Resim 2.3.23) (Özgen, 2016). Yapı 2014 yılında restore edilerek halk eğitim merkezi olarak işlevlendirilmiştir.

Resim 2.3.23. Seyitgazi Redif Yapısı’nın kullanım dışı bırakıldığı döneme ait görsel
(Özgen,2013)

Dikdörtgen plana sahip olan yapının dört cephesi de açıktır. Yapı zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir. Balkonun üst kısmında yer alan üçgen alınlık ile giriş tamamlanmıştır.

Yapı dört cephesinde de taş pilasterler mevcuttur. Kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır. Cephelerde simetrik olarak bulunan pencereler söveli olup üst kısmı kemerlidir (Resim 2.3.24).

Resim 2.3.24. Seyitgazi Halk Eğitim Merkezi (Google haritalar, Erişim yılı 2022)

Sındırgı Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1899

Konum: Sındırgı/Balıkesir

Günümüz işlevi: Butik Otel

1899 yılında redif askerleri için depo ve askeri koğuş olarak inşa edilmiştir. 1925-1954 yılları arasında eğitim yapısı, 1954-1995 yılları arasında askerlik şubesi olarak kullanılmıştır (Resim 2.3.25) (Özgen, 2016).

Resim 2.3.25. Sındırgı Redif Yapısı (Özgen, 2016)

Yapı 2021 yılında restore edilerek butik otel olarak işlevlendirilmiştir (Resim 2.3.26).

Resim 2.3.26. Sındırgı Butik Otel görseli (url-6)

Yapı dikdörtgen plana sahip olup zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapının dört cephesi de açıktır. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir. Giriş cephesinde balkonun üst kısmında üçgen alınlık mevcuttur. Yapıda taş pilasterler ve cephelerde kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencereler simetrik olup söveli ve kemerlidir.

Uzunköprü Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1901-1904

Konum: Uzunköprü/Edirne

Günümüz işlevi: 2'nci Hudut Tabur Komutanlığı

1904 yılında inşası tamamlanan yapı 1965 yılında restore edilmiştir (Özgen, 2016).

Yapı dikdörtgen bir plana sahiptir. Bodrum, zemin ve birinci kat olmak üzere üç katlı inşa edilmiştir. Dört tarafı açık olan yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir. Balkonun üst kısmında ise üçgen alınlık mevcuttur. Yapının dört köşesinde de taş pilasterler ve dört cephede de kat silmesi mevcuttur. Cephelerde yer alan pencereler söveli olup üst kısmı kemerlidir ve yapıda simetrik olarak bulunmaktadır (Resim 2.3.27).

Resim 2.3.27. Uzunköprü 2'nci Hudut Tabur Komutanlığı cepheleri (Özgen, 2016)

Edirne Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1905-1906

Konum: Edirne

Günümüz işlevi: -

Kışla yapısı 1914 yılına kadar sanayi mektebi olarak kullanıldığı için bu yapıya sanayi kışlası da denilmektedir. 1914-1930 yılları arasında askeri hastane, 1930-1940 yılları arasında 12. piyade tümen karargahı olarak kullanılan yapı, 1940-2005 yılları arasında ise hudut birlikleri tarafından kullanılmıştır (Ünkazan, 2006).

Dikdörtgen plana sahip olan yapı bodrum, zemin, birinci kat ve çatı arası olmak üzere dört katlı inşa edilmiştir. Yapının dört cephesi de açıktır. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı oda olarak değerlendirilmiştir. Yapıda taş pilasterler mevcuttur. Kat aralarında taş kat silmesi bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencereler söveli ve üst kısımları kemerlidir (Resim 2.3.28 ve Resim 2.3.29).

Resim 2.3.28. Edirne Redif Yapısı açılışına ait görsel (Ünkazan, 2006)

2005 yılından itibaren Trakya Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu olarak kullanılan yapı günümüzde atıl durumdadır (Resim 2.3.30).

Resim 2.3.29. Edirne Redif Yapısı 2006 yılına ait görseli (Ünkazan, 2006)

Resim 2.3.30. Edirne Redif Yapısı günümüz görseli, 2022

2.3.3. Üçüncü Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları

Turgutlu (1890), Kuşadası (1891), Karacasu (1892), Eşme (1894), Denizli (1897), Soma (1899), Alaşehir (1899), Ödemiş (1901), Acıpayam (1902), Menemen (1906) redif kışlaları günümüze ulaşmamıştır (Özgen, 2013).

2.3.4. Dördüncü Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları

Bafra (1886), Bayburt (1890), Erzincan (1890), Şarkışla (1892), Samsun (1892), Besni (1894), Vakfıkebir (1898), Vezirköprü (1898), Perşembe (1899), Akçaabat (1899), Kelkit (1899), Malatya (1900), Niksar (1907) redif kışlaları günümüze ulaşmamıştır (Özgen, 2013). Günümüze ulaşan 3 redif yapısı, kronolojik sıra ve günümüz işlevleri ile birlikte açıklanacaktır.

Tirebolu Redif Deposu

Yapılış yılı: 1888

Konum: Tirebolu / Giresun

Günümüz işlevi: Kazım Karabekir Ortaokulu

Yapının tarihi ile ilgili net bilgiye ulaşılammıştır.

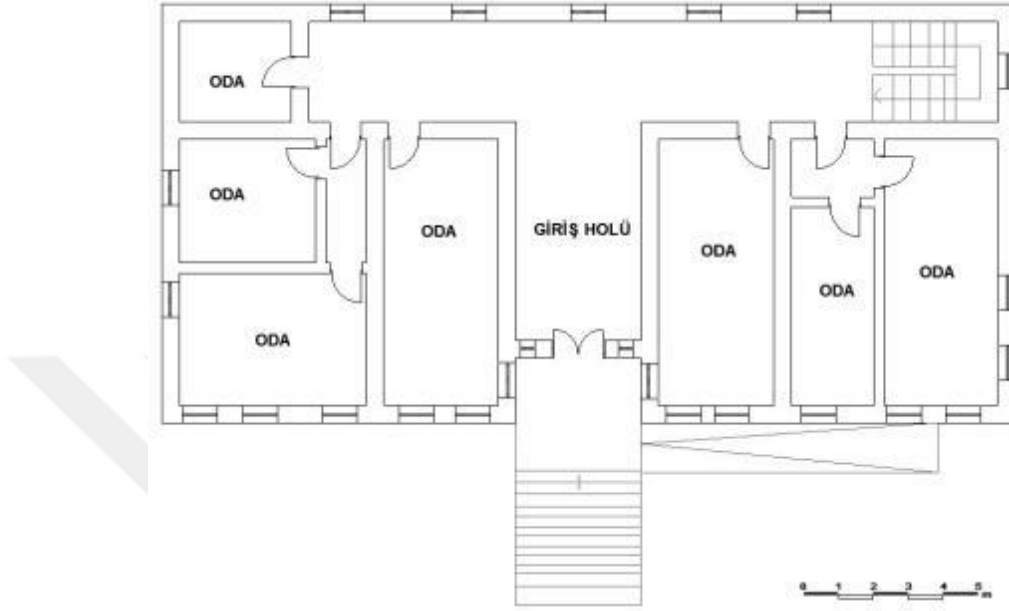
Dikdörtgen plana sahip olan yapının üç cephesi açıktır. Yapı bodrum, zemin ve birinci kat olmak üzere üç katlı inşa edilmiştir. Yapıya yükseltilmiş giriş ile girilmektedir. Cephelerinde kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencereler simetrik olup söveli ve kemerli olarak yapılmıştır (Resim 2.3.31).

Kırma çatı ile örtülü saçaklı yapıya, geçen süre içerisinde okul olarak kullanılmasından dolayı işleve dayalı yeni Mekanlar eklenmiştir (Resim 2.3.31) (Bayhan, Güneş 2021).

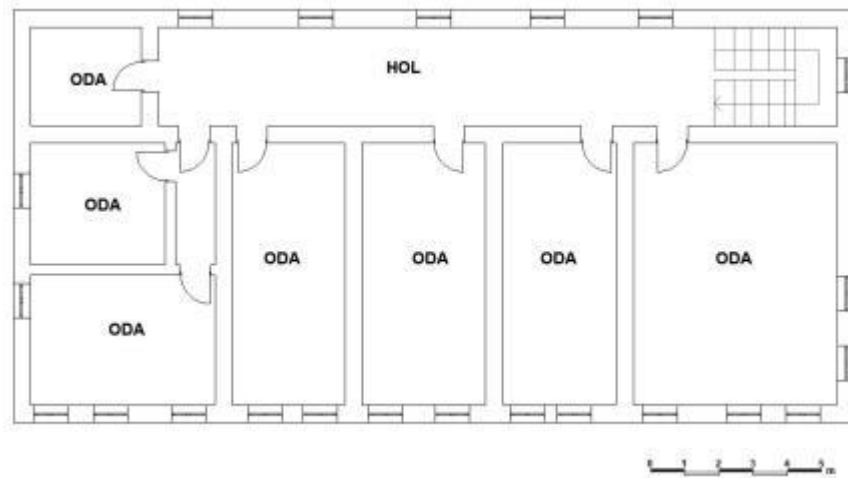
Resim 2.3.31. Kazım Karabekir Ortaokulu kuzey ve güney cephe görünüşü
(Bayhan, Güneş 2021)

Yapının yüksek giriş katına merdiven ve rampa ile çıkılmaktadır. Girişinde geniş bir hol mevcuttur. Zemin kat girişinde geniş bir hol mevcut olup, diğer mekanlar tek bir cepheye sıralanmıştır. Birinci kata iki kollu merdivenle ulaşım sağlanmaktadır (Şekil 2.3.7).

Şekil 2.3.7. Zemin kat planı (Bayhan, Güneş 2021)

Yapının birinci katına ulaşıldığında cephe boyunca bir hol bulunmaktadır. Holün sonunda bir mekan bulunmaktadır. Birinci katta diğer mekanlar tek bir cephe boyunca bulunmaktadır (Şekil 2.3.8).

Şekil 2.3.8. Birinci kat planı (Bayhan, Güneş 2021)

Ordu Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1897

Konum: Ordu

Günümüz işlevi: Ordu Askerlik Şubesi

1897 yılında inşa edilen yapı redif taburu karargahı ve hükümet konağı olarak kullanılmıştır. 1919 yılından itibaren yapı askerlik şubesi olarak kullanılmaktadır (Özgen 2013).

Dikdörtgen kat planına sahip olan yapının dört cephesi de açıktır. Yapı zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu giriş ile girilmektedir. Sütunlu girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir. Yapı cephelerinde kat silmesi ve köşelerde pilasterler bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencereler söveli ve kemerli olup cephelerde simetrik olarak bulunmaktadır (Resim 2.3.32).

Resim 2.3.32. Ordu Askerlik Şubesi ön (a) ve yan (b) cephesi (Özgen,2013)

Mecitözü Redif Yapısı

Yapılış yılı: 1901-1902

Konum: Mecitözü/Çorum

Günümüz işlevi: Kent Müzesi

1902 yılında inşa edilen redif kışlası, eğitim yapısı ve cezaevi gibi işlevlerle kullanılmıştır (Özgen, 2016).

Dikdörtgen plana sahip olan yapı, zemin ve birinci kat olmak üzere iki katlı inşa edilmiştir. Yapının dört cephesi de açıktır. Yapıya yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir ve girişin üst kısmı balkon olarak değerlendirilmiştir. Yapının dört köşesinde taş pilasterler ve kat aralarında da kat silmesi bulunmaktadır. Cephelerde yer alan pencereler simetrik olup kemerli ve sövelidir (Resim 2.3.33).

Resim 2.3.33. Mecitözü Kent Müzesi (Google haritalar, Erişim yılı 2022)

2.3.5. Beşinci Ordu Komutanlığı Bölgesi Redif Yapıları

Adana (1893), Mersin (1894), Gülnar (1895), Tarsus (1898) redif kışlaları günümüze ulaşmamıştır (Özgen, 2013).

3. BANDIRMA REDİF KİŞİSİ

3.1. Bandırma İlçesi ve Tarihçesi

Bandırma, Marmara Denizi'nin güneyinde, Balıkesir iline bağlı, 27° 58' D boylamında ve 40° 19' K enleminde bulunan bir ilçedir (Şekil 3.1.1). Bandırma'nın kuzeyinde Marmara Denizi ve İstanbul, güneyinde Balıkesir ve Manisa, güneybatısında İzmir, batısında Çanakkale ve doğusunda ise Bursa bulunmaktadır (url-3).

Şekil 3.1.1. Bandırma Konumu (url-3)

Tarihsel Gelişim

Bandırma *Panderma*, *Panormos* gibi adlarla anılan eski bir yerleşim merkezidir. Bandırma'nın kuruluşu kesin olarak bilinmemekle birlikte Kyzikos'ta yapılan kazılar sonucunda MÖ 8.-10. yüzyıllar arasında kurulduğu anlaşılmaktadır (Koçhan, 2013).

İlkçağ'da limanı ile anılan Bandırma'nın kuruluşu Kyzikos şehri ile birliktedir. Kyzikos antik kenti, Anadolu'nun kuzeybatı kısmında yer alan Misya bölgesinin önemli kentlerinden biridir (Resim 3.1.1) (Hortaçlı, 2019).

Türkiye haritasında Misya bölgesi Resim 3.1.1’de gösterilmiştir.

Resim 3.1.1. Türkiye haritasında Misya bölgesi (Dumankaya, 2018)

Türk hakimiyetiyle 1080 yılında tanışan Bandırma, 1299 yılında Karesi Beyliği’nin himayesine girmiştir. Karesi Beyliği’ne yapılan saldırıdan sonra Bizanslıların egemenliğine giren bölge, 1336 yılında Orhan Gazi zamanında Osmanlıların eline geçmiştir (Güney, 2012). Tanzimat’a kadar voyvodalıkla idare edilen Bandırma Tanzimat’ın ilanından sonra 1830 yılında Erdek’e bağlı bir bucak olmuştur (Güney, 2012). 1847 yılına ait Salname-i Devlet-i Osmaniye’de Bandırma, Galata Bucağı olarak belirtilmiştir (Hortaçlı, 2019).

Bandırma Birinci Dünya Savaşı sonrasında, 1920 yılında Yunanlılar tarafından işgal altına alınmıştır. İşgal döneminin, Bandırma’da birlikte yaşayan Türkler, Ermeniler ve Rumlar arasında çatışmalar başlamıştır. 17 Eylül 1922 tarihinde düşmandan kurtarılmıştır (Güney,2012).

Coğrafi Özellikler

Yüzölçümü 833 km² olan Bandırma’nın rakımı 1 metre ile 764 metre arasında değişmektedir. Bandırma’nın arazi yapısı, kuzeyden güneye doğru kısmen dağlık ve engebelidir (url-2). Bandırma 1. derece deprem kuşağındadır.

Kuzey Anadolu fay hattı ile Bandırma fay hattı arasında bulunmaktadır (url-4) (Resim 3.1.2).

Resim 3.1.2. Bandırma çevresindeki fay hatları (url-4)

Sosyo-Ekonomik ve Sosyo Kültürel Durum

Bandırma jeopolitik konumu ile önemli sanayi kentlerinden biri olmuştur. Deniz yolu ticaretinde her zaman önemli bir yer tutan Bandırma'da liman yapımı 1800'lü yıllara dayanmaktadır. Bandırma 1. Dünya Savaşı ve işgal yıllarında da stratejik konumuyla önemli bir kent olmuştur. Balıkçılık, büyükbaş ve küçükbaş hayvancılık ilçede yaygındır. Bölgede süt ve süt ürünleri ve zeytincilik de önemli yer tutmaktadır. 1970'li yıllardan itibaren sanayi alanında Bandırma Limanı'nın açılmasıyla birlikte önemli gelişmeler yaşanmıştır. Bandırma Limanı Marmara Bölgesi'nde İstanbul'dan sonra en büyük 2. Limana sahiptir. Bandırma, 852 ilçe ve 78 il (İstanbul, İzmir ve Ankara liste dışı) arasında Türkiye'nin 23. gelişmiş ilçesidir. İlçede 33 ilköğretim okulu ve 9 liseyle birlikte, Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi bulunmaktadır. (Güney, 2012).

Bandırma'da yapıldığı zamandan günümüze ulaşmış tarihi yapılar bulunmaktadır. Bu yapılar ise Haydarçavuş Camii, Haydarçavuş Çeşmesi, Edincik Ulu Camii, Edincik Kümbet Camii, Edincik Buhye Camii, Ulu Camii, Edincik Emir Sultan Camii, Bandırma Redif Binası (Sağlık Bilimleri Fakültesi), Palas Otel (Duyün-i Umumiye), Eski İskele Binası (Bandırma Belediyesi Nikah Salonu), Tekel İdaresi (Kütüphane Binası), Gar Binası (Çelik Restaurant), Bandırma Orta Okulu Binası, Hükümet Konağı, Öğretmenevi Binası, Elektrik Santrali (Santral Kültür Merkezi), Son Kurşun Anıtı olarak belirlenmiştir.

3.2. Konumu

Askeri yapılar inşa edilirken stratejik noktalar göz önüne alınmış, konumu itibariyle bulunduğu bölgeye hakim bir konum tercih edilmiş ve arazinin topografik özellikleri değerlendirilmiştir. Bandırma Redif Kışlası çevreye hakim bir yüksekliğin üzerinde dönemin redif kışla plan tipolojisine uygun olarak inşa edilmiştir.

Bandırma Redif Kışlası Balıkesir ili Bandırma ilçesi, İhsaniye Mahallesi, Kurtuluş Caddesi üzerinde yer almaktadır. Ayrıca şehir merkezinden yaklaşık olarak 1 km dışarıda bulunmaktadır (Şekil 3.2.1).

Şekil 3.2.1. Bandırma Redif Kışlası'nın şehir merkezine göre konumu (Google Haritalar, Erişim yılı 2022)

3.3. Tarihçesi

Redif Kışlası'nın giriş cephesinde yer alan kitabede "Bandırma Redif Fırka-i Askeriye Dairesi 19 Ağustos 1318 ve 28 Cemazeyilevvel 1320" tarihi yer almaktadır. Kitabede yer alan bu bilgiye göre yapının 1902 yılında tamamlandığı anlaşılmaktadır (Resim 3.3.1) (Güzel, 2019).

Resim 3.3.1. Ön cephede yer alan kitabe, 2021

Yapı, 1901-1925 döneminde Redif Kışlası Karargâhı olarak kullanılmıştır. 1915-1921 yıllarında askeri hastane, 1921-1940 yılları arasında 127. Piyade Alayı Karargâhı, 1940-1950 yıllarında ise Konak Komutanlığı olarak hizmet vermiş olan yapı, 1950 yılından 1986 yılına kadar Bandırma Askerlik Şubesi olarak kullanılmıştır (Sivrioğlu, Çağatay 2019).

1902 yılına ait Bandırma'ya limandan bakıldığında Bandırma Redif Kışlası yüksek kotta görülmektedir (Resim 3.3.2). Dönemin askeri yapıları şehir merkezinden uzakta ve yüksek kotta yapılarak şehre hakim olması sağlanmıştır. Bandırma'da da kışla şehre hakim tepelik bir alana konumlandırılmıştır. 1916 yılına ait fotoğrafta redif kışlasının etrafında ağaç dokusunun yoğun olduğu görülmektedir (Resim 3.3.3).

Resim 3.3.2. 1902 yılına ait Bandırma şehri görseli (Haluk Vural arşivi, 2019)

Resim 3.3.3. 1916 yılında Bandırma şehri (Ersoy Erdoğan arşivi, 2019)

Resim 3.3.4’te belirtilen görselde, 1910 yılına ait ve üzerinde “Bandırma Yedigârı: Şehrin Kışlası, Batmadinis Biraderler” yazmaktadır. Yapı bahçesinde soğan başlıklı babalardan oluşan giriş görülmektedir (Sivrioğlu, Çağatay, 2019).

Resim 3.3.4. Bandırma Redif Kışlası’nın 1910 yılına ait fotoğrafı (Sivrioğlu, Çağatay, 2019)

Resim 3.3.5’te yer alan fotoğrafta 1915 yılı Çanakkale Savaşı’nda yaralanan askerler, doktorlar ve diğer görevliler Menzil Hastanesi adıyla hizmet veren hastanenin önünde yer almaktadır. Arka planda ise Bandırma Menzil Hastanesi yazmaktadır.

Resim 3.3.5. Kışla önünde yaralı askerler ve görevliler (Sivrioğlu, Çağatay 2019)

Resim 3.3.6’da Çanakkale Savaşları boyunca cephe gerisi menzil desteğine verilen Bandırma Menzil Hastanesi’nin dahili hastalıklar koğuşu görülmektedir.

Resim 3.3.6. Bandırma Menzil Hastanesi’nde görev yapan hemşireler (Sivrioğlu, Çağatay 2019)

1986-1994 yılları arasında atıl bırakılan yapıda çeşitli bozulmalar mevcuttur. Resim 3.3.7’te günümüze ulaşmamış olan iki adet bekçi kulübesi bahçe girişinde görülmektedir.

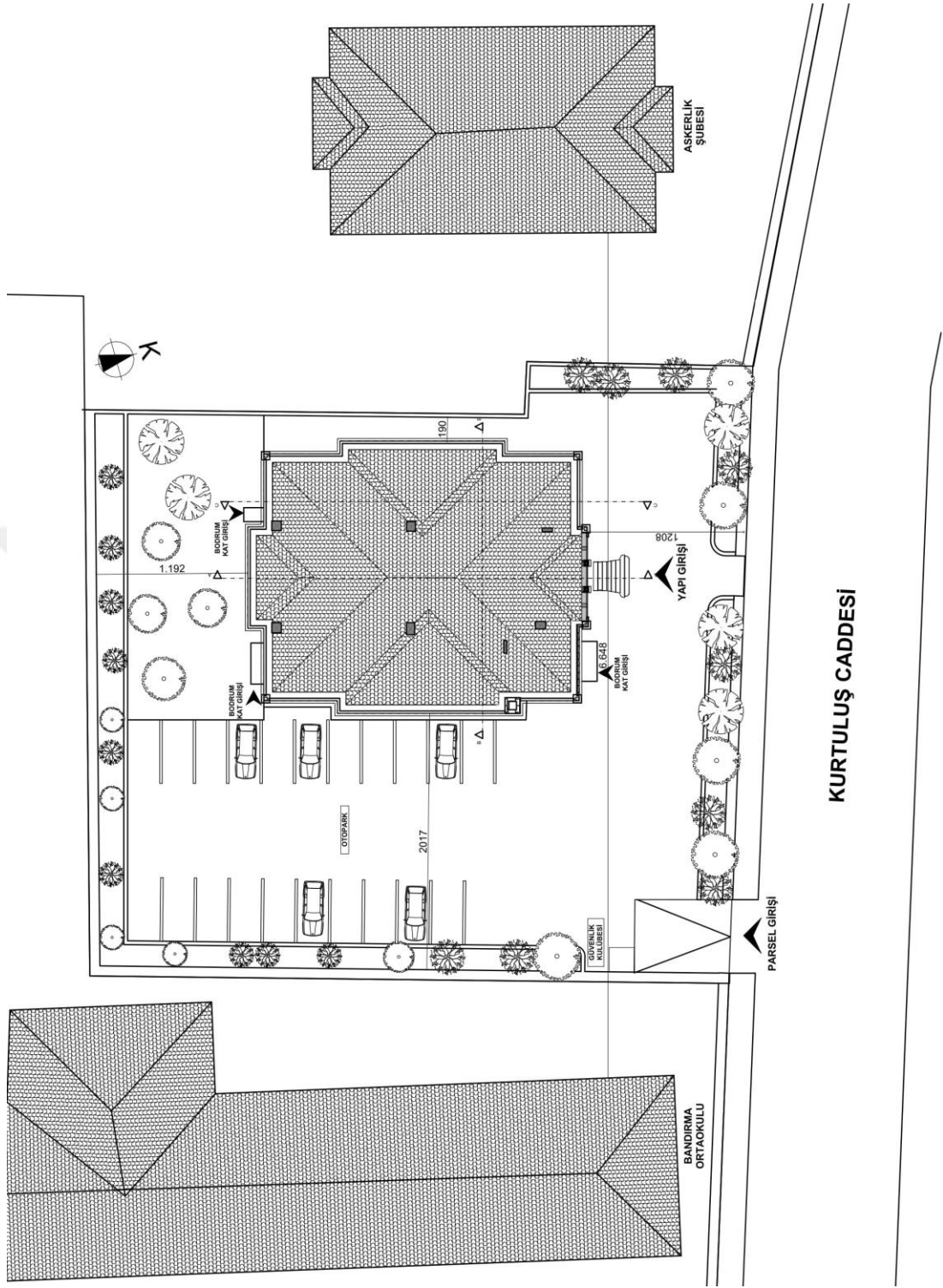
Resim 3.3.7. Bandırma Redif Kışlası’nın atıl kaldığı döneme ait görsel (Ersoy Erdoğan arşivi, 2019)

1992-1993 yıllarında onarım yapılan bina, 1996 yılında Balıkesir Üniversitesi Bandırma İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ne bağlı Bandırma Sağlık Yüksek Okulu olarak kullanıldı. Redif Kışlası, 1996 yılında Yüksek Öğretim Kurumu ile Sağlık Bakanlığı arasında imzalanan protokol gereği Balıkesir Üniversitesi'ne devredilmiştir. Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi'nin 23 Nisan 2015 tarihinde kurulması ile birlikte yapı, Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi olarak kullanılmaktadır (Pesen, Balıkcı, 2010). Yapı, Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Milli Emlak Müdürlüğü Hazinesi mülkiyetindedir.

3.4. Mimari Özellikleri

Bandırma Redif Kışlası, H19B20C4D4 pafta, 288 ada ve 2.080 m²'lik 10 numaralı parsel içerisinde yapı 535 m²'lik alana sahiptir. Yapının güney, doğu ve batı yönlerinde komşu parsellerde yapılar bulunmaktadır.

Yapının batı yönünde Bandırma Askerlik Şubesi, güney ve doğu yönlerinde ise Bandırma Ortaokulu bulunmaktadır. Giriş cephesinin bulunduğu kuzey cephesinde Kurtuluş Caddesi yer almaktadır. Yapı parseline, kuzey yönünde bulunan otopark ve yaya girişi ile girilmektedir (Şekil 3.4.1). Kuzey kısımda bulunan giriş aktif olarak kullanılmamaktadır.

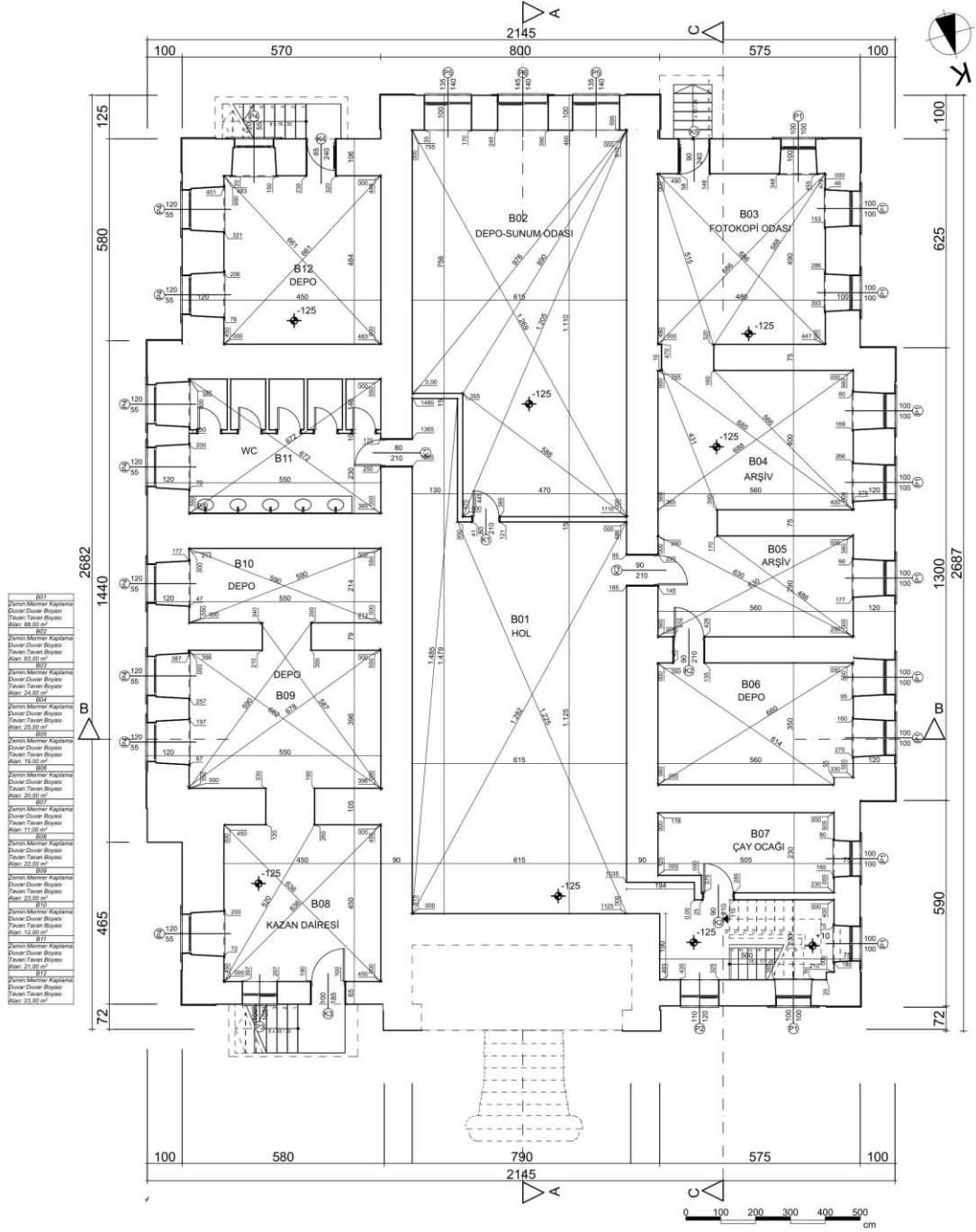

Şekil 3.4.1. Vaziyet planı, 2022

3.4.1. Plan Özellikleri

Dikdörtgen plana sahip olan yapı, bağımsız ve dört cephesi de açık olup, kuzey-güney doğrultusunda uzanmaktadır. Yapı bodrum, zemin ve birinci kat olmak üzere üç katlı olarak inşa edilmiştir.

Bodrum Kat

Dikdörtgen plana sahip olan bodrum kat 2145x2682 cm ölçülerindedir. Yapının bodrum katı, yapının tüm sınırını kapsayan bir kattan oluşmuştur. Yapının zemin ve birinci katında görülen kuzey-güney yönde odaların sıralandığı, orta hollü plan tipi bodrum katta da görülmektedir. (-125) cm kotunda bulunan bodrum kata giriş, zemin katta güneybatı yönünde bulunan iki kollu merdiven ve dış mekan bağlantılı üç adet merdiven ile yapılmaktadır. Kat yüksekliği ise 300 cm'dir.

Bu katta özgün haliyle uzun ve geniş bir hol mevcuttur. Muhdes duvarla bölünüp bir kısmının derslik olarak ayrıldığı görülmektedir. Holün her iki yanına sıralanmış kazan dairesi, depo, tuvalet, fotokopi odası, arşiv, çay ocağı gibi mekanlar bulunmaktadır (Şekil 3.4.1). Bodrum katın döşeme malzemesi mermer olup, tavan ve duvar boyası ile mekanlar tamamlanmıştır

B01 Mekanı (Kat Holü – Merdiven)

B01 mekanı 1125x600 cm ve alanı 85,74 m²'dir. B01 mekanına zemin katta kuzeydoğu yönünde bulunan çift kollu merdiven ile geçiş sağlanmaktadır.

Bodrum katta bulunan 4 odanın girişi bu hole açılmaktadır. B01 mekanı merdiven holünde bulunan 110x120 cm ölçülerinde dikdörtgen, 2 adet 100x100 cm ölçülerinde üst kısmı kemerli olan pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmaktadır. (Resim 3.4.1). B01 mekanı, kat holü ve merdiven işlevleriyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.1. Redif binası kat holü, 2022

B02 Mekanı (Depo – Sunum Odası)

B02 mekanı 1110x600 cm ve alanı 62,00 m²'dir. B02 mekanına B01 mekanından ulaşılmaktadır. Muhdes duvar ile kat holünden ayrılmış odaya 80x210 cm ölçülerinde ahşap kapı ile girilmektedir.

Bu odaya 2 adet 135x140 cm 1 adet de 145x140 cm pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.2). B02 mekanı depo ve sunum odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.2. Redif binası B02 mekanı, 2022

B03 Mekanı (Depo)

B03 mekanı 490x490 cm ve alanı 24,76 m²'dir. B03 mekanına kuzey cephede bulunan bahçeden 90x240 cm ölçülerindeki ahşap kapı ile ve B04 mekanından 150x210 cm ölçülerinde boşluktan ulaşılmaktadır.

Bu odaya 100x100 cm ölçülerinde kemerli 3 adet pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.3).

B03 mekanı depo işleviyle kullanılmaktadır (Resim 3.4.3).

Resim 3.4.3. Redif binası B03 mekanı, 2022

B04 Mekanı (Arşiv)

B04 mekanı 570x400 cm ve alanı 25,36 m²'dir. B04 mekanına B03 mekanından 150x210 cm, B05 mekanından 180x210 cm ölçülerinde boşluk (Resim 3.4.5) ile ulaşılmaktadır.

Resim 3.4.4. Redif binası B04 mekanı, 2022

Bu odaya 100x100 cm ölçülerinde kemerli 2 adet pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.4). B04 mekanı arşiv işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.5. Redif binası B04-B05 (a) ve B03-B04 (b) bağlantı kapı boşlukları, 2022

B05 Mekanı (Arşiv)

B05 mekanı 570x290 cm ve alanı 18,98 m²'dir. B05 mekanına B04 mekanından 180x210 cm ölçülerinde boşluk ve B01 kat holünden 90x210 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 100x100 cm ölçülerinde kemerli pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 5.4.6). B05 mekanı arşiv işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.6. Redif binası B05 mekanı, 2022

B06 Mekanı (Depo-Temizlik Odası)

B06 mekanı 570x350 cm ve alanı 20,41 m²'dir. B06 mekanına B05 mekanından 90x210 cm, B01 kat holünden 90x210 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 100x100 cm ölçülerinde kemerli 2 adet pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.7). B06 mekanı depo ve temizlik odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.7. Redif binası B06 mekanı, 2022

B07 Mekanı (Çay Ocağı)

B07 mekanı 515x230 cm ve alanı 11,18 m²'dir. B07 mekanına merdiven holünden 90x210 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır. Bu odaya 100x100 cm ölçülerinde kemerli pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.8). B07 mekanı çay ocağı işleviyle kullanılmaktadır.

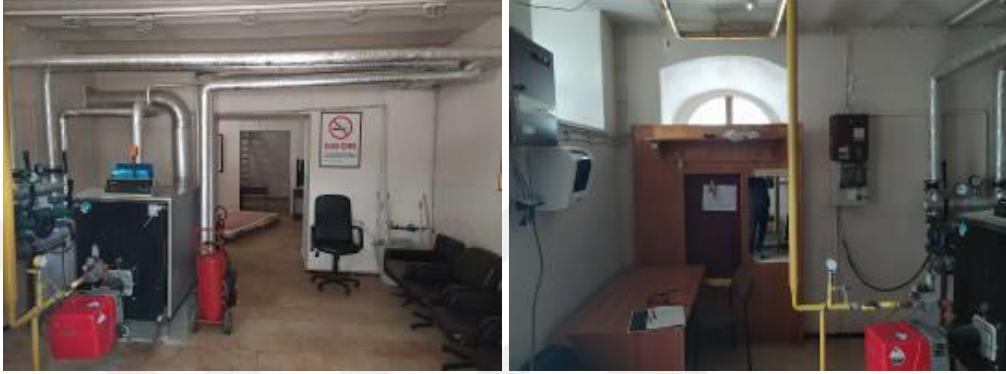

Resim 3.4.8. Redif binası B07 mekanı, 2022

B08 Mekanı (Kazan Dairesi)

B08 mekanı 450x450 cm ve alanı 21,72 m²'dir. B08 mekanına, kuzey cephede giriş cephesinde yer alan 100x185 cm ölçülerindeki ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 120x55 cm ölçülerinde kemerli ve 100x105 cm ölçülerinde dikdörtgen pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.9). B08 mekanı kazan dairesi işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.9. Redif binası B08 mekanı, 2022

B09 Mekanı (Depo)

B09 mekanı 550x396 cm ve alanı 22,90 m²'dir. B09 mekanına B08 mekanından 180x210 cm ölçülerinde (Resim 3.4.10) ve B10 mekanından 140x220 cm ölçülerinde (Resim 5.4.12) boşluk ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya kemerli 2 adet 120x55 cm ölçülerinde pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır.

Resim 3.4.10. Redif binası B09-B10 geçişi, 2022

B09 mekanı depo işleviyle kullanılmaktadır (Resim 3.4.11).

Resim 3.4.11. Redif binası B09 mekanı, 2022

B10 Mekanı (Depo)

B10 mekanı 550x214 cm ve alanı 11,75 m²'dir. B10 mekanına B09 mekanından 140x220 cm ölçülerinde ve boşluk ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 120x55 cm ölçülerinde kemerli pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.12). B10 mekanı depo işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.12. Redif binası B10 mekanı, 2022

B11 Mekanı (Lavabo, Tuvalet)

B11 mekanı 550x386 cm ve alanı 21,25 m²'dir. B11 mekanına B01 kat holü mekanından 80x210 cm ölçülerinde ve kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 2 adet 120x55 cm ölçülerinde kemerli pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.13). B11 mekanı tuvalet, lavabo fonksiyonuyla kullanılmaktadır.

Resim 3.4.13. Redif binası B11 mekanı, 2022

B12 Mekanı (Depo)

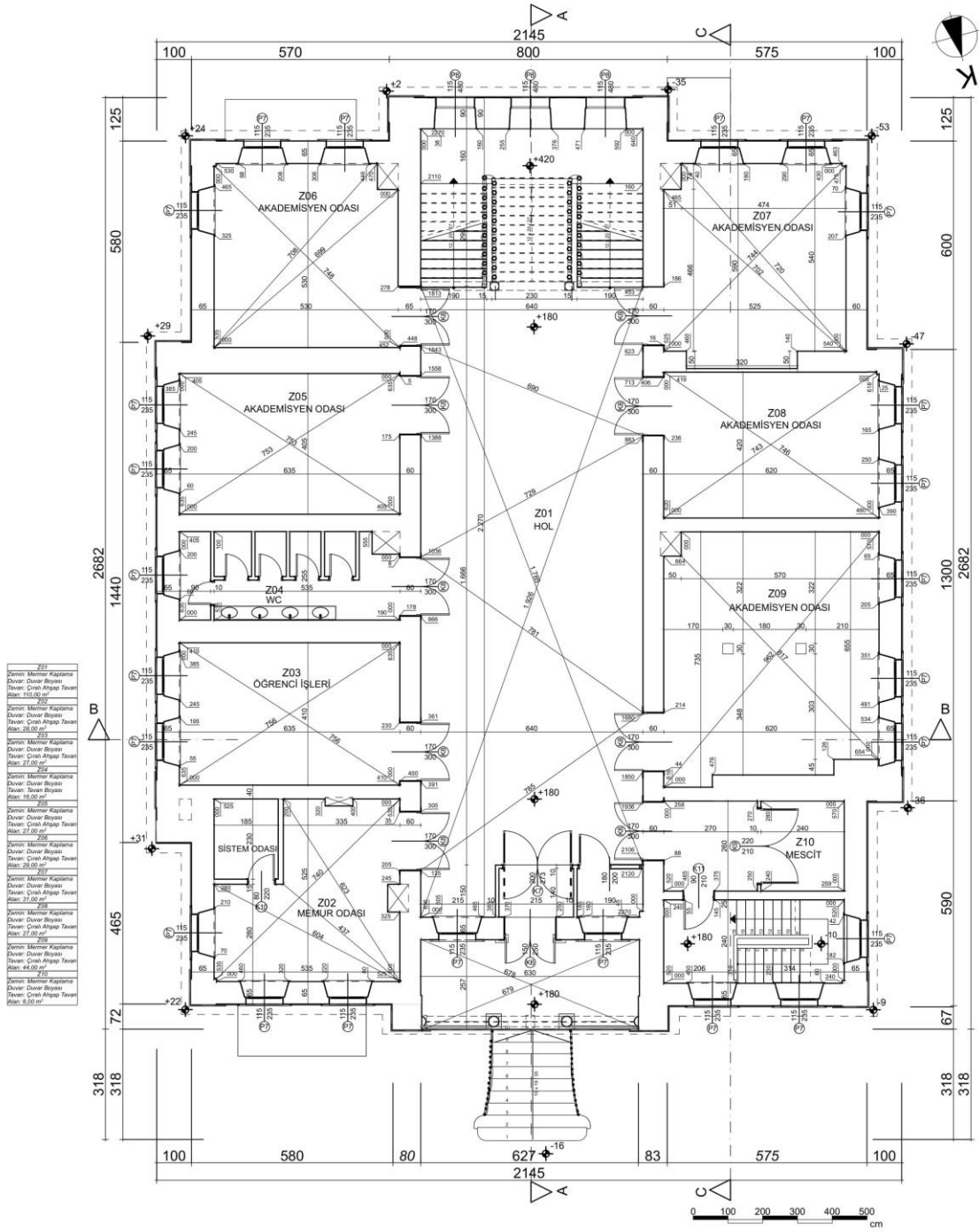
B12 mekanı 450x484 cm ve alanı 22,57 m²'dir. B12 mekanına yapının güney cephesinde yer alan bahçeden 100x185 cm ölçülerindeki ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 3 adet 120x55 cm ölçülerinde kemerli pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.14). B12 mekanı depo işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.14. Redif binası B11 mekanı, 2022

Zemin Kat

Şekil 3.4.3. Zemin kat röleve planı, 2022

Dikdörtgen plana sahip olan zemin kat, 2145x2682 cm ölçülerindedir (Şekil 3.4.3). +180 cm kotunda bulunan zemin kata giriş, kuzey cephede bulunan, yükseltilmiş ve sütunlu bir giriş ile girilmektedir (Resim 3.4.15).

Yapının zemin katı, kuzey-güney doğrultusunda oluşturulmuş olan hol ve bu hole bağlanan mekanlardan oluşmaktadır. Kat yüksekliği ise 440 cm'dir. Zemin katın döşeme malzemesi mermer olup çırallı ahşap tavan ve boyalı duvarlar mekanları tamamlamaktadır.

Bandırma Redif Kışlası'nın zemin katı 8 oda, 1 lavabo-tuvalet, geniş hol, zemin kat bağlantılı iki kollu merdiven ve birinci kat bağlantılı üç kollu merdivenden oluşmaktadır. Zemin katta tüm odalar doğal ışık ile aydınlanmaktadır. Bu katta özgün haliyle bir hol ve bu holde her iki yana sıralanmış mekanlar bulunmaktadır. Girişin güneydoğu yönünde bulunan iki kollu merdiven ile bodrum kat bağlantısı sağlanmıştır.

Resim 3.4.15. Redif binası revaklı girişi ve kapısı, 2022

Revaklı girişin ardından mekan içerisinde rüzgarlık (Resim 3.4.16) bulunmaktadır.

Resim 3.4.16. Redif binası rüzgarlık, 2022

Z01 Mekanı (Kat Holü – Merdiven)

Z01 mekanı 640x1817 cm ve alanı 109,89 m²'dir. Bu mekana 10 basamaklı merdivenin ve giriş sahanlığının bulunduğu revaklı girişin ardından oluşturulan rüzgarlıktan geçiş sağlanmaktadır.

Z01 mekanı, giriş cephede bulunan 2 adet 115x235 cm ve 135x65 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmaktadır. Ayrıca üç kollu merdivenin bulunduğu cephede bulunan 115x480 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile de doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmaktadır (Resim 3.4.18). Z01 mekanı kat holü işleviyle kullanılmaktadır (Resim 3.4.19).

Zemin katta bulunan tüm odaların girişleri bu hole açılmaktadır. Bodrum kat bağlantısı olan iki kollu merdiven de bu hole bağlantılıdır. (Resim 3.4.17).

Resim 3.4.17. Redif binası Z01 mekanı giriş cephesi, 2022

Resim 3.4.18. Redif binası Z01 mekanı, 2022

Kat holünü aydınlatan pencereler Resim 3.4.19’da belirtilmiştir.

Resim 3.4.19. Redif binası Z01 mekanı merdiven pencereleri, 2022

Resim 3.4.20. Redif binası Z01 mekanı iki kollu merdiven geçiş holü, 2022

Zemin ve bodrum katı birbirine bağlayan betonarme merdiven Resim 3.4.21’de belirtilmiştir.

Resim 3.4.21. Redif binası Z01 mekanı bodrum katı bağlantı merdiveni, 2022

Z02 Mekanı (Memur Odası)

Z02 mekanı 530x525 cm ve alanı 23,45 m²’dir. Z02 mekanına Z01 giriş holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu mekanda muhdes duvarla bölünmüş 4,25 m²’lik sistem odası bulunmaktadır. Bu odaya 3 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.22 ve Resim 3.4.23). Z02 mekanı memur odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.22. Redif binası Z02 mekanı, 2022

Memur odası ve muhdes duvarla bölünmüş olan sistem odası Resim 3.4.23'te belirtilmiştir.

Resim 3.4.23. Redif binası Z02 mekanı, 2022

Z03 Mekanı (Memur Odası)

Z03 mekanı 630x410 cm ve alanı 26,74 m²'dir. Z03 mekanına Z01 giriş holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 2 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.24). Z03 mekanı öğrenci işleri işleviyle kullanılmaktadır.

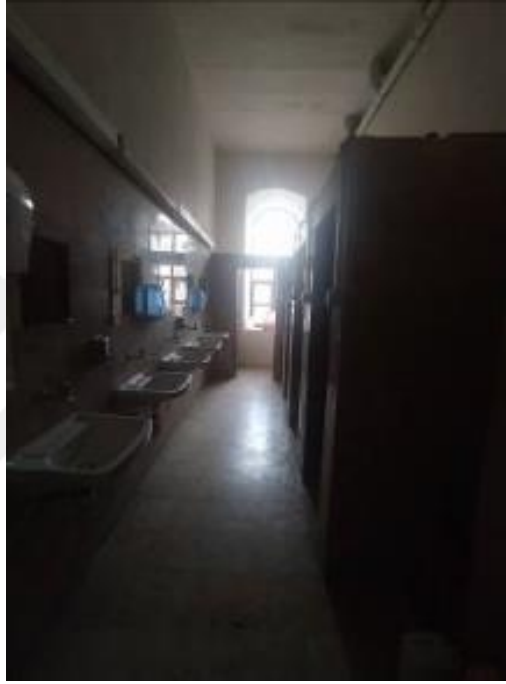

Resim 3.4.24. Redif binası Z03 mekanı, 2022

Z04 Mekanı (Lavabo-Tuvalet)

Z04 mekanı 630x255 cm ve alanı 16,07 m²'dir. Z04 mekanına Z01 giriş holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Mekan içerisinde 4 kabinli tuvalet ve pencere kısmında temizlik odası mevcuttur. Bu odaya 1 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.25). Z04 mekanı lavabo-tuvalet işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.25. Redif binası Z04 mekanı, 2022

Z05 Mekanı (Akademisyen Odası)

Z05 mekanı 630x405 cm ve alanı 26,42 m²'dir. Z05 mekanına Z01 giriş holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 2 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.26).

Akademisyen odaları olarak kullanılan Z05 mekanı Resim 3.4.26’da belirtilmiştir.

Resim 3.4.26. Redif binası Z05 mekanı, 2022

Z06 Mekanı (Akademisyen Odası)

Z06 mekanı 530x530 cm ve alanı 28,62 m²’dir. Z06 mekanına Z01 giriş holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 3 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.27). Z06 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.27. Redif binası Z06 mekanı, 2022

Z07 Mekanı (Akademisyen Odası)

Z07 mekanı 535x540 cm ve alanı 30,71 m²'dir. Z07 mekanına Z01 giriş holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 3 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.28). Z07 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.28. Redif binası Z07 mekanı, 2022

Z07 ile Z08 mekanları arasında 320x215 cm ölçülerinde olan açıklık alçıpan duvar ile ayrılarak iki farklı mekan oluşturulmuştur (Resim 5.4.29).

Resim 3.4.29. Redif binası Z07 mekanı, 2022

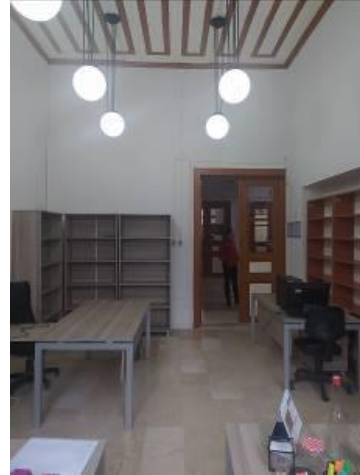
Z08 Mekanı (Akademisyen Odası)

Z08 mekanı 630x420 m ve alanı 27,11 m²'dir. Z08 mekanına Z01 giriş holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 2 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.30 ve Resim 3.4.31). Z08 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.30 Redif binası Z08 mekanı, 2022

Resim 3.4.31 Redif binası Z08 mekanı, 2022

Z09 Mekanı (Akademisyen Odası)

Z09 mekanı 630x735 cm ve alanı 44,27 m²'dir. Z09 mekanına Z01 giriş holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 3 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır. Z09 mekanının orta aksında 30x30 cm ölçülerinde 2 adet kolon bulunmaktadır (Resim 5.4.32). Z09 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.32. Redif binası Z09 mekanı, 2022

Z10 Mekanı (Bodrum Kat Geçiş Holü-Mescit)

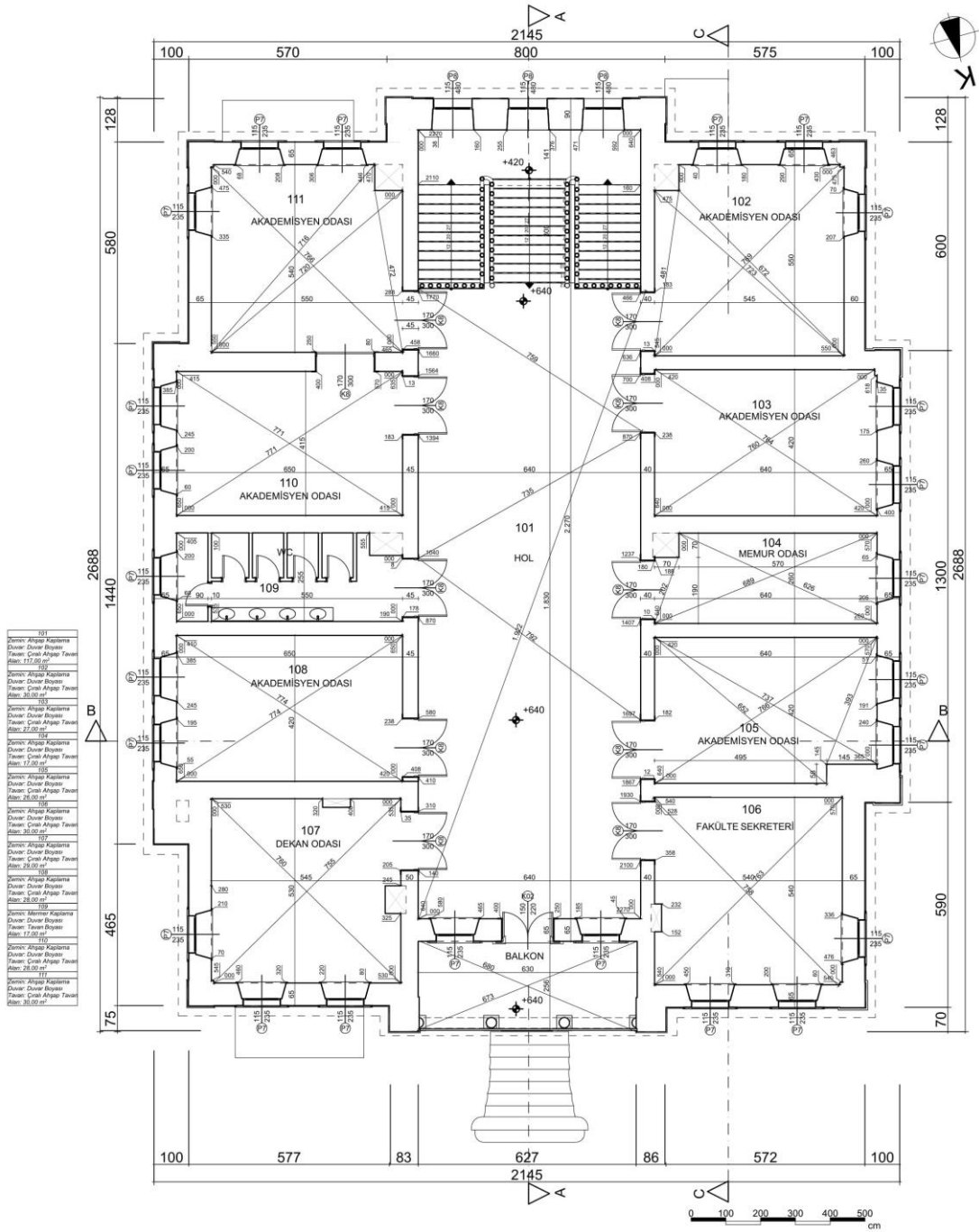
Z10 mekanı 240x260 cm ve alanı 6,24 m², geçiş holü ise 220x520 cm dir. Z10 mekanına Z01 giriş holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ve iki kollu merdiven ile bodrum kattan ulaşılmaktadır.

Bu odaya 3 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.33). Z10 mekanı bodrum kat geçiş holü ve mescit işlevleriyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.33. Redif binası Z10 mekanı, 2022

Birinci Kat

Şekil 3.4.4. Birinci kat rölöve planı, 2022

Dikdörtgen plana sahip olan birinci kat, 2145x2688 cm ölçülerindedir (Şekil 3.4.4). (+640) cm kotunda bulunan birinci kata giriş, güney cephede bulunan üç kollu ahşap merdiven ile girilmektedir.

Birinci katta hol girişin saağını oluşturan balkon ile bitmektedir. Birinci katın döşeme malzemesi ahşap olup ıralı ahşap tavan ve boyalı duvarlar mekanları tamamlamaktadır.

Yapının birinci katı, kuzey-güney doğrultusunda oluşturulmuş olan, bodrum ve zemin katlarla aynı aksta devam eden hol ve bu holle bağlantılı mekanlardan oluşmaktadır. Kat yüksekliği ise 420 cm'dir.

101 Mekanı (Kat Holü-Balkon)

101 mekanı 640x1830 cm ve alanı 117,00 m²'dir. Bu mekana zemin kat bağlantılı üç kollu ahşap merdiven ile ulaşılmaktadır. Birinci katta bulunan tüm odaların girişleri bu hole açılmaktadır.

Bu mekana giriş cephesinde bulunan 2 adet 115x235 cm ve 135x65 cm ölçülerinde kemerli pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.34). Ayrıca üç kollu merdivenin bulunduğu cephede bulunan 115x480 cm ölçülerinde kemerli pencereler (Resim 3.4.35) ile de doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır. 101 mekanı kat holü ve balkon işlevleriyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.34. Redif binası 101 mekanı kat holü, 2022

Holün bitiminde yer alan balkon 630x300 cm ve alanı 18,87 m²'dir. Balkonda, zemin kat giriş cephesinde de bulunan sütunlu kemer yer almaktadır. Balkon zemini mermer olup tavan ve duvarlar boyalıdır.

Balkon duvarlarında yapının klima üniteleri yer almaktadır (Resim 3.4.36).

Resim 3.4.35. Redif binası 101 mekanı kat holü, 2022

Resim 3.4.36. Redif binası balkon, 2022

Balkona 150x220 cm ölçülerinde ahşap kapı ile geçiş sağlanmaktadır (Resim 3.4.37).

Resim 3.4.37. Balkon kapı ve pencereleri, 2022

102 Mekanı (Akademisyen Odası)

102 mekanı 545x550 cm ve alanı 29,98 m²'dir. 102 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 3 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.38). 102 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.38. Redif binası 102 mekanı, 2022

103 Mekanı (Akademisyen Odası)

103 mekanı 645x420 cm ve alanı 27,50 m²'dir. 103 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 2 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.39). 103 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır.

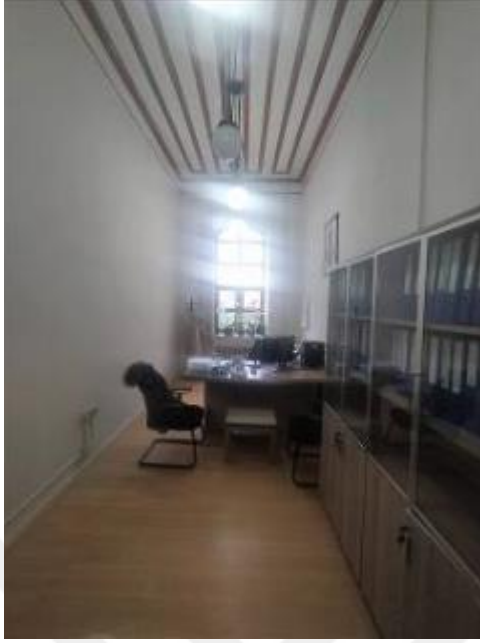
Resim 3.4.39. Redif binası 103 mekanı, 2022

104 Mekanı (Memur Odası)

104 mekanı 645x260 m ve alanı 16,64 m²'dir. 103 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 1 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.40).

Memur odası olarak kullanılan 104 mekanı Resim 3.4.40'ta belirtilmiştir.

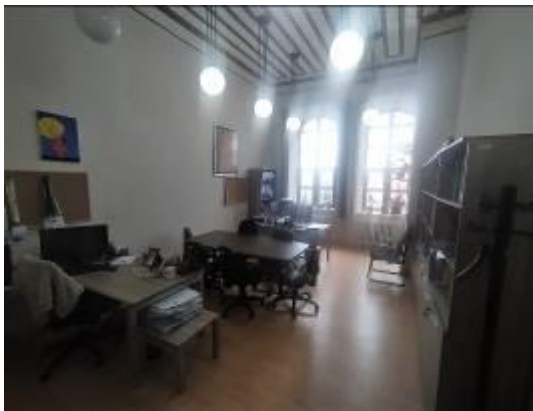

Resim 3.4.40. Redif binası 104 mekanı, 2022

105 Mekanı (Akademisyen Odası)

105 mekanı 645x420 cm ve alanı 26,69 m²'dir. 105 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 2 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.41). 105 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.41. Redif binası 105 mekanı, 2022

106 Mekanı (Fakülte Sekreteri Odası)

106 mekanı 540x540 cm ve alanı 29,46 m²'dir. 106 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 3 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.42). 106 mekanı fakülte sekreteri odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.42. Redif binası 106 mekanı, 2022

Resim 3.4.43. Redif binası 106 mekanı, 2022

107 Mekanı (Dekan Odası)

107 mekanı 545x530 cm ve alanı 29,00 m²'dir. 107 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 3 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.44). 107 mekanı dekan odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.44. Redif binası 107 mekanı, 2022

Resim 3.4.45. Redif binası 107 mekanı, 2022

108 Mekanı (Akademisyen Odası)

108 mekanı 650x420 cm ve alanı 27,87 m²'dir. 108 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 2 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.46).

108 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır (Resim 3.4.46).

Resim 3.4.46. Redif binası 108 mekanı, 2022

109 Mekanı (Lavabo-Tuvalet)

109 mekanı 650x255 cm ve alanı 16,07 m²'dir. 109 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Tuvalet içinde pencere tarafında 90x255 cm ölçülerinde temizlik odası bulunmaktadır. Bu mekanda çatıya geçiş boşluğu bulunmaktadır. Bu odaya 1 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencere ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.47). 109 mekanı lavabo ve tuvalet işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.47. Redif binası 109 mekanı, 2022

110 Mekanı (Akademisyen Odası)

110 mekanı 650x415 cm ve alanı 27,52 m²'dir. 110 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır.

Bu odaya 2 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 5.4.48). 110 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.48. Redif binası 110 mekanı, 2022

111 Mekanı (Akademisyen Odası)

111 mekanı 550x540 cm ve alanı 29,67 m²'dir. 111 mekanına 101 kat holü mekanından 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile ulaşılmaktadır. Ayrıca 111 mekanına 110 mekanından da 170x300 cm ölçülerinde ahşap kapı ile de geçiş sağlanmaktadır fakat kapı şu an kullanılmamaktadır.

Bu odaya 3 adet 115x235 cm ölçülerinde kemerli pencereler ile doğal aydınlatma ve havalandırma sağlanmıştır (Resim 3.4.49). 111 mekanı akademisyen odası işleviyle kullanılmaktadır.

Resim 3.4.49. Redif binası 111 mekanı, 2022

Temeller: Yapının temelleri ile ilgili bir bilgi edinilememiştir (Şekil 3.4.5, Şekil 3.4.6 ve Şekil 3.4.7).

Duvarlar: Yapıda özgün yığma taş duvarların yanı sıra bazı mekanlar muhdes duvarlar ile bölünmüştür. Yığma taş strüktüre sahip kışla yapısında duvar kalınlığı katlar arasında değişkenlik göstermektedir. Bodrum katta dış duvar kalınlıkları 65 ila 120 cm arasında değişirken iç duvarlar ise 75 ila 105 cm arasında değişmektedir. Bunlara ek olarak 15 cm kalınlığında alçıpan muhdes duvar bulunmaktadır (Şekil 5.4.5 ve şekil 5.4.6). Zemin katta ise iç duvarlar 60 cm, dış duvarlar ise 65 cm olarak ölçülmüştür. Bunlara ek olarak Z07 ve Z08 mekanları arasında muhdes duvar bulunmaktadır. Birinci katta ise iç duvarlar ortalama 40 cm, dış duvarlar ise 65 cm olarak ölçülmüştür.

Döşemeler: Yapının döşeme malzemesinin, bodrum katta sıvası dökülmüş olan tavandan betonarme olduğu anlaşılmıştır (Resim 3.4.50).

Resim 3.4.50. Sıvası dökülmüş olan döşeme görseli, 2022

Örtü sistemi: Yapının tüm hacminin üstü kırma çatı ile örtülüdür. Birinci kat döşemesine oturtulmuş olan çatı dört yöne kırılmıştır. Yapının su oluğu yapı sınırı içinde kalacak şekilde yapılmıştır (Resim 3.4.51 Şekil 3.4.5, Şekil 3.4.6 ve Şekil 3.4.7).

Yapının mevcut çatı örtüsü ve giriş, doğu cepheleri Resim 3.4.51’de gösterilmiştir.

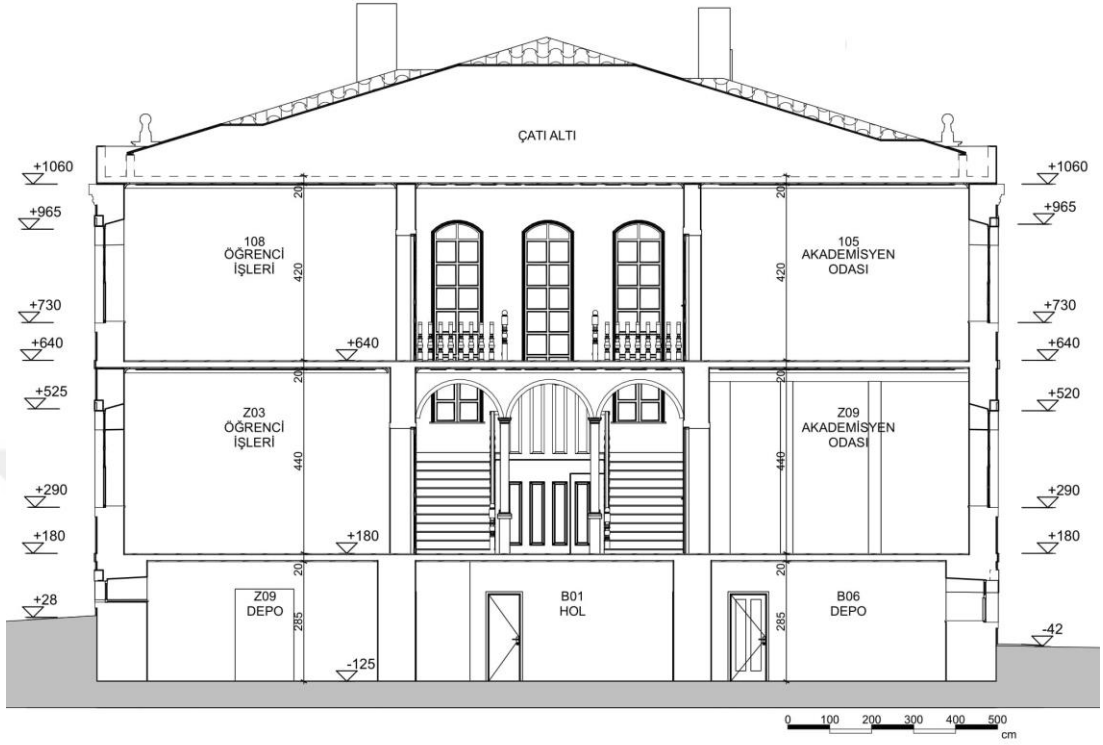

Resim 3.4.51. Yapının çatı örtüsü, 2021

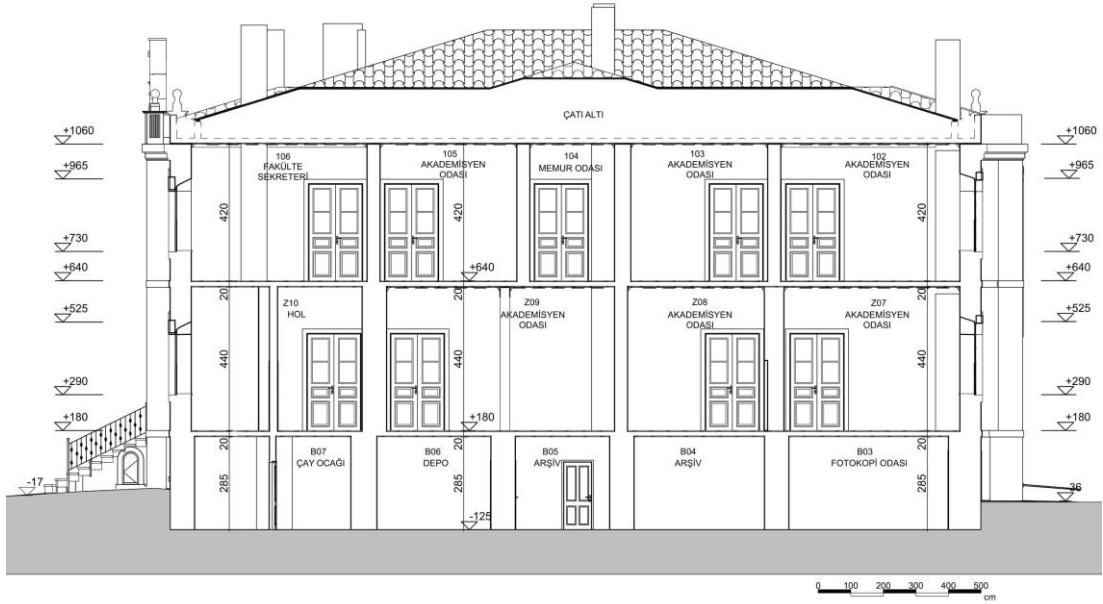

Şekil 3.4.5. Yapının A-A kesiti, 2022

Yapının mevcut kullanımına ilişkin durum gösteren B-B kesiti Şekil 3.4.6’da, C-C kesiti ise Şekil 3.4.7’de belirtilmiştir.

Şekil 3.4.6. Yapının B-B kesiti, 2022

Şekil 3.4.7. Yapının C-C kesiti, 2022

3.4.2. Cephe Özellikleri

Bahçe içerisinde tekil yapı olarak inşa edilen yapının tüm cepheleri bütün olarak görülmektedir. Yapı dikdörtgen plana sahiptir. Yapının dar cepheleri, ana giriş cephesi olan kuzey cephesi Kurtuluş Caddesi'ne, arka cephesi olan güney cephesi Bandırma Ortaokulu'na bakmaktadır. Yapının doğu cephesi Bandırma Ortaokulu'na, batı cephesi ise Bandırma Askerlik Şubesi'ne bakmaktadır.

Yapı genel olarak sade cephe özelliklerine sahiptir ve tüm cepheler kuzey-güney yönleri doğrultusunda simetrik özellikler göstermektedir. Yığma taş olarak inşa edilen yapının tüm cepheleri sıvalıdır. Dört cephede de bodrum katın açığa çıkan kısmı sıvalı değildir. Kat aralarında taş kat silmesi kullanılan yapıda taş pilasterler bulunmaktadır. Yapının modüler sistemine uygun balustrad üzerinde bezemeli pilasterler mevcuttur ve bu pilasterler bitiş elamanı ile sonlanmaktadır. Cephe boyunca çatı altında saçak silmesi bulunmaktadır.

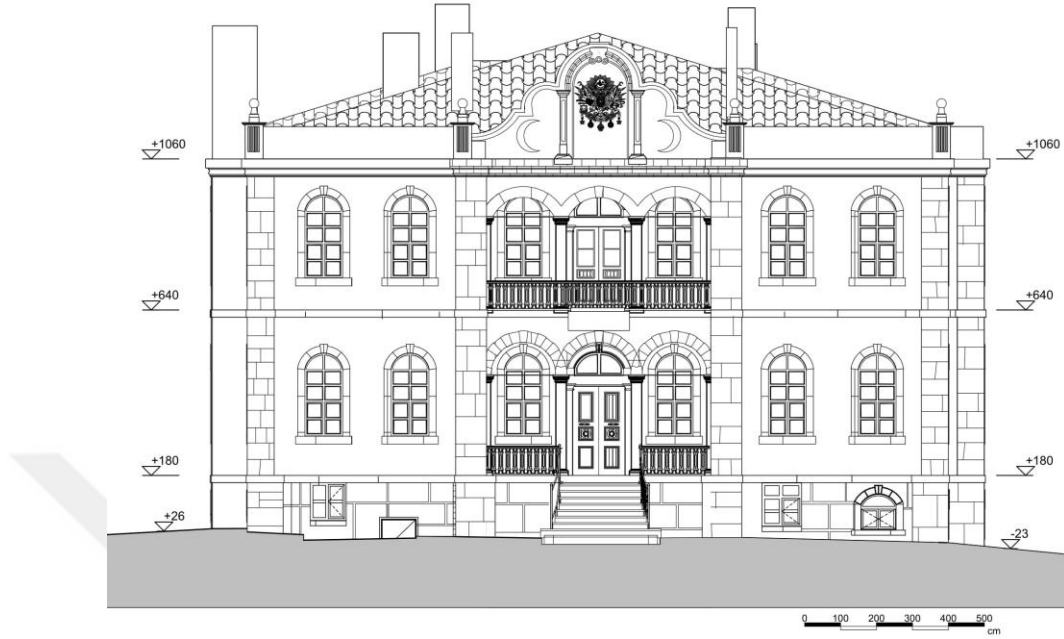
Yapının tüm cephelerindeki pencereleri benzer özellik barındırmaktadır. Yapıdaki tüm doğramalar ahşap görünümlü PVC'dir. Tüm pencerelerde taş denizlik bulunmaktadır. Yapıda bodrum kata girişi sağlayan kapılar ahşap görünümlü PVC doğrama olup, giriş ve iç mekan kapıları ahşap doğramalıdır.

Kuzey Cephesi (Giriş Cephesi)

Yapının kuzey cephesi giriş cephesi olup, Kurtuluş Caddesi'ne bakmaktadır (Resim 3.4.52). Kısmen simetrik bir düzene sahiptir. Yapı girişi (+180) cm kotunda olup 10 basamaklı merdiven ile yapıya girilmektedir. Giriş cephesinde yer alan kitabede “Bandırma Redif Fırka-i Askeriye Dairesi 19 Ağustos 1318, 28 Cemaziyülevvel 1320” tarihi yer almaktadır (Resim 3.4.53) (Güzel, 2019).

150x250 cm ölçülerinde, çift kollu ahşap kapı (Resim 3.4.55) ile girilen ön cephede mermer sütun ve kemerlerin oluşturduğu revaklı bir giriş bulunmaktadır. Zemin katta bulunan mermer sütun ve kemerli revak düzeni girişin üst kısmında da devam etmektedir. Oluşturulan bu alan balkon olarak kullanılmaktadır.

Balkon üzerinde bulunan ve iç kısmında Osmanlı arması yer alan üçgen alınlık, giriş cephesini tamamlamaktadır.

Şekil 3.4.8. Redif binası giriş cephesi rölövesi, 2022

Yapının giriş cephesinde simetrik olarak 12 adet 115x235 cm ölçülerinde bulunan pencereler söveli olup kemerlidir. Birinci kat balkon kapısı 150x220 cm (Resim 3.4.55) ölçülerinde olup üst kısmında 135x65 cm ölçülerinde üst kısmı mermer kemerli pencere bulunmaktadır. Giriş ve balkon kapısı ahşap doğrama olup çevresinde yer alan pilasterler mermerdir.

Bodrum katta ise 100x105 cm ve 110x120 cm ölçülerinde pencereler bulunmaktadır. Bunlara ek olarak 100x100 cm ölçülerinde söveli ve kemerli pencere de yer almaktadır.

Resim 3.4.52. Ön cephede yer alan kitabe, 2021

Redif yapısının Kurtuluş Caddesi ile bağlantısı Resim 3.4.53’te gösterilmiştir.

Resim 3.4.53. Redif binası Kurtuluş Caddesi cephesi, 2021

Resim 3.4.54. Redif binası Giriş Cephesi, 2021

Yapının mevcut giriş kapısı ve balkon kapısının görselleri Resim 3.4.55’te gösterilmiştir.

Resim 3.4.55. Redif binası giriş kapısı (a), balkon kapısı (b), 2021

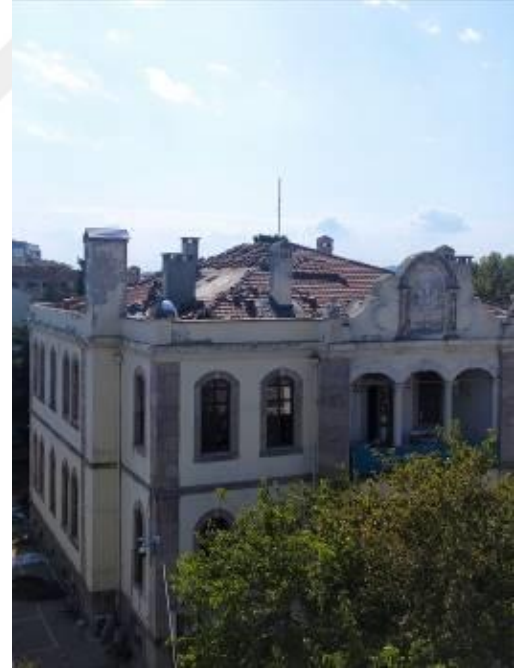
Resim 3.4.56. Redif binası giriş cephesi bodrum kat bağlantısı, 2021

Merdiven basamakları betonarme olup üzeri mermer kaplıdır ve her iki yanında dövme demir küpeşte bulunmaktadır (Resim 3.4.57).

Resim 3.4.57. Redif binası giriş merdiveni ve bina havalandırma kapısı, 2021

Yapını dört cephesinde de, cephe boyunca buluna saçak silmesi giriş cephesinde de yer almaktadır (Resim 3.4.58).

Resim 3.4.58. Redif binası giriş cephesi alınlık, 2021

Redif binasının giriş cephesinde simetrik olarak bulunan pencerelerin üst kısımları kemerli olup taş sövelidir (Resim 3.4.59).

Resim 3.4.59.Redif binası giriş cephesi, 2021

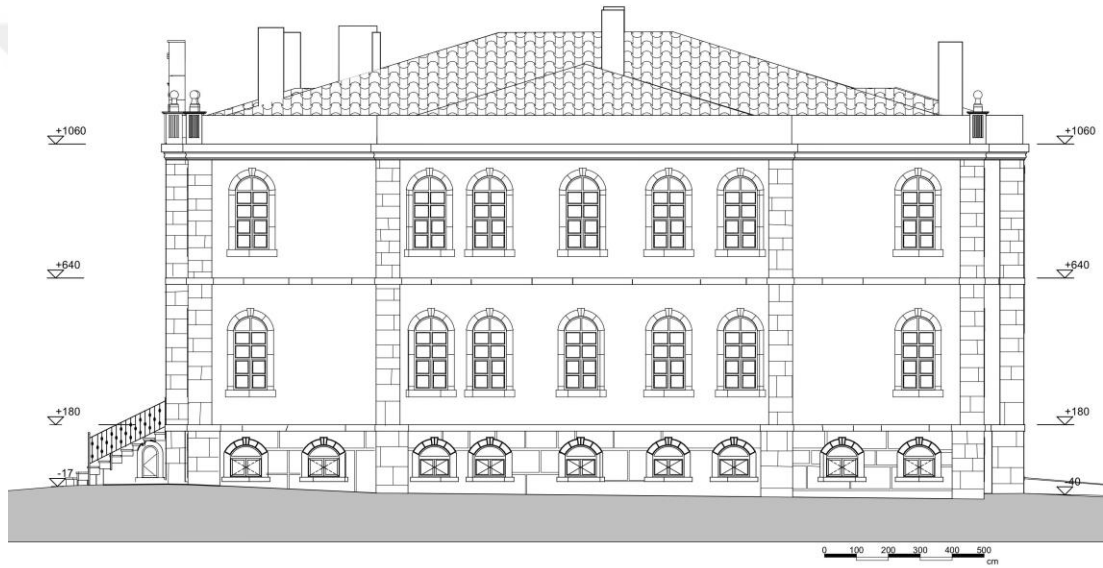

Resim 3.4.60. Redif binası balkon, 2021

Batı Cephesi

Yapının batı cephesi Bandırma Askerlik Şubesi'ne bakan cephedir (Resim 3.4.62). Cephenin zemin ve birinci katları sıva ile kaplanmış olup bodrum kat cephesi sıvalı değildir (Resim 3.4.61). Zemin ve birinci katlarda 14 adet 115x235 cm ölçülerinde bulunan pencereler söveli olup kemerlidir (Şekil 3.4.9). Bodrum kat cephesinde ise 9 adet 100x100 cm ölçülerinde bulunan pencereler söveli olup kemerlidir.

Batı cephesinde üç farklı kademe yapılarak yapıda hareket sağlanmıştır. Bu kademelerin köşelerinde taş pilasterler bulunmaktadır. Bunlara ek olarak kat aralarında yapılmış olan kat silmeleri de yapıya hareket katmaktadır.

Şekil 3.4.9. Redif binası batı cephesi rölövesi, 2022

Redif binasının batısında Bandırma Askerlik Şubesi bulunmaktadır ve yapı parsel sınırında bulunan bahçe duvarına yakındır (Resim 3.4.61).

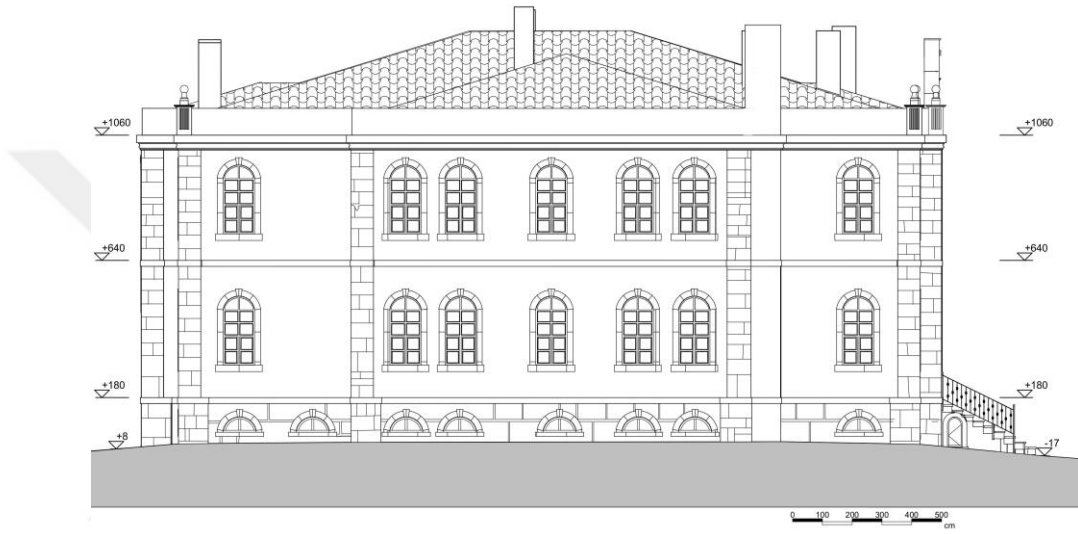
Resim 3.4.61. Redif binası batı cephesi, 2021

Resim 3.4.62. Redif binası batı cephesi, 2021

Doğu Cephesi

Yapının doğu cephesi, batı cephesiyle kısmen simetrik olup parsel içinde otopark olarak kullanılmaktadır (Resim 3.4.63). Cephenin zemin ve birinci katları sıva ile kaplanmış olup bodrum kat sıvasızdır. Kuzeydoğu cephesinin zemin ve birinci katlarında kuzeybatı cephesinde olduğu gibi 14 adet 115x235 cm ölçülerinde söveli ve kemerli pencereler bulunmaktadır. Bodrum kat cephesine ise 120x55 cm ölçülerinde 9 adet söveli ve kemerli pencereler bulunmaktadır (Şekil 3.4.10).

Şekil 3.4.10. Redif binası doğu cephesi çizimi, 2022

Resim 3.4.63. Redif binası doğu cephesi, 2021

Doğu cephesinde üç farklı kademe yapılarak hareketlilik sağlanmıştır. Cephede bacanın olduğu kısım hariç diğer tüm köşelerde taş pilasterler kullanılmıştır (Resim 3.4.64).

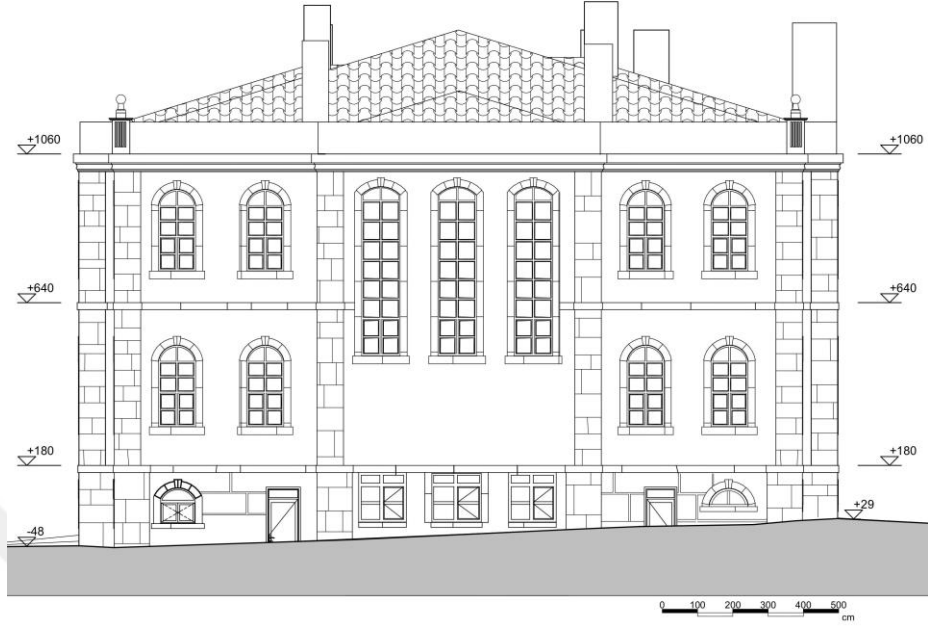

Resim 3.4.64. Redif binası doğu cephesi, 2021

Güney Cephesi / Arka Bahçe Cephesi

Yapının güney cephesi yapının arka cephesidir. Güney cephesi redif binasının yeşil dokunun olduğu bahçeye yönelmiştir (Resim 3.4.66). Güney cephesi diğer cephelerde olduğu gibi zemin ve birinci katları sıvalı olup bodrum katı sıvasızdır. Yapının güney cephesi kısmen simetriktir (Resim 3.4.65).

Arka bahçeye bakan cephede 3 farklı kademe bulunmaktadır. Bu cepheler boyunca kat aralarında kat silmesi bulunmaktadır (Şekil 3.4.11).

Şekil 3.4.11. Redif binası güney cephesi rölövesi, 2022

Zemin ve birinci kat boyunca uzanan ve iç mekanda merdiven holünü aydınlatan 3 adet 115x480 cm ölçülerinde pencere bulunmaktadır. Bodrum katta 2 adet 135x140 cm 1 adet de 145x140 cm ölçülerinde söveli pencereler bulunmaktadır. 100x100 cm ve 120x55 cm ölçülerinde bulunan pencerelerin üstü kemerli olup sövelidir (Resim 3.4.65). Güney cephesinde biri arşiv diğeri de depoya direkt bağlantı sağlayan ve merdiven ile ulaşılan 2 adet kapı mevcuttur.

Resim 3.4.65. Redif binası arka cephe, 2021

Yapının arka cephesi, parsel içindeki yeşil dokunun bulunduğu bölüme yönelmektedir (Resim 3.4.66).

Resim 3.4.66. Redif binası arka cephe bahçe ilişkisi, 2021

3.5. Korunmuşluk Durumu

Yapı inşa edildiğinden günümüze kadar askeri, sağlık, eğitim gibi işlevlerde kullanılmıştır. Bu farklı işlevlere rağmen yapı büyük bir değişim geçirmeden ayakta kalması sağlanmıştır. Yapıda mimari bütünlük bozulmamıştır.

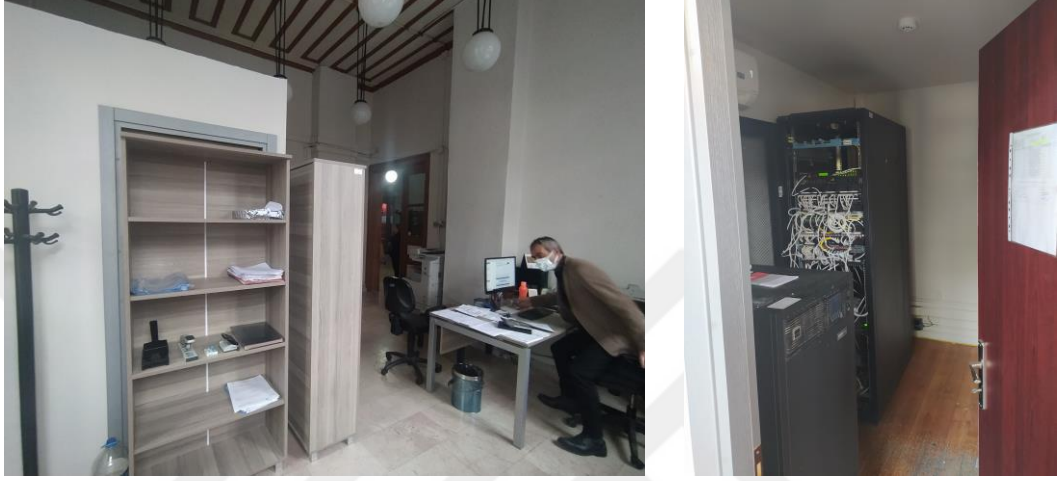
Plansal Korunmuşluk

Yapıda mevcut duvarlar korunmuş olup mekanların bazı kısımlarda muhdes duvarlar ile bölünmeler yapılmıştır. Bölüm 3.4.1’de gösterilmiş olan bodrum kat rölöve planına göre, mevcutta tek bir mekan olan B01 mekanı muhdes duvarla bölünerek B02 mekanı oluşturulmuştur (Resim 3.5.1).

Resim 3.5.1. B01 ve B02 mekanları arasından yer alan muhdes duvar, 2022

Aynı bölümde (Bölüm 3.4.1) gösterilen zemin kat rölöve planına göre Z07 ve Z08 mekanlarının tek bir mekan olarak inşa edildiği fakat günümüzde 320 cm genişliğindeki açıklığın muhdes duvar ile kapatılarak iki farklı mekan oluşturulduğu anlaşılmıştır (Resim 3.5.3). Yapı girişinde mevcutta yer alan rüzgarlık kısmı ve enerji odası da sonradan eklenmiştir. Z02 mekanı içerisinde 200x235 cm ölçülerinde sistem odası, muhdes duvarla bölünerek oluşturulmuştur (Resim 3.5.2).

Resim 3.5.2. Z02 mekanı içerisindeki sistem odası, 2022

Resim 3.5.3. Z07 ve Z08 mekanları arasındaki muhdes duvar, 2022

Çalışmada bölüm 5.4’te gösterilmiş olan birinci kat planında herhangi bir bozulma görülmemiştir. Yalnızca 110 ve 111 mekanları arasında yer alan kapı aktif olarak kullanılmamaktadır (Resim 3.5.4).

Resim 3.5.4. 110 ve 111 mekanları arasında aktif olarak kullanılmayan kapı, 2022

Yapısal Korunmuşluk

Genel olarak bütünlüğünü koruyan yapıda insan kullanımına bağlı olarak bozulmalar mevcuttur. Bununla birlikte yapı 1986-1994 yılları haricinde herhangi bir zamanda atıl bırakılmadığı için büyük bir yapısal bozulmaya uğramamıştır.

Zemin katta yer alan üç kollu merdivende ahşapta eskime ve malzeme yorgunluğu tespit edilmiştir. Yapı girişinde yer alan merdiven altında yapı havalandırma kanalı bulunmaktadır. Kanal girişi kırılarak ve dolgu işlemi yapılarak deforme edilmiştir. Bu nedenle yapı içerisinde doğal havalandırması engellenmiştir. Yapıyı kullananlar ile konuşulduğunda bu kanalın kapatılması nedeniyle havalandırması olmayan yapıda rutubet sorunu olduğu öğrenildi (Resim 3.5.6). Bodrum katta, tavan sıvasındaki dökülmeler bölüm 3.4’te açıklanmıştır (Resim 3.4.50).

Yapı giriş ve balkon kapısında bulunan mermer denizlik yoğun kullanım sebebiyle malzeme kaybına ve aşınmaya maruz kalmıştır (Resim 3.5.5).

Resim 3.5.5. Giriş (a) ve balkon (b) kapı denizliklerinde aşınmalar, 2022

Resim 3.5.6. Giriş merdiven altında yer alan ve deforme edilen havalandırma kanalı girişi, 2022

Yapının dört cephe yüzeyinde de sıva üzerinde çatlaklar ve dökülmeler mevcuttur. Giriş cephesinde balkon duvarlarına yerleştirilen klimalar nedeniyle cephede delinmeler mevcuttur (Resim 3.5.10).

Taş kat silmelerinde doğal kaynaklı aşınma ve malzeme kaybı mevcuttur. Cephede yer yer boya ve sıva dökülmeleri meydana gelmiştir (Resim 3.5.7).

Resim 3.5.7. Cephede oluşmuş olan bozulmalar, 2022

Pencerelerde bulunan taş sövelerde doğal kaynaklı malzeme kayıpları oluşmuştur (Resim 3.5.8 ve Resim 3.5.9). Çatı süslemeleri ve saçak silmelerinde doğal kaynaklı kırılmalar, dökülmeler ve çatlaklar mevcuttur.

Resim 3.5.8. Pencerelerin taş sövelerinde oluşmuş olan bozulmalar, 2022

Bodrum kat pencere sövelerinde ve cephede oluşan malzeme kayıpları Resim 3.5.9’da belirtilmiştir.

Resim 3.5.9. Bodrum kat pencere sövelerinde oluşmuş olan dökülmeler, 2022

Resim 3.5.10. Balkonda yer alan klima santralleri, 2022

Kat silmeleri ve pilasterlerde dökülmeler ve çatlaklar mevcuttur (Resim 3.5.11 ve Resim 3.5.12).

Resim 3.5.11. Çatı süslemeleri, saçak silmesi ve pilasterlerdeki bozulmalar, 2022

Resim 3.5.12. Bacadaki ve saçak silmelerindeki sıva dökülmeleri, 2022

Yapının cephelerinde oluşan boya dökülmeleri ve pencere, pilasterlerde oluşan malzeme kayıpları Resim 3.5.13 ve Resim 3.5.14’te belirtilmiştir.

Resim 3.5.13. Yapının güney cephesinde yer alan dökülmeler, 2022

Resim 3.5.14. Yapının batı cephesindeki bozulmalar, 2022

Giriş cephesinde yer alan üçgen alnlık içerisindeki Osmanlı armasında dökülmeler ve kırılmalar mevcuttur (Resim 3.5.15). Bu üçgen alnlıkta yer alan bezemelerde de malzeme kayıpları ve dökülmeler mevcuttur.

Resim 3.5.15. Üçgen alnlıkta yer alan dökülmeler, 2022

Redif kışlasının eski fotoğrafları incelendiğinde yapı çevresinde herhangi bir yapının olmadığı görülmektedir. Yapı arazisinin batı cephesi günümüze göre daha geniş ve bol ağaçlı olduğu tespit edilmiştir. Bölüm 3.3'te belirtildiği üzere yapı bahçesinde bulunan soğan başlıklı giriş günümüzde mevcut değildir (Resim 3.4.4). 1986-1994 yıllarında atıl bırakılmış olan yapı girişinde karşılıklı olarak iki adet bekçi kulübesi yer almaktadır (Resim 3.3.7). Günümüzde bu kulübeler yer almamaktadır (Resim 3.5.19).

Resim 3.5.16. Yapı bahçesine günümüzdeki girişleri, 2022

4. RESTORASYON VE YENİDEN İŞLEVLENDİRME ÖNERİSİ

Türkiye'nin farklı yerlerinde yapılmış olan redif kışlaları günümüzde farklı işlevlerle kullanılmaktadır. Kışla yapıları misafirhane, lojman, kent tarihi müzesi, ilçe milli eğitim müdürlüğü, askerlik şubesi, lise, ilkokul ve ortaokul, jandarma komutanlığı, ilçe müftülüğü, komutanlık binası, halk eğitim merkezi, butik otel, kültür ve sanat evi gibi işlevlerle değerlendirilmişlerdir. Kışla yapılarının fonksiyon ve biçimsel olarak farklı işlevlerde kullanıma uygun olduğu anlaşılmaktadır.

Bandırma'nın sosyo-kültürel durumu ve jeopolitik konumu göz önüne alındığında kentsel ihtiyaçların karşılanabileceği bir işlev gerekmektedir. Redif Kışlası'nın günümüz şartları göz önüne alındığında askeri yapı olarak kullanılması mümkün değildir. İnşa edildiği dönemde şehir dışında kalan yapı günümüzde Bandırma'nın büyümesiyle şehir içinde kalmıştır. Bu nedenle redif kışlasının şehir ihtiyaçları göz önünde tutularak ve Bandırma halkının gereksinimlerini aktif olarak karşılayabilen bir fonksiyon ile işlevlendirme yapılması gereği ön plana çıkmıştır.

4.1. Yeniden İşlevlendirme Önerisi

Bandırma'nın eğitici ve sosyal mekanların azlığı dikkat çekmektedir. Bandırma Redif Kışlası şehir merkezine yakınlığı, nüfus olarak yoğun bir bölgede olması ve şehir için gerekli olduğu tespit edilmesinden dolayı güzel sanatlar akademisi olarak işlevlendirilmesi uygun bulunmuştur. Üniversitelerin güzel sanatlar bölümlerine öğrenci hazırlayan, görsel, işitsel ve ritmik sanatları öğretilmesine olanak sağlayan bir mekan oluşturulmuştur. Bu sayede Bandırma'nın genç nüfusundaki eğitim seviyesi ile birlikte sosyo-kültürel seviyenin de artacağı düşünülmektedir. Bunlara ek olarak üniversite güzel sanatlar bölümlerine de öğrencileri hazırlayarak yalnızca yerelde değil çevre illerin de dikkat çekeceği bir akademi oluşturulması amaçlanmıştır.

Yapının kurgusu sanat dallarına göre sınıfların ayrılmasına olanak sağlamaktadır. Yeniden işlevlendirme için yapılacak olan öneride, yapıya olabildiğince en az müdahale ile ve özellikle strüktürü etkileyecek bir değişikliğin yapılmamasına özen gösterilmiştir.

İnsanlar gelişen teknolojiye uzaklaşmak, rahatlamak amacıyla sanat yolunu seçmektedir. Endüstriyel alandaki gelişmeler ile yaratıcılığa duyulan ihtiyaç artmıştır. Bu ihtiyaç sonucunda sanat eğitimi de zorunu hale gelmiştir. ‘Görsel sanatlar eğitimi, insan bilincinin yaratıcı becerilerini özgür kılması açısından önemlidir’. Sanat eğitimi, güzel sanatların sorunlarına verilecek kuramsal bilgilerin programlanması ile çeşitli güzel sanatların uygulamalı çalışmaların düzenlenmesi ile ilgilenir (Yavuz, 2010).

Yapının mevcut kat planları korunarak yeniden işlevlendirme yapılmıştır. Bandırma Redif Güzel Sanatlar Akademisi’nde plansal düzenlemeler ile 8 farklı sanat atölyesi oluşturuldu. Bu atölyeler şu şekildedir:

- Restorasyon – konservasyon atölyesi
- Minyatür – kaligrafi atölyesi
- Sahne sanatları atölyesi
- Dijital sanatlar atölyesi
- Fotoğraf atölyesi
- Moda giyim tasarım atölyesi
- Senaryo yazarlığı
- Resim atölyesi

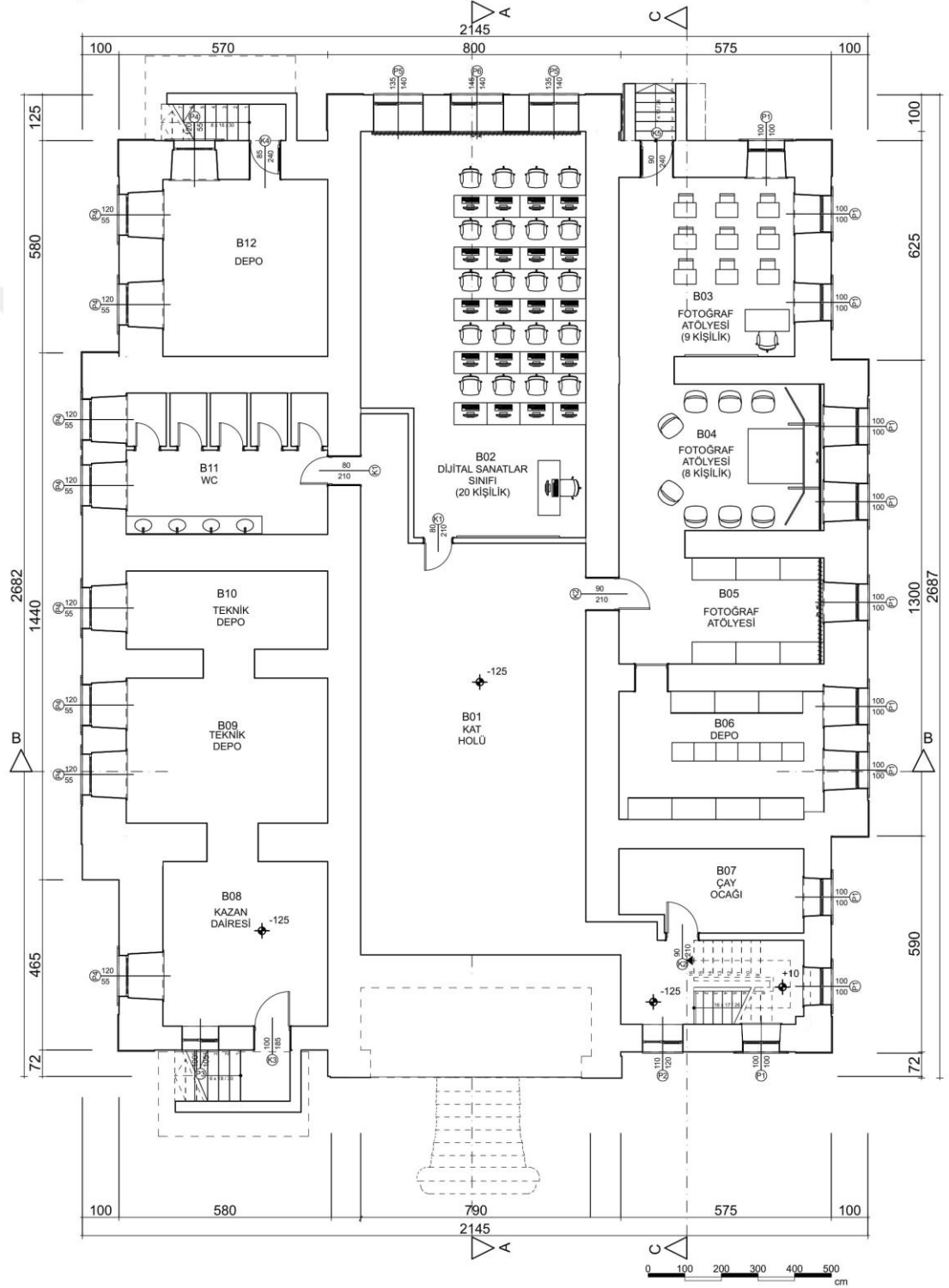
4.1.1. Bodrum kat düzenlemeleri

Bodrum kat planı korunmuş olup mekanların işlevleri yeniden düzenlenmiştir. Bodrum katta muhdes duvar dahil hiçbir duvarın mevcut durumu değiştirilmemiştir. Bu katın mevcut tavan, duvar ve taban malzemeleri de korunmuştur.

B02 mekanı 20 kişilik dijital sanatlar sınıfı olarak işlevlendirilmiştir (Resim 4.1.1). Dijital sanatlar atölyesinde grafik tasarım, animasyon, çizgi film, illüstrasyon gibi çalışmaların yapılması amaçlanmıştır. B03, B04 ve B05 mekanlarının tamamı fotoğraf atölyesi olarak işlevlendirilmiştir (Resim 4.1.2 ve Resim 4.1.3). B03 mekanı teorik, B04 mekanı uygulamalı derslerin verileceği,

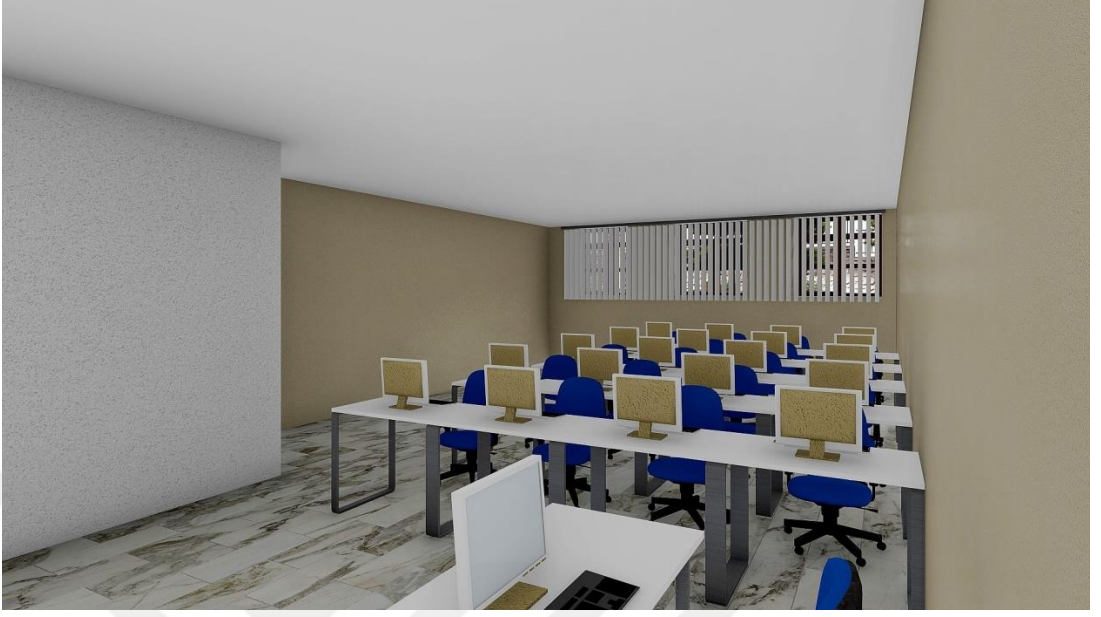
B05 mekanı ise fotoğraf atölyesine ait arşiv olarak kullanılması amacıyla kurgulanmıştır. Bodrum katta yer alan diğer mekanlar mevcut işlevleri ile kullanılması amacıyla bırakılmıştır (Şekil 4.4.1).

Yapının yeniden işlevlendirilmiş olan bodrum kat planı Şekil 4.1.1’de belirtilmiştir.

Şekil 4.1.1. Yeniden düzenlenmiş bodrum kat planı, 2022

Yeniden düzenlenen bodrum katın modellemesi Resim 4.1.1, Resim 4.1.2 ve Resim 4.1.3'te gösterilmiştir.

Resim 4.1.1. Dijital sanatlar sınıfı modellemesi,2022

Resim 4.1.2. Fotoğraf atölyesi modelleme, 2022

Resim 4.1.3. Fotoğraf atölyesi modelleme, 2022

4.1.2. Zemin kat düzenlemeleri

Zemin kat planı büyük oranda korunarak yeniden işlevlendirme yapılmıştır. Katın mevcut duvar, tavan ve taban malzeme özellikleri korunmuştur (Resim 4.1.10).

Yapı girişinde sonradan yapıldığı tahmin edilen rüzgarlık alanı (C*) kaldırılmıştır (Resim 4.1.4). Yapıya girildiğinde yüksek kat holü ve üç kollu merdiven ile karşılaşılmaktadır. Z01 kat holü mevcut boyutları korunmuştur. Üç kollu merdiven üzerine yerleştirilmiş olan kırmızı halı kaldırılarak merdivenin malzemesi açığa çıkartılmıştır. Merdivenin alt kısmı Atatürk köşesi olarak belirlenmiştir (Resim 4.1.5). Z02 mekanı 2 kişilik memur odası, Z03 mekanı ise 3 kişilik eğitmen odası olarak işlevlendirilmiştir (Resim 4.1.9). Z04 mekanı lavabo, tuvalet olarak bırakılmıştır (Şekil 4.4.2).

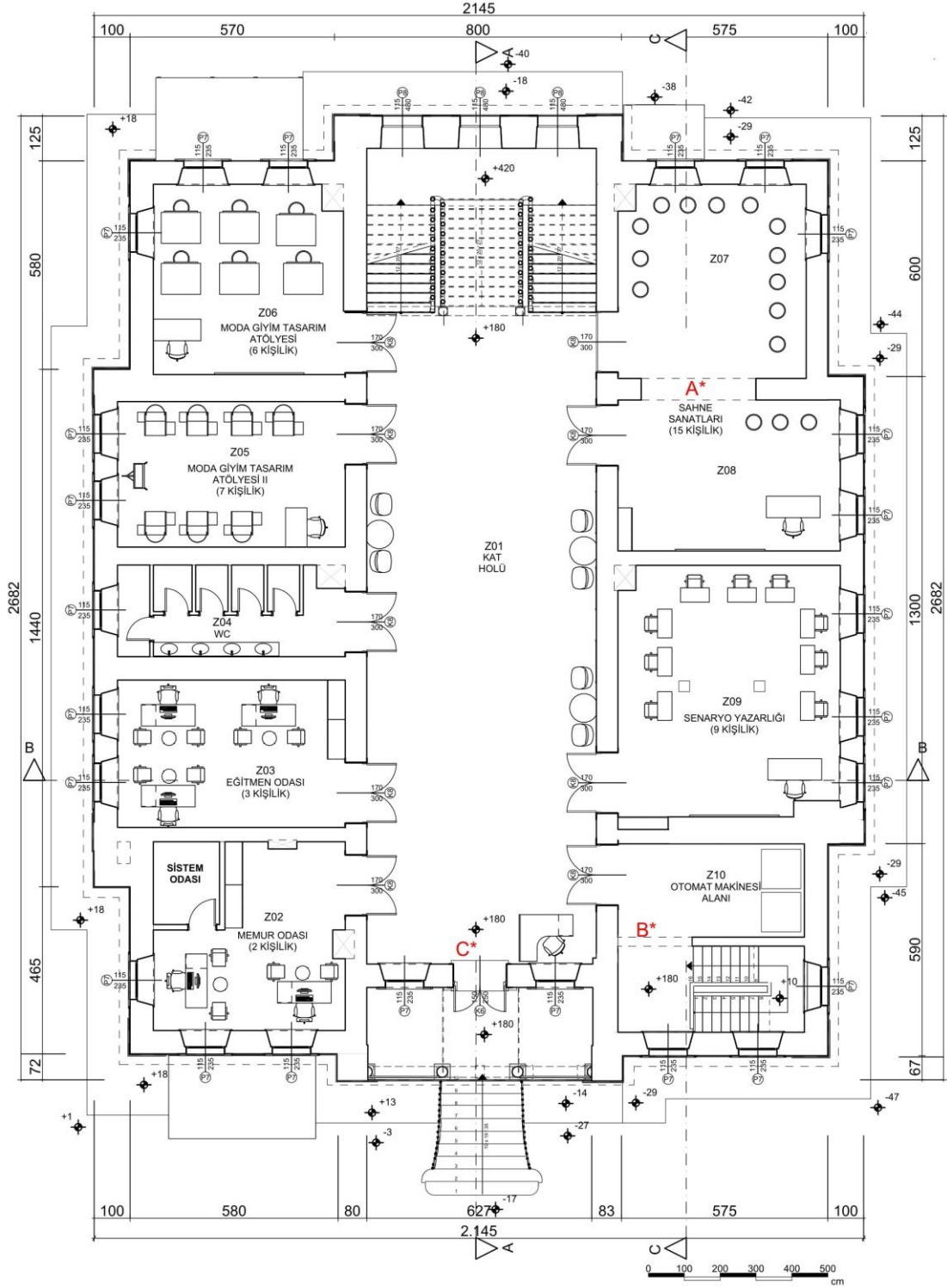
Moda giyim tasarım atölyesi, mevcut plan düzlemi bozulmadan iki farklı sınıf olarak ayrılmıştır. Z06 mekanı 6 kişilik, Z05 mekanı ise 7 kişilik moda giyim tasarım atölyesi olarak işlevlendirilmiştir (Şekil 4.4.2) (Resim 4.1.8).

Z07 ve Z08 arasında alçıpan muhdes duvar kaldırılarak (A*) iki mekan birleştirilmiştir. Bu mekan en az 12 kişilik sahne sanatları atölyesi olarak işlevlendirilmiştir. Bu mekanda dans, diksiyon ve drama kurslarının verilebileceği mekan kurgulanmıştır (Şekil 4.4.2) (Resim 4.1.7).

Z09 mekanı mevcut plan düzlemi korunarak 9 kişilik senaryo yazarlığı işlevi olarak belirlenmiştir (Şekil 4.4.2) (Resim 4.1.6).

Zemin ve bodrum katlarını birbirine bağlayan merdiven sahanlığına açılan kapı yerinden kaldırılarak geçiş rahatlatılmıştır. Mevcutta mescit olarak kullanılan mekanın ahşap duvarı kaldırılarak otomat makineleri için bir alan oluşturulmuştur (B*) (Şekil 4.4.2).

Yapının yeniden işlevlendirilmiş olan zemin kat planı Şekil 4.1.2’de belirtilmiştir.

Şekil 4.1.2. Yeniden düzenlenmiş zemin kat planı, 2022

Yapının zemin kat holünün modellemeleri Resim 4.1.4 ve Resim 4.1.5'te belirtilmiştir.

Resim 4.1.4. Z01 kat holü modelleme, 2022

Resim 4.1.5. Holün bitiminde yer alan üç kollu merdiven, 2022

Senaryo yazarlığı sınıfı modellemesi Resim 4.1.6’da, sahne sanatları atölyesi Resim 4.1.7’de, moda giyim tasarım atölyesi modellemesi ise Resim 4.1.8’de belirtilmiştir.

Resim 4.1.6. Senaryo yazarlığı sınıfı modelleme, 2022

Resim 4.1.7. Sahne sanatları modelleme, 2022

Resim 4.1.8. Moda giyim tasarım atölyeleri modelleme, 2022

Eğitmen odası ve memur odası modellemesi Resim 4.1.9’da, zemin kat holü modellemesi ise Resim 4.1.8’de belirtilmiştir.

Resim 4.1.9. Eğitmen odası (a), memur odası (b) modelleme, 2022

Resim 4.1.10. Zemin kat holü modelleme, 2022

4.1.3. Birinci kat düzenlemeleri

Yapının birinci kat planı korunarak yeniden işlevlendirme yapılmıştır. Katın mevcut duvar, tavan ve taban malzeme özellikleri korunmuştur.

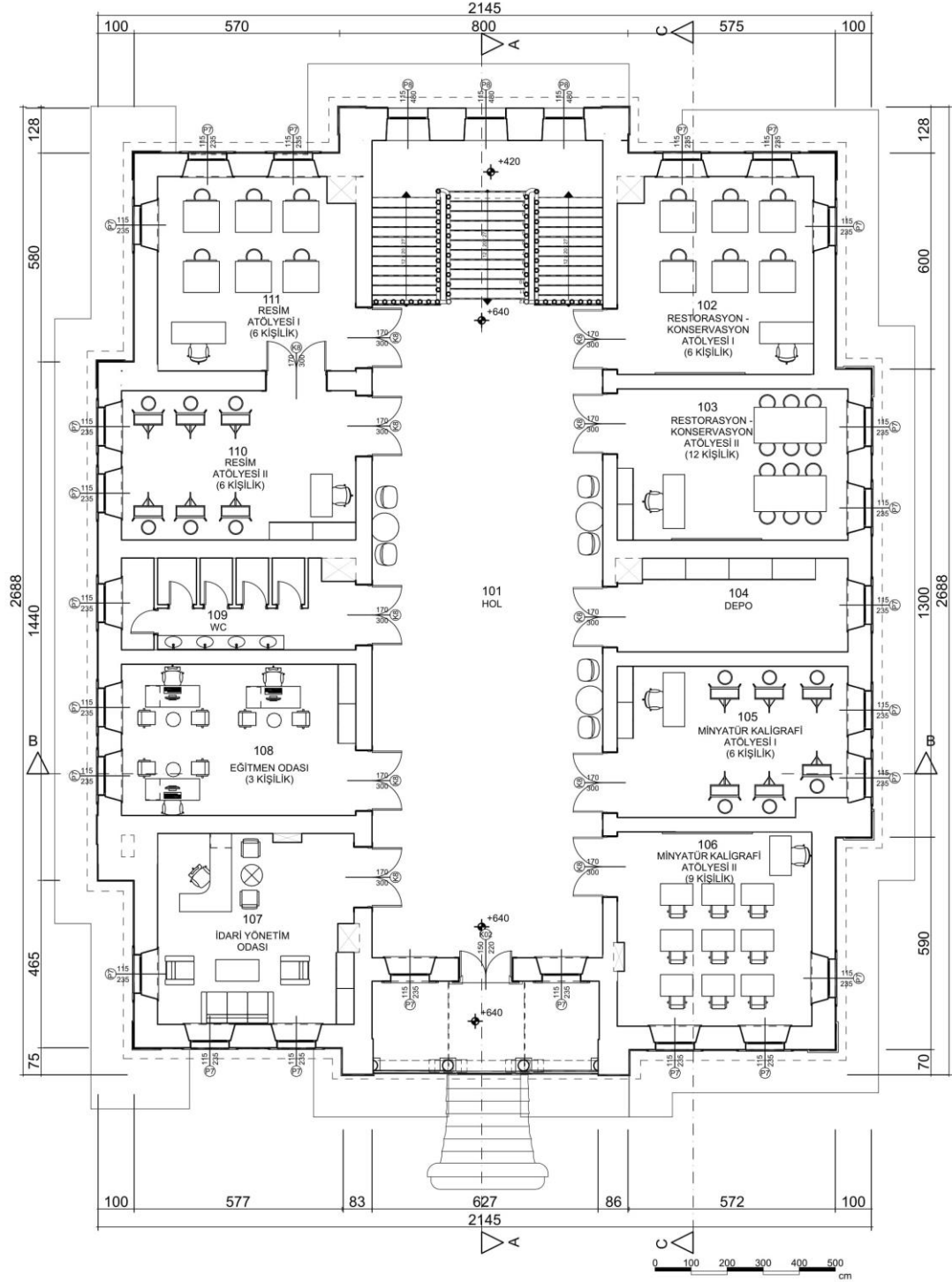
Restorasyon konservasyon atölyesi, mevcut plan düzlemi bozulmadan iki farklı sınıf olarak ayrılmıştır. 102 mekanı 6 kişilik, 103 mekanı ise 12 kişilik restorasyon konservasyon atölyesi olarak işlevlendirilmiştir (Resim 4.1.18 ve Resim 4.1.19). Eserlerin konservasyonundaki amaç yapılarıdaki bozulmaları tespit etmek ve nedenlerini belirleyerek ileride oluşabilecek sorunların önüne geçmektir (Doğan, 2015). Restorasyon ve konservasyon işi profesyonellik ve ciddiyet gerektirmektedir. Ülkemizde eğitimi ise henüz gelişme aşamasındadır. Eserlerin fiziksel hareketlilikten zarar görmeleri nedeniyle restoratör ve konservatöre ihtiyaç hızla artmaktadır (Aktimur, 2021). Bandırma ve çevresinde Kysikoz ve Daskyleion antik kentleri oluşu, Bandırma içerisinde ise tarihi yapıların oluşu bu eğitimin akademiye eklenmesinde önemli etken olmuşlardır. 104 mekanı ise birinci kata hizmet eden depo olarak kullanılması için kurgulanmıştır.

Minyatür, kaligrafi atölyesi, mevcut plan düzlemi bozulmadan iki farklı sınıf olarak ayrılmıştır. 105 mekanı 6 kişilik, 106 mekanı ise 9 kişilik minyatür, kaligrafi atölyesi olarak işlevlendirilmiştir (Resim 4.1.16 ve Resim 4.1.17). Bu mekan ihtiyaç halinde desen tasarım ve çizgi roman tasarımı gibi tasarımlar için de kullanılabilmesi amaçlanmıştır.

107 mekanı idari yönetim odası, 108 mekanı ise 3 kişilik eğitim odası olarak işlevlendirilmiştir. 109 mekanı lavabo tuvalet işlevinde bırakılmıştır.

Resim atölyesi, mevcut plan düzlemi bozulmadan iki farklı sınıf olarak ayrılmıştır. 110 ve 111 mekanı 6'şar kişilik resim atölyesi olarak işlevlendirilmiştir (Resim 4.1.14 ve Resim 4.1.15).

Yapının yeniden işlevlendirilmiş olan birinci kat planı Şekil 4.1.3'te belirtilmiştir.

Şekil 4.1.3. Yeniden düzenlenmiş birinci kat planı, 2022

101 kat holü boyutları ve işlevi korunmuştur (Resim 4.1.11 ve Resim 4.1.12).

Resim 4.1.11. Birinci kat holü modelleme, 2022

Resim 4.1.12. Birinci kat holü modelleme, 2022

Resim 4.1.13. Üç kollu merdiven modelleme, 2022

Resim atölyesi modellemesi Resim 4.1.14 ve Resim 4.1.15'te, minyatür kaligrafi atölyesi modellemesi ise Resim 4.1.16'da belirtilmiştir.

Resim 4.1.14. Resim atölyesi I modelleme, 2022

Resim 4.1.15. Resim atölyesi II modelleme, 2022

Resim 4.1.16. Minyatür kaligrafi atölyesi I modelleme, 2022

Minyatür kaligrafi atölyesi modellemesi Resim 4.1.17’de, restorasyon, konservasyon atölyesi ise Resim 4.1.17 ve Resim 4.1.18’de belirtilmiştir.

Resim 4.1.17. Minyatür kaligrafi atölyesi II modelleme, 2022

Resim 4.1.18. Restorasyon, konservasyon atölyesi I modelleme, 2022

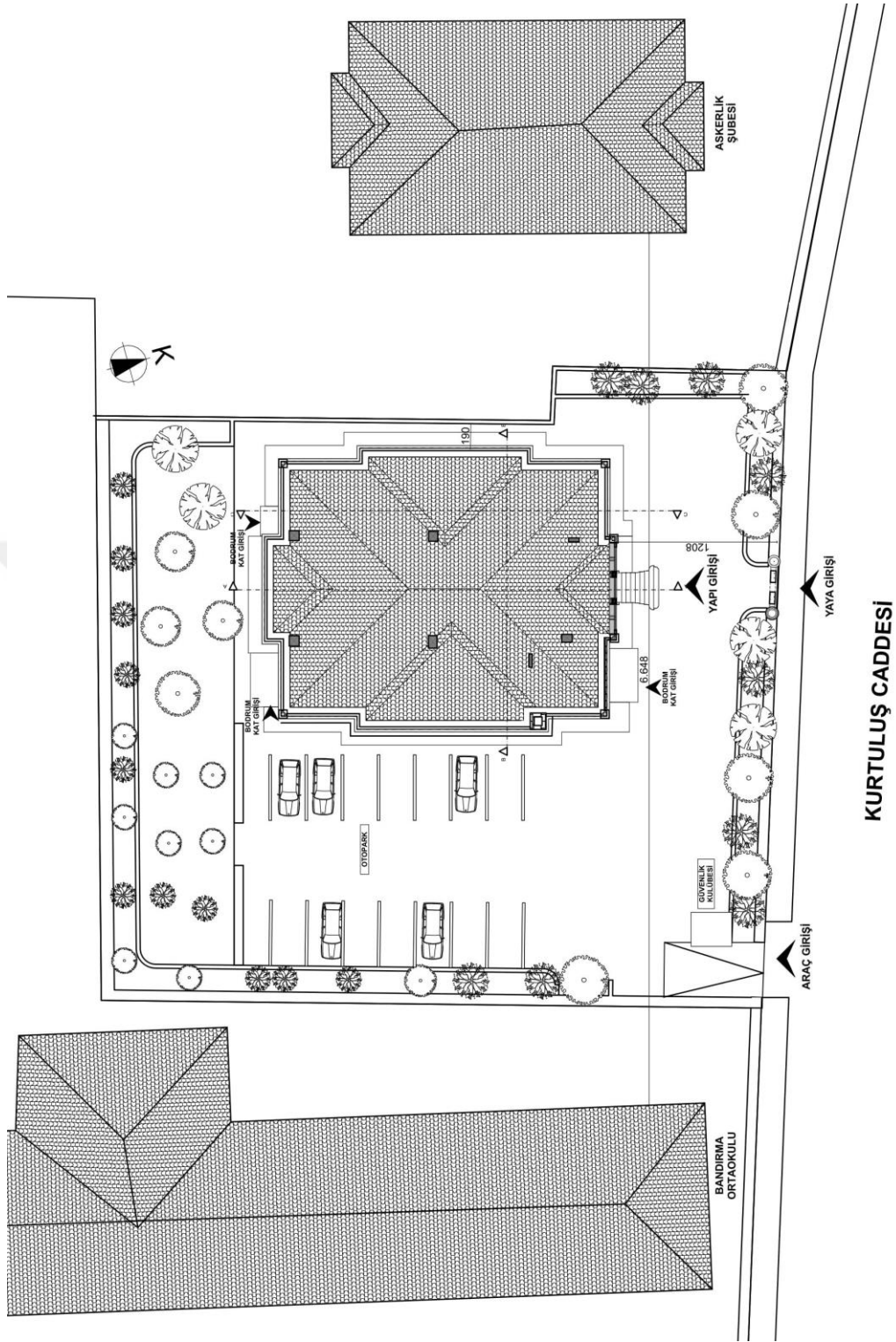
Resim 4.1.19. Restorasyon, konservasyon atölyesi II modelleme, 2022

4.2. Dış Cephe ve Bahçe Düzenlemeleri

Yapı bütünlüğünü koruyarak günümüze ulaşmış olan Bandırma Redif Kışlası'na herhangi bir ekleme yapılmadan yalnızca plansal değişikliklerle yeniden işlevlendirme yapılmıştır.

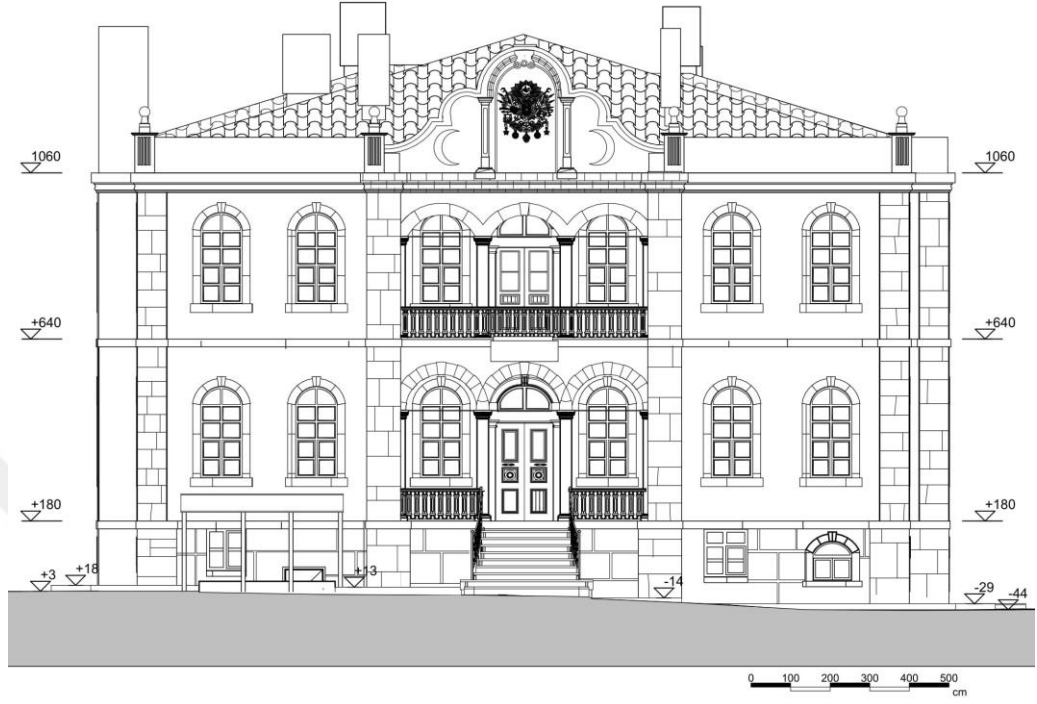
Yapı bahçesinden bodrum kata girişlerin üstlerine, çelik ve cam malzemedan giriş saçağı tasarlanmıştır. Yapının dört çevresine de suyu yapıdan uzak tutacak olan tretuvar eklenmiştir. Yapı cephesindeki sıva ve boya dökülmeleri, bezemeler ve üçgen alınlıktaki çatlaklıklar onarılmıştır. Bacalar dönemin yapılarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir (Şekil 4.2.2, Şekil 4.2.3, Şekil 4.2.4, Şekil 4.2.5).

Vaziyet planında da değişiklikler yapılmıştır. Mevcutta hem yaya hem de araç girişi olarak kullanılan rampalı giriş araçlara ayrılmıştır. Mevcutta olan fakat aktif olarak kullanılmayan bahçe girişi aktif hale getirilmiştir ve soğan başlıklı babaların olduğu giriş stilize edilerek görünüşe uygun olarak yeniden tasarlanmıştır. Yapının güney cephesinde yer alan arka bahçe, otoparka doğru büyütülerek yeşil alan ve rekreasyon alanı büyütülmüştür. Bu alan farklı derslerin yapılmasına ve kullanıcılar için dinlenme alanı olarak kurgulanmıştır (Şekil 4.2.1).

Şekil 4.2.1. Düzenlenmiş vaziyet planı, 2022

Yapının temizlenmiş ve düzenlenmiş olan ön cephe çizimi Şekil 4.2.2’de modellenmesi ise Resim 4.2.1’de belirtilmiştir.

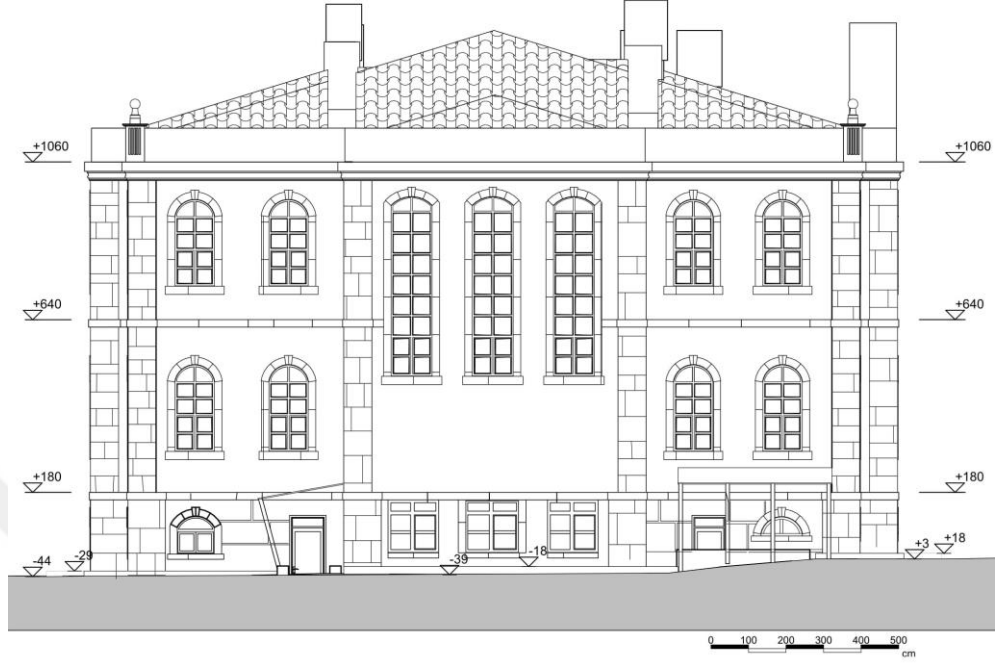

Şekil 4.2.2. Düzenlenmiş ön cephe, 2022

Resim 4.2.1. Temizlenmiş ve düzenlenmiş ön cephe modelleme, 2022

Yapının temizlenmiş ve düzenlenmiş olan arka cephesinin çizimi Şekil 4.2.3'te modellenmesi ise Resim 4.2.2'de belirtilmiştir.

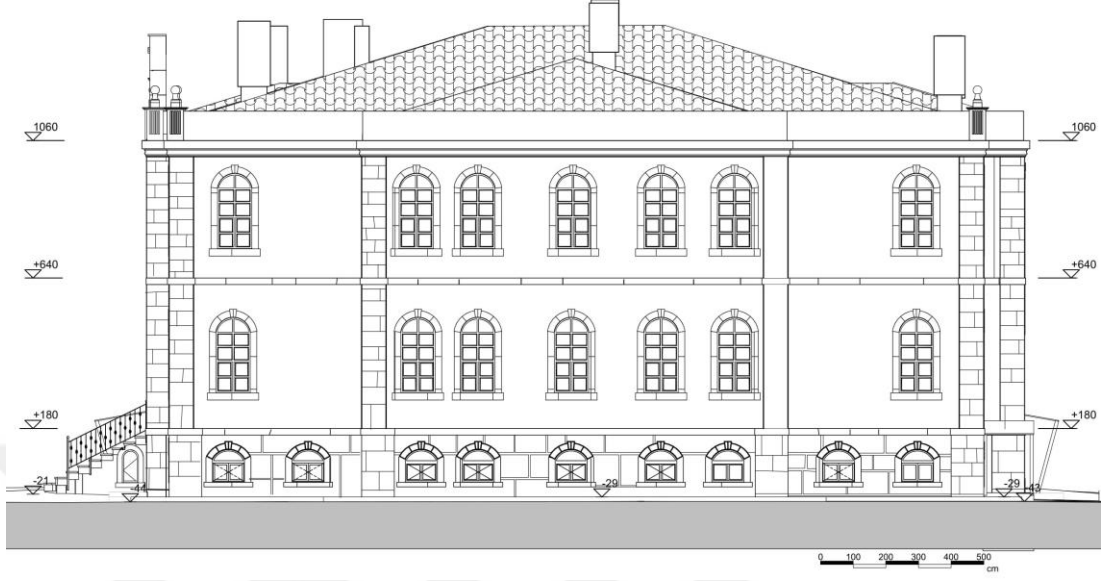

Şekil 4.2.3. Düzenlenmiş arka cephe, 2022

Resim 4.2.2. Temizlenmiş ve düzenlenmiş arka cephe modelleme, 2022

Yapının temizlenmiş ve düzenlenmiş olan batı cephesinin çizimi Şekil 4.2.4'te modellenmesi ise Resim 4.2.3'te belirtilmiştir.

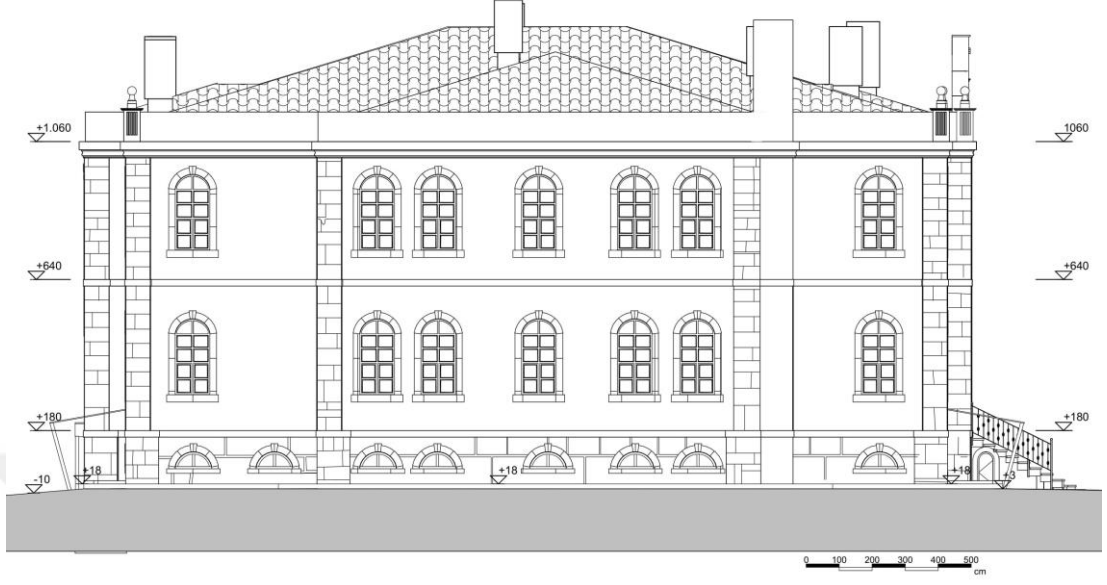

Şekil 4.2.4. Düzenlenmiş batı cephesi, 2022

Resim 4.2.3. Temizlenmiş ve düzenlenmiş batı cephesi modelleme, 2022

Yapının temizlenmiş ve düzenlenmiş olan doğu cephesinin çizimi Şekil 4.2.5'te modellenmesi ise Resim 4.2.4'te belirtilmiştir.

Şekil 4.2.5. Düzenlenmiş doğu cephesi, 2022

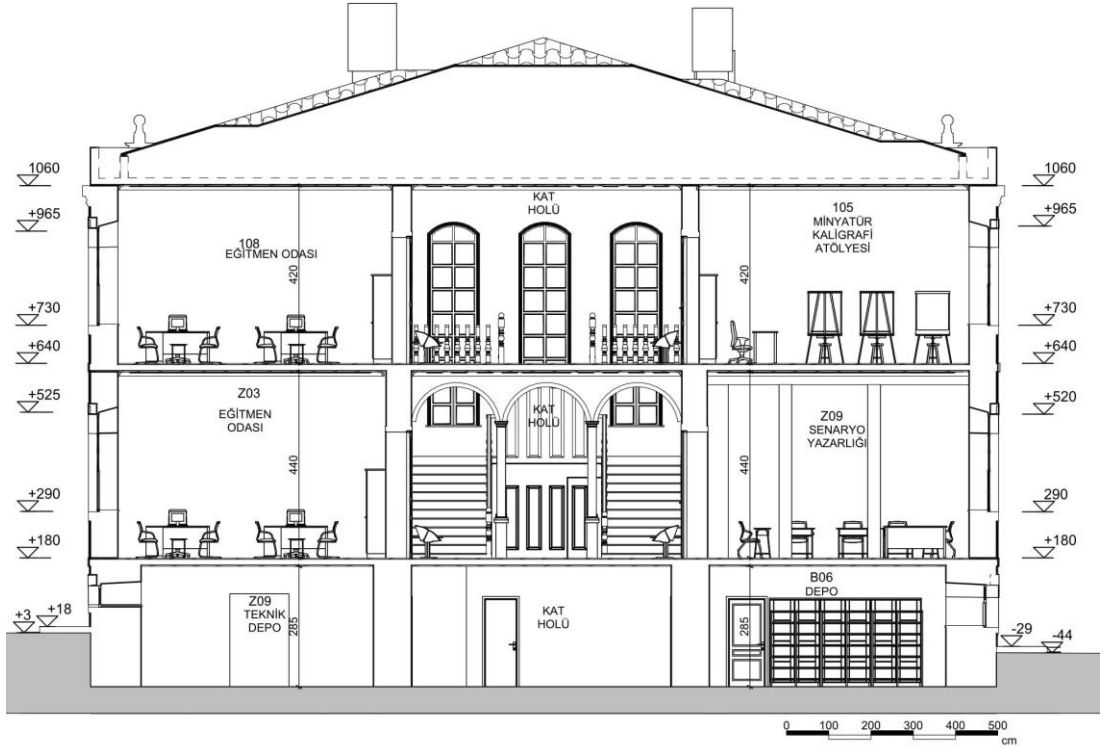

Resim 4.2.4. Temizlenmiş ve düzenlenmiş doğu cephesi modelleme, 2022

Yapının yeniden işlevlendirilmesiyle oluşturulmuş olan kesitler Şekil 4.2.6 ve Şekil 4.2.7’de belirtilmiştir.

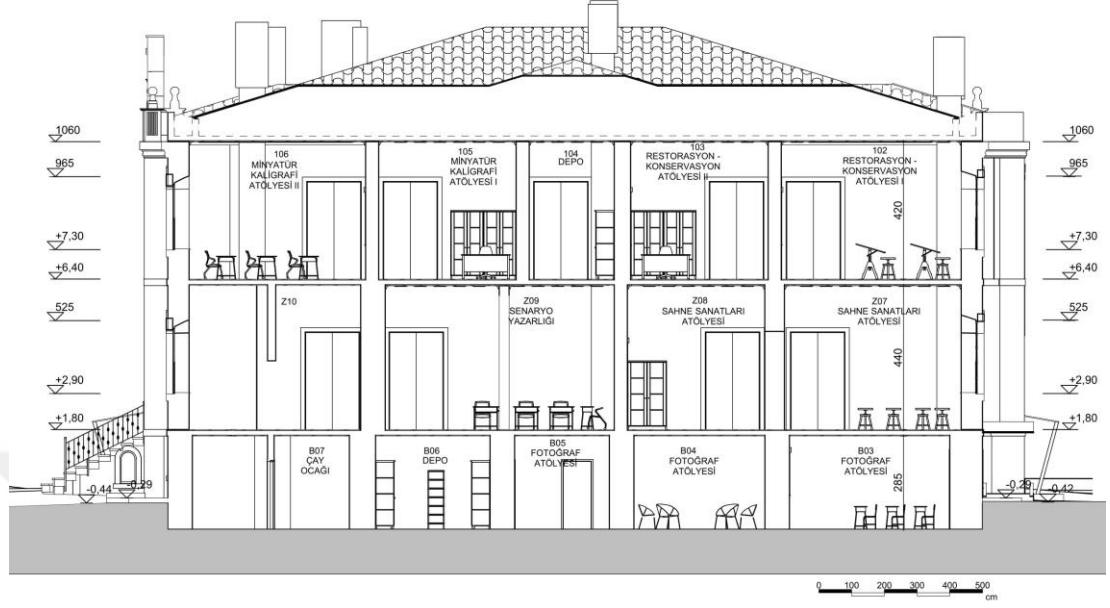

Şekil 4.2.6. Yeniden işlevlendirilmiş A-A kesiti,2022

Şekil 4.2.7. Yeniden işlevlendirilmiş B-B kesiti,2022

Yapının yeniden işlevlendirilmesiyle oluşturulmuş olan C-C kesiti Şekil 4.2.8’de, yeniden düzenlenen bahçe girişi Resim 4.2.5’te belirtilmiştir.

Şekil 4.2.8. Yeniden işlevlendirilmiş C-C kesiti,2022

Resim 4.2.5. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış bahçe girişi modellemesi, 2022

Yapının düzenlenen araç girişi modellemesi Resim 4.2.6’da belirtilmiştir.

Resim 4.2.6. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış araç girişi modellemesi, 2022

Resim 4.2.7. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış arka bahçe otopark ilişkisi modellemesi, 2022

Kullanıcıların daha konforlu bir alan oluşturulması için yeniden düzenlenen arka bahçe modellemesi Resim 4.2.8 ve Resim 4.2.9’da gösterilmiştir.

Resim 4.2.8. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış arka bahçe modellemesi, 2022

Resim 4.2.9. Yapının düzenlenmiş ve yeniden tasarlanmış arka bahçe modellemesi, 2022

5. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Çalışmanın amacı, tarihsel ve kültürel miras olan 19. yüzyıl yapısı Bandırma Redif Kışlası'nın mimari özelliklerini koruyarak yok olma tehlikesine karşı bir belge olarak gelecek nesillere aktarılmasıdır. Bununla birlikte Bandırma halkının gereksinimleri doğrultusunda değerlendirmeler yapılarak yapıya yeniden işlevlendirme yapılmış olacaktır.

Bandırma Redif Kışlası'nın günümüzdeki durumu incelenerek karşılaştırmalı bir çalışma ile yapının özgünlüğü araştırılmış, kışlaların yapım teknikleri, plan ve cephe özellikleri incelenerek diğer kışla yapılarından farklı ve benzer özellikleri araştırılmıştır. Bu tez çalışması sırasında yapılan araştırmalarda redif kışla yapılarının eğitim, askeri, kamu, kültür ve turizm işlevleri ile değerlendirilmiş oldukları tespit edilmiştir. Bu bağlamda yapıların fiziksel özellikleri farklı türden işlevler için değerlendirilmeye uygun olduğu anlaşılmıştır.

Proje kapsamında Bandırma Redif Kışlası'nın bilimsel yöntemlerle vaziyet planı, kat planları, kesit ve cepheleri çizilerek rölövesi oluşturulmuştur. Oluşturulan rölöve çizimlerinde malzeme ve korunmuşluk durumu analiz edilmiştir. Karşılaştırmalı çalışma ve sözlü kaynaklar doğrultusunda yapı, geleneksel özellikleri korunarak, güzel sanatlar akademisi olarak yeniden işlevlendirilmiştir. Bu çalışma 3 boyutlu modellemeler ile desteklenmiştir. Venedik Tüzüğü'nün 5.maddesinde 'Anıtların korunması, her zaman onları herhangi bir yararlı toplumsal amaç için kullanmakla kolaylaştırılabilir. Bunun için bu tür bir kullanma arzu edilir, fakat bu nedenle yapının planı, ya da bezemeleri değiştirilmemelidir. Ancak bu sınırlar içinde yeni işlevin gerektirdiği değişiklikler tasarlanabilir ve buna izin verilebilir.' belirtilmiştir. Bu madde neticesinde binaya etki etmeden ve zarar vermeden değerlendirilerek yeni işlev önerilmiştir.

Bandırma Redif Kışlası, yeniden işlevlendirme önerisi ile Bandırma Onyedil Eylül Üniversitesi kapsamında yerel halka katkı sağlayarak ve kültürel bir miras olarak korunarak gelecek nesillere aktarılacaktır.

KAYNAKLAR

- Aktimur, Özer** (2021). *Restorasyon – Konservasyon Eğitimi ve Atölye Sisteminin Gerekliliği*, MSGSÜ Sosyal Bilimler Dergisi, cilt 1, sayı 23, sayfa 437-443
- Ayaydın, Rıdvan** (2011). *Osmanlı Devleti'nde Askeri Yükümlülükler ve Muafiyetler (1826-1914)* (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İslam Tarihi ve Sanatları Anabilim Dalı İstanbul
- Arslan, Halit** (2012). *Sultan II. Abdülhamid Devri Osmanlı Ordusunda Alman Etkisi* (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı Yakınçağ Tarihi Bilim Dalı, Ankara
- Aydın Dicle, Özgen M. Mithat** (2009). *Osmanlı Devleti'nde Redif Kışlalarının Mimari Karakterleri: Ilgın ve Bolvadin Kışlası*, Türk-İslam Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi, Sayı 7, sayfa 51-67, Konya
- Aydın, Mehmet** (2007). *Konya Ilgın Redif Taburu ve Yeniden Kullanımı için Analizler*, Türk-İslam Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi, Sayı 4, sayfa 151-170, Konya
- Beşikçi, Mehmet** (2012). *Balkan Harbi'nde Osmanlı Seferberliği ve Redif Teşkilatının İflası*, Türkiye Günlüğü, No:110, sayfa 27-43
- Bolat, Cahide** (2000). *Redif Askeri Teşkilâtı (1834-1876)* (Doktora Tezi). Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih (Yakınçağ Tarihi) Anabilim Dalı, Ankara
- Bayhan Ahmet Ali, Güneş Özgül Yıldırım** (2021), *Arşiv Belgeleri Işığında Giresun-Tirebolu Redif Deposu ve Redif Dairesi*, Karadeniz İncelemeleri Dergisi, Sayı 31, sayfa 235-256
- Çadircı, Musa** (1987). *Tanzimat'ın İlanı Sıralarında Türkiye'de Yönetim*, Belleten Dergisi, cilt 51, sayı 201, sayfa 1215-1240, Türk Tarih Kurumu, Ankara
- Çakaloğlu, Cengiz** (2007). *Yemen İsyanı ve Trabzon Redif Taburu (1905-1906)*, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, cilt 9, sayı 1, sayfa 99-122, Erzurum
- Çakın, Naci** (2001). *“Redif Teşkilatı”, VII. Askeri Tarih Semineri Bildirileri-II*, Ankara
- Çiftçi, Aynur** (2004). *19. Yüzyılda Osmanlı Devleti'nde Askeri Mimari ve İstanbul'da İnşa Edilen Askeri Yapılar* (Doktora Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, İstanbul
- Doğan, Derya Demir** (2015). *Restorasyon ve Konservasyon Laboratuvarlarının Koruma Politikalarındaki Rolü* (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul

Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Müze Yönetimi Ana Bilim Dalı, İstanbul

- Duymaz, A. Şevki** (2003). *II. Abdülhamid Dönemi İmar Faaliyetleri (Türkiye Örnekleri)* (Doktora Tezi). Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı, Isparta
- Gedik, Emine** (2015). *Arşiv Belgelerine Göre Kütahya Refi Taburu ve Redif Kışlası* (Yüksek Lisans Tezi). Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı, Kütahya
- Gül, Abdülkadir** (2010). *Eğin Kazasından Redif Taburlarına Asker Alımı (184-1848)*, Tarih İncelemeleri Dergisi, cilt 25, sayı 1, sayfa 231-252
- Güney, Zeynep** (2012). *Bandırma Elektrik Santrali Restorasyon Projesi* (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul
- Güzel, Eylem** (2019). *Tarihi Yapıların Yeniden İşlevlendirilmesi: Bandırma Redif Kışlası Karargâhı Örneği*, 3. Uluslararası Bölgesel Kalkınma ve Üniversitelerin Rolü Sempozyumu “Bandırma’nın Geleceği” Bildiriler Kitabı, Bandırma Onyedil Eylül Üniversitesi, sayfa 705-716
- Hortaçlı, Sinan** (2019). *Tanzimat’tan Meşrutiyet’e Bandırma* (Yüksek Lisans Tezi) Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Giresun
- Okcuoğlu, Tarkan** (2010). *Osmanlı Mimarisi ve Sanatı*, İstanbul Üniversitesi Kültürel Miras ve Turizm Ön Lisans Programı, İstanbul
- Özder, Yunus** (2011). *Tanzimat Sonrası Kara Ordusunda Emeklilik İşlemlerine Dair Yapılan Düzenlemeler ve 1881 Tarihli Tekaiüt Kanunnamesinin Tahlili*, Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, sayı 30, sayfa 201-237, Konya
- Özcan, Abdülkadir** (2022). “Redif”, *Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi*, <https://islamansiklopedisi.org.tr/redif--ordu>
- Özdemir, Yağmur** (2016). *Yozgat İli Akdağmadeni İlçesinde Bulunan Kamu Yapıları* (Yüksek Lisans Tezi). Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Anabilim Dalı Sanat Tarihi Bilim Dalı, Kayseri
- Özgen, Mithat Muhammet** (2016). *II. Abdülhamid Han Devri Osmanlı Redif Binaları*, Hamidiye Kitaplığı, T.C. Kültür Bakanlığı Yayıncılık, 1. Baskı
- Özgen, Mithat Muhammet** (2013). *Osmanlı Devleti Ordu Sisteminde Redif Teşkilatı ve II. Abdülhamid Dönemi Redif Binaları* (Doktora Tezi). Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya
- Sivrioğlu, Ulaş Töre** (2018). *Bandırma ve Yakın Çevresi Tarihi*, Dora Basım-Yayın Dağıtım Ltd. Şti, 1. Baskı
- Pesen Ahmet, Balıkcı Önder** (2010). *Bir Sevdadır Bandırma*, Bandırma Belediyesi
- Tekin, Ali** (2021). *Bozkır’da Günümüze Ulaşamayan İki Kamu Yapısı: Hükümet Konağı ve Redif Deposu*, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, cilt 4, sayı 1, sayfa 92-105, Karaman

- Kara, Hidayet** (2013). *Sultan II. Abdülhamid Dönemi Osmanlı Kara Ordusu (1876-1908) (Doktora Tezi)*. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı, Erzurum
- Kara, Hidayet** (2018). *Osmanlı Redif Teşkilatında Talim: 1909 Tarihli Talimname Örneği*, Tarih Okulu Dergisi, sayı 34, sayfa 383-419
- Kaya, Sezgin** (2005). *Tanzimat Dönemi Osmanlı Ordusu (1839-1876) (Yüksek Lisans Tezi)*. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir
- Koçhan, Nurettin** (2013). *Kyzikos, Hellespontus'da Bir Eyalet Merkezi*, Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi, sayı 31, sayfa 69-91, Erzurum
- Kütükoğlu, Mübahat S.** (1982). *Sultan II. Mahmud Devri Yedek Ordusu Redif-i Asakir-i Mansure*, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Enstitüsü Dergisi, İstanbul
- Ünkazan, Servet** (2013). *Edirne ve Çevresinde Osmanlı Dönemi Askerî Mimari*, Edirne Valiliği Kültür Yayınları, İstanbul
- Yavuz, Selma** (2010). *İki Boyutlu Sanat Atölyesi Dersinde Yapılandırmacı Yaklaşım Dayalı Öğretim Uygulamalarına İlişkin Öğretmen ve Öğrenci Görüşleri (Ordu Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi Örneği) (Yüksek Lisans Tezi)*. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir
- Yonga, Hüner** (2019). *Kalecik Redif Binası Yapısal Çözümlemesi Ve Koruma Yaklaşımı Önerisi (Yüksek Lisans Tezi)*. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul

Bir Zamanlar Bandırma, Bandırma Belediyesi, 2019

Url-1 <<https://www.ttk.gov.tr/tarih-cevirme-kilavuzu/>>, Erişim yılı 2022

Url-2 <<https://tr.wikipedia.org/wiki/Bandırma>>, Erişim yılı 2022

Url-3 <<https://www.google.com.tr/maps/place/Bandırma>>, Erişim yılı 2022

Url-4 <<https://www.mta.gov.tr/>>, Erişim yılı 2021

Url-5 <<https://www.kulturportali.gov.tr/>>, Erişim yılı 2022

Url-6 <<http://www.kocaeli.gov.tr/ataturk-redif-ve-etnografya-muzesi>>, Erişim yılı 2022

Url-7 <<https://www.kulturportali.gov.tr/turkiye/kastamonu/kulturenvanteri/askerlk-subes-msafrhane-ve-gazno>>, Erişim yılı 2022

Url-8 <<http://www.taskoprumuzesi.com/>>, Erişim yılı 2022

Url-9 <https://haymana.meb.gov.tr/www/sukru-kaya/idari_personel/32>, Erişim yılı 2022

Url-10 <<http://www.sereflikochisar.gov.tr/sereflikochisar-kent-muzesi>>, Erişim yılı 2022

EKLER

Ek A. Ordu Redif Teşkilatı Tabloları

Çizelge A.1 1. Ordu Redif Kışlaları (Özgen,2013)

1'inci Ordu				
Kol Ordular	Tümenler	Tugaylar	Alaylar	Taburlar
8'inci Redif Mukaddem	15'inci Dersaadet	29'uncu İzmit	57'nci İzmit	İzmit,Adapazarı, Taraklı, Karamürsel
			58'inci Bolu	Bolu,Ereğli, Safranbolu, Çerkeş
		30'uncu Kastamonu	59'uncu Kastamonu	Kastamonu, Koçhisar, Çankırı,Tosya
			60'ıncı Sinop	Sinop, Taşköprü, İnebolu, Gebze
	16'ncı Ankara	31'inci Ankara	61'inci Ankara	Ankara, Kalecik Beypazarı, Sivrihisar
			62'nci Yozgat	Yozgat,Çorum Kırşehir, Elmanlı
		32'nci Kayseri	63'üncü Kayseri	Kayseri, Nevşehir Niğde, Aksaray
			64'üncü Karaman	Karaman, Konya, Ermenek, Silifke
14'üncü Redif (Tali)	27'nci Kastamonu	53'üncü Bolu	105'inci İzmit	İzmit,Adapazarı, Taraklı, Karamürsel
			106'ncı Bolu	Bolu,Ereğli, Safranbolu, Çerkeş
		54'üncü Sinop	107'nci Kastamonu	Kastamonu, Koçhisar, Çankırı,Tosya
			108'inci Sinop	Sinop, Taşköprü, İnebolu, Gebze
	28'inci Kayseri	55'inci Yozgat	109'uncu Ankara	Ankara, Kalecik Beypazarı, Sivrihisar
			110'uncu Yozgat	Yozgat, Çorum Kırşehir, Selmanlı
		56'ncı Karaman	111'inci Kayseri	Kayseri, Nevşehir Niğde, Aksaray
			112'nci Karaman	Karaman, Konya, Ermenek, Silifke

Çizelge A.1. 2. Ordu Redif Kışlaları (Özgen,2013)

2'nci Ordu				
9'uncu Redif Mukaddem	17'nci Edirne	33'üncü Edirne	65'inci Edirne	Edirne, Dimotoka Kırkkilise, Tekirdağ
			66'ncı Gümülcine	Gümülcine, Darıdere, İskeçe, Firecik
		34'üncü Bursa	67'nci Bursa	Bursa, Bilecik Balıkesir, Bandırma
			68'inci Kale-İ Sultaniye	Kale-İ Sultaniye Edremit, Bergama, Bayramiç
	18'inci Kütahya	35'inci Kütahya	69'uncu Kütahya	Kütahya, Kirmastı, Eskişehir, Söğüt
			70'inci Karahisar	Karahisar, Sandıklı, Uşak, Simav
		36'nci Konya	71'inci Konya	Konya, Yalvaç Akşehir, Seydişehir
			72'nci Antalya	Antalya, Alaiye Isparta, Elmalı
15'inci Redif (Tali)	29'uncu Bursa	57'nci Gümülcine	113'üncü Edirne	Edirne, Dimotoka Kırkkilise, Tekirdağ
			114'üncü Gümülcine	Gümülcine, Darıdere, İskeçe, Firecik
		58'inci Kale-İ Sultaniye	115'inci Bursa	Bursa, Bilecik Balıkesir, Bandırma
			116'nci Kale-İ Sultaniye	Kale-İ Sultaniye Edremit, Bergama, Bayramiç
	30'uncu Karahisar	59'uncu Karahisar	117'nci Kütahya	Kütahya, Kirmastı, Eskişehir, Söğüt
			118'inci Karahisar	Karahisar, Sandıklı, Uşak, Simav
		60'ıncı Antalya	119'uncu Konya	Konya, Yalvaç Akşehir, Seydişehir
			120'nci Antalya	Antalya, Alaiye Isparta, Elmalı

Çizelge A.1. 3. Ordu Redif Kışlaları (Özgen,2013)

3'üncü Ordu				
10'uncu Redif Mukaddem	19'uncu Manastır	37'nci Manastır	73'üncü Manastır	Manastır, Üsküp
			74'üncü Yanya	İştıp, Köprülü
		38'inci Piriştine	75'inci Piriştine	Yanya, Berat
			76'ncı Elbasan	Ergiri, Kozana
	20'nci Selanik	39'uncu Selanik	77'nci Selanik	Piriştine, Pirzerin
			78'inci İzmir	Yenipazar, Yakova
		40'ıncı Aydın	79'uncu Aydın	Elbistan, Tiran
			80'inci Milas	Uhri, Debre-İ Zir Veya Bala
16'ncı Redif (Tali)	31'inci Piriştine	61'inci Yanya	121'inci Manastır	Selanik, Dırma
			122'nci Yanya	Serez, Vodina
		62'nci Elbasan	123'üncü Piriştine	İzmir, Manisa
				Kula, Turgutlu
	32'nci Aydın	63'üncü İzmir	124'üncü Elbasan	Aydın, Tire
			125'inci Selanik	Nazilli, Karacasu
			126'ncı İzmir	Milas, Muğla
			127'nci Aydın	Denizli, Tavas
		64'üncü Milas	128'inci Milas	

Çizelge A.1. 4. Ordu Redif Kışlaları (Özgen,2013)

4'üncü Ordu				
11'inci Redif Mukaddem	21'inci Erzincan	41'inci Erzincan	81'inci Erzincan	Erzincan, Arapgir Karahisar Gümüşhane
			82'nci Trabzon	Trabzon, Sürmene Rize, Arhavi
		42'nci Samsun	83'üncü Samsun	Samsun, Ünye Giresun, Tirebolu
			84'üncü Sivas	Sivas, Zile, Tokat, Amasya
	22'nci Erzurum	43'üncü Erzurum	85'inci Erzurum	Erzurum, Hınıs Kığı, Bayburt
			86'ncı Van	Van, Muş Siirt, Albar
		44'üncü Harput	87'nci Harput	Harput, Malatya Hüsnümansur Ergani
			88'inci Diyarbakır	Diyarbakır, Cizre Lice, Mardin
17'nci Redif (Tali)	33'üncü Samsun	65'inci Trabzon	129'uncu Erzincan	Erzincan, Arapgir, Karahisar Gümüşhane
			130'uncu Trabzon	Trabzon, Sürmene Rize, Arhavi
		66'nci Sivas	131'inci Samsun	Samsun, Ünye Giresun, Tirebolu
			132'nci Sivas	Sivas, Zile, Tokat, Amasya
	34'üncü Harput	67'nci Van	133'üncü Erzurum	Erzurum, Hınıs Kığı, Bayburt
			134'üncü Van	Van, Muş Siirt, Albar
		68'inci Diyarbakır	135'inci Harput	Harput, Malatya Hüsnümansur Ergani
			136'nci Diyarbakır	Diyarbakır, Cizre Lice, Mardin

Çizelge A.1. 5. Ordu Redif Kışlaları (Özgen,2013)

5'inci Ordu				
12'nci Redif Mukaddem	23'üncü Şam	45'inci Şam	89'uncu Şam	Şam, Kadem Duma, Baelbek
			90'inci Trablusşam	Trablusşam, Hama, Humus Tarsus
			91'inci Beyrut	Beyrut, Sayda Akka, Güneyn
		46'ncı Beyrut	92'nci Kudüs	Kudüs, Gazze Nablus, Yafa
			93'üncü Halep	Halep, Antakya İskenderun Kilis
	46'ncı Beyrut	47'nci Halep	94'üncü Lazkiye	Lazkiye, Edilip Cebel-İ Edkeniye Maruretnüman
			95'inci Urfa	Urfa, Antep Maraş, Biecik
		48'inci Urfa	96'ncı Adana	Adana, Tarsus Elbistan, Kozan
18'inci Redif (Tali)	35'inci Beyrut	69'uncu Trablusşam	137'nci Şam	Şam, Kadem Duma, Baelbek
			138'inci Trablusşam	Trablusşam, Hama, Humus Tarsus
		70'inci Kudüs	139'uncu Beyrut	Beyrut, Sayda Akka, Güneyn
			140'inci Kudüs	Kudüs, Gazze Nablus, Yafa
	36'ncı Urfa	71'inci Lazkiye	141'inci Halep	Halep, Antakya Kilis, İskenderun
			142'nci Lazkiye	Lazkiye, Edilip Cebel-İ Edkeniye Maruretnüman
		72'nci Adana	143'üncü Urfa	Urfa, Antep Maraş, Biecik
			144'üncü Adana	Adana, Tarsus Elbistan, Kozan

Çizelge A.1. 6. Ordu Redif Kışlaları (Özgen,2013)

6'ncı Ordu				
13'üncü Redif Mukaddem	25'inci Bağdat	49'uncu Bağdat	97'nci Bağdat	4 Tabur Bağdatta
			98'inci Divaniye	Divaniye, Hille Kerbela, Basra
		50'nci Bakube	99'uncu Bakube	Bakube, Mandeli Hanıkın, Selahiye
			100'üncü Süleymaniye	Süleymaniye, Şuveykıl, Ilıca Karadağ
	26'ncı Kerkük	51'inci Kerkük	101'inci Kerkük	Kerkük, Dakak Tımar-I Kamış Erbil
			102'nci Revandiz	Revandiz, Bradost Köysancak Berduşver
		52'nci Musul	103'üncü İmadiye	İmadiye, Zibar Akra, Dehük
			104'üncü Musul	İki Tabur Musulda Reşadiye,Barımca
19'uncu Redif (Tali)	37'nci Bakube	73'üncü Divaniye	145'inci Bağdat	4 Tabur Bağdatta
			146'ncı Divaniye	Divaniye, Hille Kerbela, Basra
			147'nci Bakube	Bakube, Mandeli Hanıkın, Selahiye
		74'üncü Süleymaniye	148'inci Süleymaniye	Süleymaniye Şuveykıl, Ilıca Karadağ
			149'uncu Kerkük	Kerkük, Dakak Tımar-I Kamış Erbil
	38'inci İmadiye	75'inci Revandiz	150'nci Revandiz	Revandiz Bradost Köysancak Berduşver
			151'inci İmadiye	İmadiye, Zibar Akra, Dehük
		76'ncı Musul	152'nci Musul	İki Tabur Musulda Reşadiye,Barımca

Ek B. Redif Müfettişlikleri Tabloları

Çizelge B.1. 1. Redif Müfettişliği (Özgen,2013)

I. Redif Müfettişliği		
Tümenleri	Alayları	Taburları
İstanbul (Fatih)	Fatih	Fatih, Eyüp, Aksaray
	Süleymaniye	Süleymaniye, Sultanahmet, Kılıçali
	Hırka-i Şerif	Hırka-i Şerif, Mustafapaşa, Marmiköy (Bakırköy)
İstanbul (Selimiye)	Selimiye	Üsküdar, Kadıköy, Boğaziçi
	Cihangir	Cihangir, Beşiktaş, Boğaziçi
	Kasimpapa	Kasimpapa, Teşvikiye, Hasköy
İzmit	İzmit	İzmit, Adapazarı, Karamürsel, Şile
	Bilecik	Bilecik, Geyve, Söğüt
	Eskişehir	Eskişehir, Seyitgazi, Sivrihisar
Bursa	Bursa	Bursa, Çekirge, Gemlik, Orhaneli
	Bandırma	Bandırma, Mihaliç, Gönen
	Kirmastı	Kirmastı, Kepsut, Balıkesir
Ereğli	Ereğli	Ereğli, Devrek, Gerede
	Bolu	Bolu, Düzce, Göynük
	Bartın	Bartın, Çaycuma, Safranbolu
Kastamonu	Kastamonu	Kastamonu, Daday, Araç, Taşköprü
	İnebolu	İnebolu, Cide, Küre
	Sinop	Sinop, Ayvacık, Boyabat
Ankara	Ankara	Ankara, Bala, Kızılcahamam
Ankara	Ayaş	Ayaş, Beypazarı, Hyamana
	Çankırı	Çankırı, Kalecik, Çerkeş
	Tosya	Tosya, İskilip, Koçhisar
Yozgat	Yozgat	Yozgat, Akdağmadeni, Alaca
	Sungurlu	Sungurlu, Çorum, Keskin
	Kırşehir	Kırşehir, Mucur, Şereflikoçhisar
Babaeski	Babaeski	Babaeski, Uzunköprü, Hayrabolu
	Çorlu	Çorlu, Tekirdağ, Çatalya
	Kırklareli	Kırklareli, Lüleburgaz, Vize
	Keşan	Keşan, Gelibolu, Malkara
Edirne	Edirne	1., 2., 3., 4. Edirne
	Koşukavak	1., 2., Koşukavak, Ortaköy
	Dedeoğlu	Dedeoğlu, Dimetoka, Sofulu
Gümülcine	Gümülcine	1., 2., 3. Gümülcine
	Sultanyeri	1., 2., Sultanyeri, Kırcaali
	İskeçe	1., 2., İskeçe
Kırcaali	Kırcaali	1., 2., 3., Kırcaali
	Eğridere	1., 2., 3., Eğridere
	Palas	1., 2., Palas, Dardere
Çanakkale	Çanakkale	Çanakkale, Lapseki
	Pazar	Pazar, Biga, Karabey
	Biga	1., 2., Biga, Karabiga
Edremit	Edremit	1., 2., Edremit, Burhaniye
	Bayramiç	1., 2. Bayramiç, Ezine
	Ayvacık	1., 2., Ayvacık

Çizelge B.2. 2. Redif Müfettişliği (Özgen,2013)

2. Ordu Müfettişliği		
Selanik	Selanik	Selanik, Leleksa, Kesendere
	Selanik	Ortaca, Yenice, Gevgili
	Vodina	Vodina, Kraferye, Karacaova
Drama	Drama	1., 2. Drama, Nusretli
	Kavala	Kavala, Drama, Pilovišta
	Nevrekop	Nevrekop, Karasu, Razlık, Devlen
Serez	Serez	Serez, Tekerbite, Demirhisar, Menlik
	Avrethisar	Avrethisar, Doyran
	Usturumca	Usturumca, Petriç, Osmaniye
Pristine	Pristine	Pristine, Meşhet, 3., 4. Liyya
	Geylan	Geylan, Mura-Yı Bala, Mura-Yı Zir, Yava Firzavik
	Viçitrin	Viçitrin, Deriniçe, Lap
Metroviçe	Metroviçe	Metroviçe, Yenipazar, İde
	Taşlıca	Taşlıca, Seniça, Prepol
	Akva	Akva, Tergovişte, Kolaşin
Pizren	Pizren	Pizren, Şar., 2. Pizren
	Gora	Goa-I Zir, Gora-I Bala, Luma
	Yakova	Yakova, Rahopça, Has
	İpek	İpek, Baran, Gosina
Manastır	Manastır	Manastır, Resne, Florina, Ohri
	Pirlepe	Pirlepe, Karaşova, Kırkoça
	Debre	Debre-I Bala, Debre-I Zir, Rekalar, Mat
Üsküp	Üsküp	1., 2., Acarlar, 3. Kaçanik
	Preşova	Preşova, Bilaç, Komanova
	Kalkandere	Kalkandere, Şar, Gostuvar
Elbasan	Elbasan	Elbasan, Librazda, Gırameş
	Draç	Berat, Devol, Iskrapar
	Berat	Tiran, Erzen, Akçahisar
	Tiran	
Yanya	Yanya	Yanya, Aydonat, Filat, Margiliç
	Ergeri	Ergeri, Permedi, Leskovik, Devline
	Avlonya	Avlonya, Tepedelen, Kir, Malakas
Nasliç	Nasliç	Nasliç, Kerye, Behlişte
	Kozana	Kozana, Serfiçe, Kayalar, Soroviç
	Görice	Görile, Melek, Strova
İşkodra	İşkodra	İşkodra, Fizi, Drin, Boyane
İştıp	İştıp	İştıp, Sottina, Radovišta
	Koçana	Koçana, Bereketli
	Köprülü	Köprülü, Babuna, Tikveş

Çizelge B.3. 3. Redif Müfettişliği (Özgen,2013)

3. Ordu Müfettişliği		
Samsun	Samsun	Samsun, Çarşamba, Bafra
	Ünye	Ünye, Perşembe, Fatsa
	Giresun	Giresun, Ordu, Tirebolu
Amasya	Amasya	Amasya, Zile, Mecitözü
	Tokat	Tokat, Yenihan, Niksar
	Merzifon	Merzifon, Vezirköprü, Osmancık
Sivas	Sivas	Sivas, Koçhisar, Zara
	Karahisar	Karahisar, Refahiye, Mesudiye
	Şarkışla	Şarkışla, Aziziye, Gürün
Elazığ	Memuretülaziz	Memuretülaziz, Harput, Dersim
	Arapgir	Arapgir, Malatya, Divriği
	Palu	Palu, Kığı
Van	Van	Van, Başkale, Gevaş
	Bitlis	Bitlis, Siirt
	Muş	Muş, Malazgirt
Diyarbakır	Diyarbakır	Diyarbakır, Ergani
	Mardin	Mardin, Midyat
	Siverek	Siverek, Hasanmansur, Resni
Erzurum	Erzurum	Erzurum, Hasankale, Narman
	Bayburt	Bayburt, İspir, Keskin
	Erzincan	Erzincan, Mamahatun, Kelkit
Trabzon	Trabzon	Trabzon, Sürmene, Of
	Polathane	Polathane, Büyükliman, Gümüşçesme
	Rize	Rize, Mepavri, Atine

Çizelge B.4. 4. Redif Müfettişliği (Özgen,2013)

4. Ordu Müfettişliği		
Bağdat	Mercaniye	Mercaniye, Haydarhane, Diyale
	Kazimiye	Kazimiye, Samra, Azamiye
	Bakube	Bakube, Delvate, Mendeli
Hile	Kerbela	Kerbela, Belim, Necef
	Kerh	Kerh, Hile, Hindiye
	Basra	Basra, Amara
Kerkük	Kerkük	Kerkük, Köysancak
	Dakuk	Dakuk, Selahiye
	Süleymaniye	1., 2., Süleymaniye
Musul	Musul	1., 2., 3. Musul
	Başıka	Başıka, Dehük, Akra
	Erbil	Erbil, Revandız

Çizelge B.5. 5. Redif Müfettişliği (Özgen,2013)

5. Ordu Müfettişliği		
Adana	Adana	Adana, Misis, Yarpuz
	Sis	Sis, Feke, Karaisalı
	Mersin	Mersin, Tarsus, Silifke
Antep	Antep	Antep, Kızılhisar, Nizip
	Maraş	Maraş, Zeytun, Elbistan, Pazarcık
	Urfa	Urfa, Suruç, Harran, Bilecik
Halep	Halep	1., 2., Halep, Bab, Der
	Kilis	Kilis, İskenderun, Ordu
	İdlib	İdlib, Harim, Magara
Trablusşam	Trablusşam	Trablusşam, Musul, Ekdar, Safeyye
	Humus	Humus, Hamidiye, Hama
	Lazkiye	Lazkiye, Sayhun, Cebele
Şam	1. Şam	Salhiye, Katanya, Meydan
	2. Şam	Doma, Kanavat, Nebik
	Zibdani	Zibdani, Baalbek
Kudüs	Kudüs	Kudüs, Bire, Halil-Ül Rahman
Kudüs	Yafa	Yafa, Ramle, Benisab
	Gazze	Gazze, Mecdel
Akka	Akka	Akka, Hayfa, Cenin
	Beyrut	Beyrut, Sayda, Sur
	Nablus	Nablus, Cemain
Havran Askeralma Dairesi	---	Mece, Erze'a, Kunetra, Der'a Suveydei Eskişam, Aclun

Çizelge B.6. 6. Redif Müfettişliği (Özgen,2013)

6. Ordu Müfettişliği		
Afyonkarahisar	Afyonkarahisar	Afyonkarahisar, Sincanlı, Sandıklı
	Kütahya	Kütahya, Tavşanlı
	Akşehir	Akşehir, Yalvaç, Boldavin
Konya	Konya	Konya, Sille, Ilgın
	Seydişehir	Seydişehir, Beyşehir, Akseki
	Karaman	Karaman, Ereğli, Bozkır
Kayseri	Kayseri	Kayseri, Erkilet, Boğazlıyan
	Nevşehir	Nevşehir, Ürgüp, Aksaray
	Develi	Develi, Tavlon, Niğde
İzmir	İzmir	İzmir, Bornova, Menemen
	Akhisar	Akhisar, Sındırgı, Manisa
	Soma	Soma, Bergama, Dikili
Aydın	Aydın	Aydın, Çine, Bozdoğan
	Ödemiş	Ödemiş, Tire, Kuşadası
	Nazilli	Nazilli, Karasu, Sarakköy
Uşak	Uşak	Uşak, Eşme, Kula
	Simav	Simav, Gediz, Emet
	Kasaba	Kasaba, Demirci, Alaşehir
Denizli	Denizli	Denizli, Hunas, Tavas, Tefenni
	Çivril	Çivril, Çal, Uluborlu
	Isparta	Isparta, Burdur, Eğridir
Antalya	Antalya	Antalya, Elmalı, Megri
	Muğla	Muğla, Milas, Marmaris
	Alanya	Alanya, Anamur, Ermenek

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler		
Adı Soyadı		
Doğum Yeri		
Doğum Tarihi		
Uyruğu		
Telefon		
E-Posta Adresi		
Web Adresi		

Eğitim Bilgileri	
Lisans	
Üniversite	
Fakülte	
Bölümü	
Mezuniyet Yılı	

Yüksek Lisans	
Üniversite	
Enstitü Adı	
Anabilim Dalı	
Programı	

Doktora	
Üniversite	
Enstitü Adı	
Anabilim Dalı	
Program Adı	

Makale ve Bildiriler